

Centre for Studies in Social Sciences, Calcutta

Documentation of rare Assamese books in collaboration with Assam Sahitya Sabha, Jorhat and the Ford Foundation: microfilmed and digitised in October 2006

Record No: 2006/ 109	Language of work: <i>Assamese</i>
Author (s) / Editor (s): <i>Biswanarayan Safrî</i>	
Title: <i>অসম সাহিত্য সভা পত্ৰিকা</i>	
Transliterated Title: <i>Asama Sahitaya Sabha Patrakaika</i>	
Translated Title: <i>magazine of Assam Sahitya Sabha</i>	
Place of Publication: <i>Jorhat</i>	Publisher: <i>Asam Sahitya Sabha</i>
Year: <i>1963 (1885-End)</i>	Edition:
Size: <i>23½ cms. 64+54+105 pages</i>	Genre: <i>Magazine</i>
Volumes: <i>22 - 3 issues</i>	Condition of the original: <i>Braille</i>
Remarks: <i>All vols. published in the year 1927 and has been continuing.</i>	
Holding institute: Assam Sahitya Sabha, Jorhat	Microfilmed and digitised by: Centre for Studies in Social Sciences, Calcutta, 2006.

Microfilm Roll No:	From gate:	To gate:
--------------------	------------	----------

অসম সাহিত্যসভা পত্রিকা

দ্বাৰিংশ বছৰ

১৮৮৫ শক, পুহ-চ'ত

কৃতীয় সংখ্যা।

সম্পাদক : শ্রী তিখুলা বাবু শাস্ত্ৰী

সূচী-গুরু

বিষয়	লেখক	পৃষ্ঠা
১। অসমীয়া চনেটৰ কথ	জৈনবকাশ বৰুৱা	১
২। সাহিত্যৰ লক্ষণ	শ্ৰীপ্ৰিয়া-তত্ত্ববৰ্তন উপাধ্যায়	৭
৩। বাহসিক সামৰদ্দেত	শ্ৰীভীৰনাথ শৰ্মা	১২
৪। তৌৰিবৰণ: কেসৰ-বৰুৱা	পঞ্জিৎ প্ৰতাপ চৰ্জ পোৰ্যাদী মৰ্মচৰণ	১৭
৫। অসমীয়া ভাষাৰ প্ৰত্যয়	শ্ৰীপ্ৰিয়াগ তালুকদাৰ	২২
৬। সাহিত্য আৰু বাঙ্গল	চৈৰম আশুল মালিক	৩৬
৭। উইলিয়াম চেল্লিমেৰ	অধ্যাপক—তাৰিখী কান্ত ডাটাচাৰ্য	৩২
৮। সাহিত্যিক শ্ৰেষ্ঠবদেৱ আৰু মহাকাৰি কালিদাস	শ্ৰীবিপন বৰগোহাই	৩৯
৯। প্ৰধান সম্পাদকৰ বাধিক প্ৰতিবেদন	—	৪১
১০। কাৰ্য: নিৰ্বাহক সাহিত্যৰ বিবৰণ	—	৫২
১১। অসম সাহিত্য সভাৰ হিচাব	—	৫৪
১২। কাৰ্যালয়ৰ মাট্ৰা	শ্ৰীবৰুৱাহন নাথ	১৬
১৩। পুৰুষ-পুৰুষ	—	১০১
১৪। সম্পাদকীয়	—	১০৩

অসমীয়া চনেটৰ কথ

মুদ্ৰকাৰ

অসমীয়া কাব্যধাৰাত চনেট বচনোৰ পৰম্পৰা
সম্পৰ্কভাৱে গঢ় লৈ উঠাৰ আগতেই নৰতৰ
কাৰ্যালীতি আৰু ছল সজ্জাই তাৰি চাৰি পেলালো ।
হেমচন্দ্ৰ গোৱালী, প্ৰয়ানাধ গোহাঞ্জিৰকৰ, তিতেখৰ
বৰকৰাৰ, ভিত্তেৰ লেওগ আদি কেইজনমাৰৰ
বাহিবে চনেটকাৰ (Sonneteer) ব নাম ললৈলোক
নাই । সেইবাবেই ইউৰোপীয় মানসম অঙ্গসৰি
সাৰ্থক চনেটৰ সংখ্যা আঙুলিৰ আগত প্ৰেৰিব
পৰা । নৈলমণি ফুকনৰ (অবৈণ) 'জোতিকণ'ৰ
আটাইছিনি কৰিতাৰ প্ৰত্যেকটোৱে মুস্তিত পংক্তি
চৈথাটোকৈ ধাকিলো প্ৰকৃত (ইউৰোপীয়) চনেট
তাৎ নাই ।

যেহেতু, আমাৰ সাহিত্যজ্যোতি সাহিত্যৰ
বাহিবে আন ইউৰোপীয় সাহিত্যৰ পোনপটীয়া
অভাৱ নাই আৰু ইটালীত জ্ঞ ললেও চনেটে
ইংৰাজী সাজতহে আমাৰ দেখা দিছিলি—
সেইবাবে আমাৰ চনেটৰ আদৰ্শও ইংৰাজী
চনেটেই ।

মাইকেল মধুসূন দণ্ডই চনেটৰ ভাবতীয়
নামকৰণ কৰিছিল 'চতুৰ্ভুজনী কৰিতা' বুল ।
চনেট অৰ্থত আমাৰ সাহিত্যজ্যোতি আমি 'চতুৰ্ভুজ-
পনী' শব্দটো ব্যৱহাৰ কৰো । কিন্তু সকলো
চনেটতে চৈথাটোকৈ পংক্তি ধাকিলো 'চনেট'
শব্দটোত চৈথাটোৰ কোনো সংকেত নাই ।
ইটালীয় চনেটো (Sonnetto) শব্দটোৰ মূল
হ'ল Suono আৰু তাৰ অৰ্থ হ'ল শব্দ বা
সুব : (তাৰ মূল হ'ল লাতিন Sono; আমাৰ
সংস্কৃতৰ বৰ্ণ শব্দৰ লগত তুলনীয় অৰ্থ একেই)
et vo etto হ'ল কূদুৰ্মুৰ বাচক প্ৰত্যয় । গতিকেই,
Sonetto শব্দৰ ব্যৱপতিগত অৰ্থ হ'ল কূড়ানীতি ।
চৈথাটো পংক্তি বা চৰণ ঘৰাটো চনেটৰ চাৰিত্ৰিক
বৈশিষ্ট্যহৈ—নামৰ অৰ্থ নহয় ।

ইংৰাজী, ফ্ৰান্সী আৰু ইটালীয় ভিন্নো
ভাষাবে চনেট চৈথাটো পংক্তিকে গঠিত । কিন্তু
পংক্তিগৰ গঠন প্ৰণালী ভিন্নিও ভাষাতো বেলোগ
বেলেগ । ইটালীয় চনেটৰ প্ৰত্যেক শাৰীতে

এঘাটাইক খনি (Syllable)। ফৰাটা চনেটৰ পংক্তিৰ ধৰণি সংখ্যা হ'ল বাব ; আৰু ইংৰাজীৰ মহ। আমাৰ অসমীয়া চনেট থাইকৈ দৈখ মাত্ৰা বা ধৰণিৰ পঞ্চত বচিত : সম্পৰ্ক মাথোন ১৮ মাত্ৰাৰ পংক্তিকে চনেট বচনাৰ প্ৰচেষ্টা দেখা গৈছে । কিন্তু ১৮ মাত্ৰাৰ পংক্তিয়ে চনেটৰ বাবে অৱশ্যকীয় ভাষাৰ বনৰহ অঙ্গপত্ৰ হাস্ত কৰে যেন লাগে ।

ইটালীয় আৰু ফৰাটা সাহিত্যৰ বৰ্বৰ ক্ষেত্ৰত এই শ্ৰেণিৰ আদাৰ বেপারী । কিন্তু ইংৰাজী কাশৰ ধাৰাত Iambic ছন্দবীতি প্ৰায় জাতীয় ছন্দৰ দৰে । ইয়াক ইংৰাজী ভাষাৰ বৰ্তাগত ছন্দ বুলিয়েই ছান্দসিঙ্কলে ভাবে । আন কি সুৱল। ইংৰাজী গঢ় বচনাৰ মাজতো Iambic পৰ্বত ইংগিত পোৱা যাব। এই ছন্দবেই পঁচ পৰ্বত ছন্দসজ্জা ($5 \times 2 = 10$ ধৰণি) pentameter স্বাভাৱিকৈ বচ প্ৰচলিত, সৱলীল আৰু প্ৰিণ্টিঙ্কপক ছন্দসজ্জা। অভিভাৱকৰ ছন্দৰো আৰাব এট পৰমাণুৰিক Iambic ছন্দই । গতি-কেষ্ট, ইংৰাজ কৰিসকলে সহজতে এই ছন্দবীতি অন্তৰ্ভুক্ত অভিভাৱকৰ ছন্দৰোক চনেটৰ কাবণে ব্যৱহাৰ কৰিব পাবিলে । অসমীয়া কাৰাধাৰাতো একেই বধা পৰিলক্ষিত হয় । আমাৰ মৌগিকৰ পঞ্চাৰ (দৈখ আৰবীয়া পদ) আমাৰ জাতীয় ছদ্ম। এই ছন্দবীতিয়েই অভিভাৱকৰ ভদক আৰু বিছিল ভোলানাম সাম, বমাকান্ত চৌধীৰৰ হাতত । গতিকেষ্ট, অতি সহজতেই ই অসমীয়া চনেটোৱা বাহন হৰ পাবিলে ।

চৈথাটা সমান পৰ্বত পংক্তি বা চৰণেই চনেটৰ

একমাত্ৰ চৰিত্ৰ নহয় । মিল বা অস্যামুপাসৰে ইয়াত একেটা বিশিষ্ট পক্ষতি আছে । ইটালীয় চনেটৰ অঞ্চলাত পেট্রোকৰ চনেট কেৱলমাত্ৰ চাৰিটা মিলেৰেই চনেটোৱা গঢ়ি ভোলা হয় । সেই চনেটৰ ছুটা ভাগ, অষ্টক (Octave) আৰু বড়ক (Sestet) । অসমীয়া ভাষাত হেমেজু গোৰামীৰ ‘প্ৰায়তমাৰ চিঠি’ পেট্রোকৰীৰ বা ইটালীয় চনেটৰ প্ৰক্ৰিয়ে উদ্বাবণ :

সৌম্পৰ্য বৃুৰ ক'ৰিলি উদ্বাবই—ক
প্ৰকৃতিৰ চোঁ ঘৰ চাঁলৈ পিত পিত—থ
কুৰুৰ টেঁড়ীয়া এই আৰাব কিতিক—থ
যি অমিয়া হৰা আছে, ক'ৰে আৰু কাই—ক
কৰি নিনুজ্জত ফুলি কত কৰিবাই—ক
মলয়াত উটি উটি কুৰে পুৰিবৰীত—থ
তোমাৰ চিঠিয়ে কিন্তু জানে মিটি শীত—থ
কৰিভাৰ কাৰে তাৰ গোকুলে নাপায়—ক
চনেটোৱাৰ এই অষ্টক অংশত মাত্ৰ ছুটা
অস্যামুপাসৰ ব্যৱহাৰ হৈছে আই, আৰু ইতি ।
মিল বিজ্ঞাস হল ক থ ক, ক থ থ ক । ইয়াৰ
পিচৰ বড়ক অংশত আন ছুটা ধৰণিৰ মিল
ব্যৱহাৰ কৰা হৈছে (নি আকলে) ।

ফুল ফুলে, সবি যায়, শুকান বননি—গ
বসন্তৰ ঝুইপাত ব'দত লেৱেলে ;—ঘ
তোমাৰ চিঠিয়ে প্ৰিয়া জানে কি মোহিনী—গ
নিষ্ঠো নোহোৱা বাহী ন ন ফুল মেলে—ঘ
যত শুঙ্গে চুমা থাণি, নালাপে আমনি—গ
হৃদয়ত হেপৰে ভোটাত্বা অলে ।—ঘ
বড়কৰ মিল বিজ্ঞাস হ'ল গ ঘ, গ ঘ, গ ঘ
কপ্ত। এইটো হ'ল আঠ শাৰীৰ অষ্টক আৰু

ইয়াৰ শাৰীৰ মড়কেৰে গঠিত ইটালীয় বা পেট্রোকৰীৰ চনেটৰ আছি । ইয়াৰ মিল বিজ্ঞাসৰ বিজ্ঞানিঠাৰ বাবেই হয়তো অতি কম কৰিবয়েহে ইয়াক ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ সমৰ্থ হৈছে ।

বিজীৱী এৰিধ চনেট আৰুত্ত কৰে শ্ৰেক্ষ-
পীয়াৰে । ইয়াৰ পেট্রোকৰী চনেটৰ দৃঢ় বৰ্ধন
নাই । আন কি অষ্টক আৰু মড়কৰো ব্যৱহাৰ
অস্পষ্ট । ইয়াত তিনিটা চুটুক quatrain আৰু
এটা যুগ্মকেৰেই চনেটৰ দৈখটা পংক্তি বচিত
হয় । প্ৰতিক চালিশৰীয়া স্বৰূপৰ বাবে ছুটাইক
মিলবৃত্ত ধৰণি ধাকে আৰু যুগ্মকটিৰ মিলবৃত্ত
একেটা হয় । প্ৰথম শাৰীৰ ভূজীয় শাৰীৰৰ সৈতে
মিলে আৰু দ্বিতীয় শাৰীৰ মিলে চুৰুৎ শাৰীৰৰ
লগত । যুঠে শ্ৰেক্ষণীয়াৰী চনেটৰ মিল
বিজ্ঞাস হ'ল এনেং :—

প্ৰথম স্তৰক : ক খ ক খ
দ্বিতীয় স্তৰক : গ ঘ গ ঘ
তৃতীয় স্তৰক : চ ছ চ ছ
যুগ্মক : জ জ

পদ্মানাথ গোষ্ঠীইকৰণাৰ ‘কৰিতা’ নামৰ চনেটৰ
মিলবৃত্ত বিজ্ঞাসৰ পক্ষতি সম্পৰ্ককে শ্ৰেক্ষণীয়াৰ
আহিব :

নিমাত বিশ্বৰ ভাৰা জড় অগতত,—ক
অৰাজুভাৱৰ হেতু মানসি হৃদাৰ,—থ
মজীৰ কৰিতা শুষ্ঠি এই মৰতত,—ক
নিঙ্গীৰ কলনা কৰি অজৱ অমৰ ।—থ
নিবাশ প্ৰেমিকে সাজে সামৰন মদিব ;—গ
পূৰ্ব মিলেনত ফুটে প্ৰেমৰ ভাৰা ;—গ
উদ্বাদ পৰাম হয় শাস্ত যুগভাৰ,—গ

কৰিতাৰ পাতনিত মেলি তবি আশা ।—ঘ
সম্পোন বাজুৰ এই মৌৰ্য্য আকৰ, —চ
দিঠকেৰ নামা ফুল ফুলে ফুলনিত, —চ
কৱিয়ে পিঙ্কায় সাজ তাৰে ভগতৰ, —চ
শাস্ত্ৰিয়ে আজলি পাতে তাৰে আজলিত, —চ
দ্বাৰায় ছায়াৰে সৈতে কলনক জিনি, —জ
সংসাৰ ভাৱিন মাজে ভাগৰ জিবণি । —জ

অসমীয়া চুটুকিশৰদী কঞ্চিতবিলাকৰ সহজভাগতে
এনে নিন্দিত মিলবৃত্ত বিজ্ঞাসৰ পক্ষতি দেখা
নেয়ায় । হিতেৰে বৰবৰকাৰাৰ ‘উটি যোৱা বনৰ’
অষ্টক অংশটোৱা অলপ ইটালীয় আৰিব, শ্ৰেক্ষ-
পীয়াৰ চনেটৰ দৰে প্ৰথম শাৰীৰৰ লগত তৃতীয়
শাৰীৰৰ আৰু দ্বিতীয় শাৰীৰৰ লগত চুৰুৎ শাৰীৰৰ
(ক খ ক খ) ধৰণৰ নহয় । তাৰ মিলবৃত্তৰ
অৱস্থান এনে ধৰণবৰহে : ক খ ক খ । কিন্তু
তাৰ অষ্টক আৰু মড়কৰ ভাগ নাই । তিনিটা
চুটুকুৰ পিচত এটা যুগ্মকেৰেই কৰিভাটোৱা
কৰা হৈছে ।

যোৱাৰ বন, যোৱাৰ তুমি, যোৱাৰ উত্তিৰুবি—ক
নইব পোতত । এই জগত অসাৰ ।—ঘ
পৃষ্ঠ পাতৰ পাবী অনিতা সংসাৰ ।—ঘ
মায়াৰ পাকাত আমি মূৰৰৈ মাদো । ঘূৰি !—ক
কত বজা মহাৰজা আছিল ইয়াত—গ
তোমাৰ নিচিনাকৈয়ে উটি বুবি গ'ল—ঘ
কালৰ গৌড়ত হায় ! চিনো যে নৰল !—ঘ
যোৱাৰ গই তুমি বন ! নৰকাৰ বিবাদ !—গ
যোৱাৰ উটি, যোৱাৰ বন ! তোমাৰ দৰেই—চ
আমিওতো আছে উটি কাল সমুদ্রত !—চ
কতনূৰ যাৰ আৰু লাগিব সৌতত, —চ

অসমীয়া চনেটৰ কল

উটিবুবি তোমা দেবে জানিছে কালেই—চ
নোহোরা কেৱল তুমি উটিবা সৌতত,—জ বা চ
কালৰ প্ৰোত্তৃত উটে গোটেই অংগত,—জ বা চ

অসমীয়া চনেটৰ মিত্ৰণৰ বিজ্ঞাস সাধাৰণতেই
শিখিল। বৰীভূমিৰ তাকুৰৰ সৰহঙ্গ চনেট যি
দেবে সাতোটা হৃষকৰত সমষ্টি সেইসবেই আমাৰে
বহুতো চনেট সাতোটা হৃষকেৰেট ব'চিত। প্ৰাণপৰ
গোহাইবৰকৰাৰ 'ক'বি' তেনে এটি নিম্নৰং:

চোৱা সবি, আছে কি নীৱলে নীৱৰে,—ক
বননিৰ মাজেটাৰ নিমগনতাৰে। —ক
নিজৰ দীৰ্ঘাৰ সুব—নিজেৰে জুশি—থ
আপুনি ব্যাকুল শুনি। তাৰে প্ৰতিভানি—থ
বাজিচে নীৱেৰে ব'চি, প্ৰতি মূল কথে,—গ
উলাট সঙ্গীত সুব চালি প্ৰতি প্ৰাণে—গ
প্ৰণয়ী আমাৰ কৰি আহে আপুনি,—থ
আটাটে ম'জো ফুল আগমনি চাই—থ
আৰক মো বুড়া গচ, জৰাধাৰী বৰ,—চ
সিলিপজীয়া কায়া শাল আজৰাব—চ
ক্ষীৰত উদাস যোগী, মাহৰ কদম—চ
সবাবে গুচিৰ হায় হৃথৰভাৰ ভ্ৰম; —চ
সবাবে পাড়িছো আৰ্তি মনোহাৰ ছবি,—চ

ভাৰ্তি ক'ম মনোভাৱ, আছে সৌৱা ক'বি—চ
সংখ্যাৰ ফালৰপৰা পৰিলো শ্ৰোকচলীয়াৰ
চনেটৰ আহিতেই আমাৰ সৰহঙ্গ চনেট
লিখিত। অছিত বোলা হৈছে, কাৰণ সম্পূৰ্ণ
অংক আৰু মড়ক বৰ্ণন কি চতুৰক্ষপত সজোৱা
চনেটৰ সংখ্যাট আমাৰ ব'চি। চতুৰ্কোৱাৰ
প্ৰথম আৰু কৃতীয় শাৰীৰ মিত্ৰণৰ বিষয়ে

আমাৰ চনেটকাৰসকল উদাস। কেৱল মাত
বিশীয় আৰু চতুৰ্থ চৰণৰ মিলেইহে বেঁচি
ব্যৱহাৰ কৰে।

মহাবোধ-সন্তা লাভ হ'ল যি জনাৰ,—
সেই সুতে চণ্ডোৱক হ'ল ধৰ্মালোক—ক
আৰনন বিহাৰস্তু উদ্ভাসিত কৰি,—

মহানিৰ্বালৰ পথ কৰিলে আলোক—ক
কি সূতে আহিল জন্ম, জৰা মৃত্যু ব্যাধি—০
দেশুৱাল। সকলোটি এটি এটি কৰি। —থ
প্ৰেম দহা অহিংসা গাঁথিলা নিজতেই—০
বাজিলা কৰচ, তাৰে শীৰ যায় ত'বি॥—থ
কম'বৰ্দনৰ এষি ভিক্ষাৰ উপায়—০
দেশুৱাল। জীৱনৰ সংশ আচৰণ। —থ
তাজেতে আমন-মাৰচিষ্ঠা দূৰ হয়,—০
নাৰাকে অস্ত কি লিঙ্গা ঈৰ্ষৰ দৰ্শন। —থ
যি সুতে মহান সত্ত্ব সন্দোৱো পালা,—ৰ
সত্ত্বাখ দেশুৱাট জীৱেকে। তাৰিবাৰ—ৰ
—নীলমণি ফুকন

এই চতুৰ্দশপদী কৰিতাবোৰ টিক চনেট হয় নে
নহয়, সেই কথাটি বিচাৰ অপেক্ষা বাবে।
ইটালীয় চনেটৰ কপকৰ আহি শোকচলীয়াৰ
হাতত শিখিল হৈ পৰিছিল। তথাপি সি
চনেট: অসমীয়া চতুৰ্দশপদী কৰিতাৰ বিজ্ঞাস
বীৰি তাৰোকৈ বিখিল যেন দেখা যায়। তথাপি
সমান দৈৰ্ঘ্যৰ ১৪টা শাৰীৰ অৰু একপৰাবৰ
মিত্ৰণৰ বিজ্ঞাস থকাৰ বাবেতে তাৰ আমি চনেটৰ
শাৰীৰে গৰুৰ চেষ্টা ব'বিছো। কিষ্ট গাৰীবত

কিমান পানী মিহলোৱালৈকে সি গাৰীব হৈ
পাকে তাৰ অলপ ভাৰিলগীয়া।

নীলমণি ফুকন আৰু হিতেৰ বৰকৰাৰ কিছু-
মান দৈৰ্ঘ্যশীঘ্ৰা কৰিতাৰ পংতিবোৰে অসমান।
সেইবোৱক চনেটৰ শাৰীৱলৈ কোনোমতেই তোলা
নহয়। চনেটৰ সংহত ঘৰ তাৰ ব্যাহত
হয়।

মোগায় চৰুলো মোৰ পুত্ৰ শোকত অছু
পুত্ৰ-শোক সন্ধানৰ নোহে ইটো চিন।
ঠে যে মৃত্যুৰ মালা তোমাদেই প্ৰতিমান
দেৱ মনোলোভাৰ শোভে বাতিসিন॥
(চৰুলো—হিতেৰ বৰকৰা)

এটি কৰিতাটোত চনেটৰ ছলসজ্ঞা প্ৰকৃতত
নাই। ইয়াৰ প্ৰতি ছলসজ্ঞা হল হৱৰাৰ
“শূন্য পৰিচয়”ৰ দেব আঠমাত্ৰিক গোপিক়:

মোৰ এই হিয়াৰনি জেতুকা পতিৰ দৰে
সেউজীয়া বননিৰ বৰখেৰে চকা।
(মোগায় চৰুলো মোৰ পুত্ৰ শোকত অছু
পুত্ৰ শোক সন্ধানৰ নোহে ইটো চিন।)

জোৱিকগাবোৰ সৰহঙ্গ কৰিণ্ডা ছলঢো আদি
সজ্ঞাবহে। তাৰে চনেট নহয়। চনেটৰ বাবে
প্ৰতোক চৰণ চৈধ্য মাৰাব হোৱাটোহে উচিত।
ওঠিৰ মাত্রাৰ পৰীক্ষা সম্পত্তি দেখা হৈছে যদিও
অসমান পংক্তিৰ স্থান চনেটক হোৱা অসম্ভৱ।

ইমান পৰে চনেটৰ যি কংপণত বৰ্ণনা দিয়া
হল তাৰপৰা এমে যেন লাগিব পাৰে যে চনেট
এটা সাঁচত গচ বস্তুহে। তাৰ অংক ষড়ক

থাকিব লাগিব, মিত্ৰণৰ বিশেষ ব্যৱহাৰ কৰিব
লাগিব—ইত্যাদি। কিষ্ট চনেটৰ এই দৈৰিক
অবয়বটো তাৰ অস্তৰৰ সৌন্দৰ্যৰহে প্ৰকাশ।

চনেট কেৱল এটি ছলসজ্ঞা নহয়, ই একোটা
কৰিতাৰ সামগ্ৰিক কপ। ভাষানী হাইকু বা
তাঙ্কা কৰিণ্ডা আমাৰ কাৰণ জোৰত একোটা
সক শৰক মাৰি। পাঁচ কৰাবো তেনে। কিষ্ট
প্ৰতোকটো হাইকু একো একোটা ব্যৱহৃতৰূপ
কৰিণ্ডা। স্পেনচাৰে বাৰচাৰ কৰা নথীবীয়া
ত্বকভৰকৈ চনেটত মাৰি পৰাচোটা পংক্তি বেঁচি।
কিষ্ট Spencerian stanza, stanza হে, পূৰ্ণসং
কৰিণ্ডা নহয়। চনেট বিশিষ্ট ছলসজ্ঞাৰে এটা
পূৰ্ণসং কৰিণ্ডা। ইংৰাজ কৰি ডাটে প্ৰেইছেল
ৰচনিয়ে চনেটৰ বিষয়ে এটা চনেট লেবিছিল।
তাৰ তেক্ষণ যেন চনেটৰ প্ৰাণৰস্তৰ এটি কাৰ্যকৰ
পৰিচয় দিছে:

A sonnet is a moment's monument
Memorial from the souls eternity
To one dead deathless hour.....
A sonnet is a coin: its face reveals
The soul.....

একোশ ভঙ্গীত গীতিময়তা নথীকিলে চনেট
প্ৰকৃততে পৌৰিকৰ্ম। তাৰ ধাকে এটা নিটোল
ভাৱ বা অমৃততিৰ পূৰ্ণবৰ প্ৰকাশ। অষ্টকত
মেই ভাৱ, অষ্টুতি বা সমস্মাৰক পাতনি যেলি
ষড়কত তাৰ পৰিসমাপ্তিৰ ইংগিত দিয়া হয়।
এটাকৈক বেছি ভাৱ বা অমৃততিৰ তাৰ স্থান
নথীকে। সময়ত মেই অমৃততিৰ হয়তো মিশ্ৰ
অনুভূতি, কিষ্ট তাৰ একত্ৰ পৰিচৰণ নহয়।

অসমীয়া চনেটৰ কপ

ইটালীয় আদর্শের চমেটি এই বিষয়বিন্যাস
বৈত্তি অব্যাহত।

শ্রেক্ষণীয়ের হাতত যেত্যাচলেটির অঠকের,
বড়ুব সীমা চতুর্ভুজ মিলেছি, প্রতিয়াও
তাব অঙ্গভূতির একত্ব অবসন্ন নথিলি। প্রথম
ত্বরকত তাব পাতনি মেলা হ'ল, দ্বিতীয়ত হল
তাব প্রসাৰ—তৃতীয় ত্বরকৰ লগে লগে আৰম্ভ
হ'ল সমাপ্তিৰ যাত্রা আৰ শেষৰ মুগ্ধকটিক ভাৱৰ
পূৰ্ণ পৰিসমাপ্তি ঘটলি। চলেটিৰ এই চতুর্ভুজৰ কৃপ-
কল্পটো ইটালীয় আহিব চলেটতো গোপকলে
আছিল। কেৱল মাত্ৰ তৃতীয় চতুর্ভুজ আৰ মুগ্ধকলে

ঠাই লৈছিল ছাঁচি ত্ৰিচৰণ চলনসজ্জাই। মহেশ্ব
বৰাই অসমীয়া কৱিতাৰ চল্পত এই কথা সুশ্ৰব-
তাৱে ব্যক্ত কৰিছে।

চলেটি বচনাৰ পৰম্পৰাৰ জন্মে লিঙ্গীৰ হৈ আৰ
দেখা দৈছে। কিন্তু সাম্প্রতিক কৱিতাই বিচৰা
প্ৰকাশ ভদ্ৰীৰ ঘৰীকৰণৰ বাবে দৰচলতে চলেট
এটি উপস্থুত বাহন হ'ব পাৰে। কিন্তু এই বৃগৰ
মাহুহৰ মন বিকল্প, বচন্মূলী। এনেকুৱা মন অঙ্গ-
ভূতিৰ একত্ৰ প্ৰধান অনুৰাগ। এতিয়াৰ চলেট
হয়তো বা “a moment's monument” হৈ

সাহিত্যৰ লক্ষণ

জিৎোংশুভূতল উপাধাৰ

(বারিংশ বছৰ প্ৰথম সংখ্যাৰ পিচৰ পৰা)

যিয়েই নহওক, পৰৱৰ্তী কালত মধ্যম শতা-
দীৰ আলঙ্কাৰিক আচাৰ্য কৃষ্ণকে তেওঁৰ
‘বজ্রোক্তিচৰ্তা’ গ্ৰন্থত বজ্রোক্তিকেই কাৰ্যৰ
প্ৰাপ্ত বকলে দেখুৱাই আৰ বাঞ্ছনি ব্যাপারটি যে
বজ্রোক্তিই অস্তুৰ্জন তাৰ প্ৰতিপাদন কৰিছে,
আচাৰ্য কৃষ্ণকে আলঙ্কাৰুত বাক্যকে কাৰ্য
বুলি কৈছে। তেওঁ তেওঁৰ গ্ৰন্থত কৈছে ‘তত্ত্বং
সালঙ্কাৰশ্চ কাৰ্যাত—সালঙ্কাৰত্ব আলঙ্কাৰ সহিতস্য
সকলস্য নিৰস্তাৱয়স্য সত্ত্ব: কাৰ্য্যাত। কৰিকৰ্ম্মহ।
তেন আলঙ্কৃত্ব কাৰ্য্যামিতি স্থিতি: স পুনঃ
কাৰ্য্যাত্মকাব্যোগ ইতি’ (১৬) অৰ্থাৎ শব্দ
আৰ অৰ্থৰ বিশিষ্ট সাহিত্যটি তেওঁৰ মতে
কাৰ্য। আলঙ্কাৰুত বাক্যবেই কাৰ্য্য লাভ
হৈ; কাৰ্য্যত পূৰ্বক আলঙ্কাৰ সংৱেশ কৰা নাযাহ।
তেওঁৰ এই উক্তিপথা স্পষ্টভাৱে প্ৰতিপৰ হয়
যে তেওঁৰ মতে আলঙ্কাৰুত শব্দ আৰ অৰ্থ
বজ্রোক্তিৰ বিষয়ে কৱিয়ে যত্ন লোৱা উচিত।

কাৰ্য্যৰ অবিচ্ছেদ অঞ্চ। কৰিব প্ৰকাশভঙ্গীৰ
দ্বাৰা বজ্রোক্তিযুক্ত শব্দ আৰ অৰ্থৰ বমীয় কল
হৈছে অলঙ্কাৰ।

এই বজ্রোক্তি সমষ্টে কৃষ্ণক আগোৱে
আলঙ্কাৰিকসকলে আলোচনা কৰিছে। অষ্টম
শতাব্দীৰ আলঙ্কাৰিক ভাষায় কৈছে—সাহিত্যত
সকলে আলঙ্কাৰ মূলতেই এই বজ্রোক্তি বিভামান,
অতিশ্যোক্তি আলঙ্কাৰো বজ্রোক্তিমূলক। তেওঁ
কৈছে—

‘সৈয়া সৈৰেৰ বজ্রোক্তিবন্যাধো রিতাত্যন্তে।
যত্তোহস্ত্যাং কৱিনা কাৰ্য্য: কোহলঙ্কাৰেনয়া রিন। ॥

(কাৰ্য্যালঙ্কাৰ, ১৮৫)

তেও'র মতে বক্রোক্তি নাথাকিলে সি অলঙ্কারপদ
বাচা নহয় আৰু সাহিত্য বাচ্চাত সি সমাপ্ত
হৰ মোৱাৰে : এনেকি বক্রোক্তি নথকাৰ
কাৰণেই 'স্বভাৱোক্তি'ক হেওঁ অলঙ্কাৰ
গলা কৰা নাই 'তেও' কৃ—'স্বভাৱোক্তিলক্ষণাৰ
চৰি কেচি প্ৰচলনতে' (কাৰ্যালয়কাৰ, ১৯৭৩)।
অৰ্থাৎ স্বভাৱোক্তিক কোনো গোনোৱে অলঙ্কাৰ
বোলে : এই উক্তিত স্বভাৱোক্তিক যে তেওঁ
অলঙ্কাৰৰ মৰ্যাদাত প্ৰতিটি কৰা নাই সেইটো
স্পষ্টিকৈ বৃজি যায়। আচাৰ্য সন্তোষ আকো
কাৰ্যালয়ৰ স্বতীয় অধ্যায়ত 'ভিয়ং বিশা স্বভাৱোক্তিৰ ক্লেন্টিস্কোপিত রাজ্যসময়' উক্তিত অল-
ঙ্কাৰবোক প্ৰধানতে বক্রোক্তি আৰু স্বভাৱোক্তি
এই ছুঁড়াগ ভাগ কৰিছে আৰু স্বভাৱোক্তি
অলঙ্কাৰবোকে প্ৰাণাঘাৰ নিৰ্দেশ কৰিছে। এই কথা
আমি আগতভৰি কৈ আছিকো।

গোকিক বাৰহাবত নাইবা বিজান, বৃঞ্জী
আৰু তকশাসূচৰ বাবদত শব্দ আৰু অৰ্থৰ বাবিলে
সাহিত্যত ব্যৱহৃত শব্দাখ্য যি অনন্যাদাবল
বৈশিষ্ট্যত শব্দাখ্যক সাহিত্য পদবীত প্ৰতিটি
কৰে আৰু যাৰ মূলতে আছে কৰিব দ্বাৰা প্ৰতিভা-
বলত সেই শব্দাখ্যৰ বিচৰ বিজ্ঞাস, তাকেই
আচাৰ্য কৃষ্ণকে বক্রোক্তি আখ্যাৰে অভিহিত
কৰিছে। 'বক্রোক্তিবেৰ বৈদিকাভন্নীভৰিতকচাৰে' (বক্রোক্তিকৃতি, ১১০) দৈনন্দিন প্ৰকাশ
ভঙ্গী বা প্ৰকাৰৰ যি মৈলুণ্ড তাকে
বোলে বক্রোক্তি। বক্রোক্তিৰ লক্ষণপ্ৰসংস্কৃত
মহিমত্তৰ তেওেতৰ 'ব্যক্তিৰিকে' অৰ্থত
কৈছে—

'প্ৰসিকং মাৰ্গমূলক্য যত্ন বৈচিত্রাসিকয়ে।
অগ্নৈৰোচতে সোচৰ্থঃ সা রক্তোক্তিকদাঙ্গতা।।'

অৰ্থাৎ বক্রোচতে সোচৰ্থঃ সা রক্তোক্তিকদাঙ্গতা।।

বা সৌন্দৰ্য সাধনৰ উদ্দেশ্যে অগ্নতাৰে উক্তি
বা বৰ্ণনা কৰা হয় আৰু বোলা হয় বক্রোক্তি।
এতি সাধাৰণ উদ্দেশ্য হেয়ে—ঘৰৈলৈ শকা সোনো
আগস্তকক 'আগুনি কৰিবো আহিছে'—এই
সাধাৰণ প্ৰশ়াটকৈ সাহিত্যকে যেতিয়া তেওঁৰ
শুনিপুৰ বচনভঙ্গীৰে ব্ৰজভাৰে প্ৰকাশ কৰি কৰ
“কোন ঠাইক অনাধি কৰি আপনি আজি
আমাৰ বচন অলঙ্কৃত কৰিছেই” তেওঁয়া সেই
পূৰ্বোক্ত অতি সাধাৰণ প্ৰশ়াট কৰিব শব্দ-
বিজ্ঞাস কৌশলৰ বৈচিত্র্য বা বস্তীযীতৰ সৃষ্টি হয়।
এই বৈচিত্র্য সম্পদমেই ব্যৱহাৰক শব্দাখ্যতে সৈতে
সাহিত্যত বাবহৃত শব্দাখ্য বৈশিষ্ট্য। এই উক্তি
বৈচিত্র্য বা রক্তোক্তিয়েই সাহিত্যৰ শৰীৰত
সৌন্দৰ্য সৃষ্টিৰ প্ৰধান উপাদান। এই বক্রো-
ক্তিয়েই সকলো অলঙ্কাৰৰ নিদান শব্দগণ
যেনেকৈ শিশুৰ কৰ্মনীয় চিতৰাকৰ্মক বনৰকাৰ্য
বৰ্ণনা কৰিবলৈ গৈ সাধাৰণভাৱে বেৱল মাত্ৰ
শিশুতিৰ মূলখনি বৰ মূলৰ আৰু চিঞ্চুকৰ্মক
বুলি নকৈ যেতিয়া 'মূলখনি টিক চৰুক দৰে';
'শিশুৰ মূখচৰ্ম' 'মূলখনি যেন চৰুহে' 'মূলখনি
চৰুকৈকৈ উজৱল'; 'এইয়া তো মূখ নহয় এইয়া
চৰল'; 'শিশুৰ মূলখনি ইমানেই ধূলোৱা যে এই
মূলখনিৰ ভুলমা এইখনি মূলৰ লগতহে হব পাৰে'
ইত্যাদিকল্পে কৰিয়ে যেতিয়া বিচৰ ভঙ্গীত মূল
সৌন্দৰ্য বৰ্ণনা কৰে তেওঁয়া তাক সেই অতি
সাধাৰণ বক্রোচতে বিশ্বাসিত উপমা, কপক, উৎপ্ৰেক্ষ,

অসম সাহিত্য সভা পত্ৰিকা

বাতিবেক, অঙ্গুতি, অনৱয় ঔচৰ্তি বিভিন্ন
অলঙ্কাৰৰ সৃষ্টি হয়। বক্রোক্তিহীন সাধাৰণ
উক্তিৰ ভিতৰত কোনো বক্রোচতে বৰ্ণনাৰে
বাবে সি সাহিত্য আখ্যা লাভ কৰিব নোৱাৰে।
কৰিব বচনাব্যাপৰত বিচৰ প্ৰকাশভঙ্গীৰ
ভিতৰত শব্দ আৰু অৰ্থ উভয়ৰ মিলনতে
সাহিত্যৰ সৃষ্টি হয়। কেৱল মাঝি শব্দবাকীৰ বা
কেৱল মাত্ৰ অৰ্থসম্পন্ন সাহিত্য অজনত সকলম
নহয়, সেই কথা আমি আগতভৰি উল্লেখ কৰিছো।
পৃষ্ঠত তিলৰ প্ৰযোকটো তিলতেই যেতেক তেল
খাকে সেইবৰে সকলো শব্দ আৰু অতিক্রমে
আনন্দসাম্প্ৰদাৱ বীজ বিজ্ঞান আছে। কৰিব
নিজৰ প্ৰতিভাজনিত বচন শিশুপুৰণভাৰত
সমিলিত শব্দ আৰু অৰ্থৰ পৰামৰ্শাবিক সৌন্দৰ্যৰ
সামৰঞ্জস্য ও সাহিত্যৰ সংস্থা অবয়বত চিন্তমনকাৰী
এক অখণ্ড সৌন্দৰ্যৰ সৃষ্টি হৈ পাঠকৰ
আত্মক চিন্তক অনৰ্বিচৰণীয় আনন্দসাম্প্ৰদাৱ কৰে।
কৃষ্ণত মতে কৰিব ব্যৱিভাজনিত কাৰ্যবিনৰ্মাণৰ
যাতৰীয় পক্ষতি 'বক্রোক্তি' পদবাচা আৰু সেই
বক্রোক্তিয়েই আচাৰ্য কৃষ্ণত মতে কাৰ্য
প্ৰাণস্বকলন।

কিন্তু উচিত্য নাথাকিলে বক্রোক্তিৰ মাহাত্ম্য
ধৰণ হৈ যায়। কৃষ্ণত মতে শব্দ আৰু অৰ্থৰ
পৰম্পৰা 'সাম্য কৃষ্ণ' অৱস্থানেই হৈছে সাহিত্য।
উচিত্য সমক্ষে ইতিপূৰ্বে আমি সামাজি আলোচনা
কৰিছোঁ। সকলো উত্তম কাৰ্যাতেই 'উচিত্য'
আৰু 'সৌন্দৰ্য' এই বিশেষ গুণ হৃষি ধৰা একান্ত
আৱশ্যক। দেশ, কাল, সম্ভাৱ প্ৰোত্তা প্ৰতিকৰ
উচিত্য অৱস্থাত আসন্নৰে বিষয়বস্তুৰ বৰ্ণনাই উচিত্য।

২
সাহিত্যৰ লক্ষণ

'নিৰস্তুবসোন্দৰাবগত-সম্বৰ্তনিৰ্ভৰীঁ।
গিবঁ কৰ্তৃোণ জীৱন্তি ন কথাসম্ভাৱিতাঁ।'

অৰ্থাৎ কেৱল মতৰ বাক্যকৈ আশ্বৰ কৰি
কৰিসকলৰ বাবী জীৱিত ধাৰিব নোৱাৰে।
বস্থাবাত পৰিপূৰ্বত সৌন্দৰ্যসম্ভূত বাক্য
বাচ্চিহৈ চিকাল জীৱিত ধাৰি অৰ্থাৎ তেলে
ধৰণৰ বসময় বচনাই প্ৰকৃত সাহিত্যৰ আখ্যাৰে
অভিহিত হৰ পাৰে। ইয়াত কৃষ্ণকৰ এই কথাৰ
মাজত 'জীৱিত' এই পদবৰ্ণনা আমি স্পষ্টভাৱে
বুজিব পাৰোঁ যে যি বচনা দেশ কলিব ব্যৱধৰণক
চৰাই বচকৰ বস্পূৰ সুহৰদৰ লগত যি কোনো
কালৰ মধ্যে কোনো দেশৰ শ্বেতাৰ চিতৰুক একীভূত
কৰিব পাৰে, সিয়েই বিস্তৰন সাহিত্য।

পৰিবৰ্ত্তী কালক আচাৰ্য স্মৃতে কাৰ্যৰ লক্ষণ
কৰিবলৈ গৈ কৈছোঁ—'তদদোহো শকাদৈৰি সন্মো
অমলকৃতী পুনঃ কলি' অৰ্থাৎ দোহীৰী, গুণ্যুক্ত,
অলঙ্কাৰযুক্ত নাইবা কোনো কোনো প্ৰেজ্যাত
অলঙ্কাৰহীন হলেই শব্দ আৰু অৰ্থৰ সম্বন্ধকে
বোলে কাৰ্য। তেওঁৰ লক্ষণত এইটোৱেই
প্ৰতীযোগন হয় যে তেওঁৰ মতে শব্দ বা অৰ্থত
অলঙ্কাৰ নাথাকিলেও কৰিব বচনাকল কৰ্ম কাৰ্য
মৰ্যাদাত প্ৰতিভাৰত হৰ পাৰে, অলঙ্কাৰ পৰিসূল
ধাকিলেহে যে কাৰ্য হৰ, এনে নহয়। কাৰ্যক
গুণ অপৰিবৰ্যাৰ্থ কিন্তু অলঙ্কাৰ অপৰিবৰ্যাৰ্থ নহয়।
তেওঁৰ মতে গুণ সততে বসৰ উৎকৰ্ষ সাধক
কিন্তু অলঙ্কাৰ সকলোতে বসৰ উৎকৰ্ষ সাধক
নহৰে পাৰে। তেওঁৰ লক্ষণত তেওঁ গুণ, অলঙ্কাৰ ঔচৰ্তি

ଆଲୋଚନା ପ୍ରସମ୍ଭକ ସାହିତ୍ୟର ସମ୍ବନ୍ଧର ପ୍ରାଥମିକ ଦେଖାଇଛେ।

'ଜ୍ଞାନାଳୋକ' ଏଥୁ ଅଧେତୀ ଜୟଦେବରେ ତେଣୁର କାବ୍ୟ ଲଙ୍ଘନ କରେ—

"ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଲକ୍ଷଣତ୍ତ୍ଵ ସାହିତ୍ୟର୍ଥ୍ୟମ
ମାଳକାବସାନେକୁର୍ତ୍ତିର୍ବ୍ୟକୁ କାବ୍ୟମଭାବୀ ।"

(୧୭)

ଅର୍ଥାତ୍, ଦୋଷବିହିତ, କାବ୍ୟର ଆଗମ ଲକ୍ଷଣ ଯୁକ୍ତ, ବୀତି ମସିଥି, ଗୁଣଦୟାର ବିଶ୍ଵିତ, ଅଲକ୍ଷାର ଯୁକ୍ତ, ବସ ଆକରଶି, ଲକ୍ଷଣ ପ୍ରଭୃତି ବ୍ୟତିବିଶିଷ୍ଟ ବାକ୍ୟକେ କାବ୍ୟ ବୋଲେ । ତେଣୁ ତେଣୁ କାବ୍ୟ ଲଙ୍ଘନ କେଣ୍ଠର ପୂର୍ବମୁଦ୍ରିତ ବିକଳଦୟାର ପ୍ରଦିତ ଯୁଗ, ବୀତି, ଅଲକ୍ଷାର, ବସ ପ୍ରଭୃତିର କଥା ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛେ । କିନ୍ତୁ 'ସ୍ଵତି' କଥାଟି ତେଣୁ କାବ୍ୟ-ଲଙ୍ଘନ ନାହନ୍ତିକେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରିଛେ ।

ଇହାର ପିଚାତେ ଆହେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଆଲକ୍ଷାବିକ 'ସାହିତ୍ୟ ଦର୍ଶନ' ଏଥୁ ଅଧେତୀ ଆଚାର୍ୟ ବିଶ୍ଵନାଥର କଥା । ବିଶ୍ଵନାଥେ ସାହିତ୍ୟ ଦର୍ଶନର କାବ୍ୟର ଲକ୍ଷଣ ନିର୍ଦ୍ଦିଶ ପ୍ରସମ୍ଭକ ଅଧେତୀ ତେଣୁ ପୂର୍ବମୁକ୍ତି ଆଲକ୍ଷାବିକ ମାଟ୍ଟ ଭଟ୍ଟ, ଆନନ୍ଦବର୍ଜନ, ଯୁଦ୍ଧକ ଆଦିର କାବ୍ୟଲଙ୍ଘନ ଦୋୟପାଦଶର୍ଣ୍ଣପୂର୍ବିକ କାବ୍ୟର ଲକ୍ଷଣ କରିବେ—'ବାକ୍ୟ ବସାକଂ କାବ୍ୟମ୍' ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧକ ବାକ୍ୟାକି କାବ୍ୟ । ତେଣୁର ନିଜ ମତର ସମ୍ବନ୍ଧନ ତେଣୁ 'ବାଗ୍ବୈଦହ ଅଧାନେହପି ବସ ଏବାତ୍ ଜୀର୍ଣ୍ଣତମ' ବଚନକାରୀ ଅଗ୍ରି ପୁରୁଷଗପଦ ଉନ୍ନତ କରିଛେ । ବିଶ୍ଵନାଥେ ତେଣୁ ସାହିତ୍ୟର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଥମ

ବସ ମମକେ ବିଲ୍ଲତ ଆଲୋଚନା କରିଛେ । ଅନ୍ତିମରୁପୁରୁଷ ମଧ୍ୟ ତେଣୁ ବସ କାବ୍ୟ ବୁଲିଛେ । ତେଣୁ ମତେ ସହନ୍ତିର ସମ୍ବନ୍ଧ କାବ୍ୟର ଲଙ୍ଘନ କରିବାକାବ୍ୟ କରିବାକାବ୍ୟ ।

ଭାବ ହଲେ କଥା ଆକରମ୍ଭଣ ଅଭିଭୂତ ହୁଏ ଆକରମ ଫଳତ ଚିନ୍ତନ (ସମ୍ବନ୍ଧପାଦାନ) ଆଜ୍ଞା ତେତିଯା ଆକରମନେ ବିଶ୍ଵବ ଲଗଦି ଚିନ୍ତନ ମଧ୍ୟରେ ଆମାକେ ଆକରମ ବିଶ୍ଵବ ବିନିମ୍ୟକ ଚିନ୍ତନ ତେଣୁର ଆନନ୍ଦ ସକଳତା ଲାଭ କରେ । ବିଶ୍ଵନାଥେ ବସକ ସପକାଳ ଆନନ୍ଦ ସକଳ ବୁଲିଛେ ଆକରମ ଦେଖିବ ବସବାଦର ଭୂଲ ବୁଲିଛେ । ତେଣୁ ଏହି ଆକରମ ପ୍ରଥମ ପ୍ରଥମ ପ୍ରଥମଭାବରେ କରିବାକାବ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ତେଣୁ ମତେ କାବ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପାର ନୋରାବେ । ଆକରମ ସକଳ ଆକରମ ପ୍ରଥମ ପ୍ରଥମଭାବରେ କାବ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଦିଆ ହେ ତେତିଯା ହଲେ ଏକେ ବଚନାତେ ଶକ୍ତି ଉନ୍ନିତ କାବ୍ୟ ଆକରମ ଅଭିଭୂତ କାବ୍ୟ ଏହିଭାବେ କାବ୍ୟବର୍ବନ ଅନ୍ତିମ ସୀମାକରିବ ଲାଗିବ । କେବଳ ବାକ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଦିଆ ହେ ପରି ନାହାବ । (ଶେଷ)

ବା କାବ୍ୟ ହଲେ କଥି ବିଦ୍ୱିତ ନିବଦ୍ଧ ଅର୍ଥବୋଧର ଆଗ ମୁହଁତୀଲେକେ ଯେହେତୁ ଶକ୍ତିରେ ପାଠ ବା ଅର୍ଥ କରି ହୁଏ, ଅର୍ଥବୋଧ ନହିଁ କାବ୍ୟରେ ଅର୍ଥବୋଧର ଆଗ ମୁହଁତୀଲେକେ ଲିବାକ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପାର ନୋରାବେ । ଆକରମ ସକଳ ଆକରମ ପ୍ରଥମ ପ୍ରଥମଭାବରେ କାବ୍ୟ ଶକ୍ତିରେ ତେଣୁ ମତେ କାବ୍ୟ । କେବଳ ମାତ୍ର ବସାନ୍ତର ବାକ୍ୟରେ ତେଣୁ ମତେ କାବ୍ୟ ହବ ନୋରାବେ । କାବ୍ୟ ତେତିଯା ହଲେ ସମ୍ଭ ବା ଅଲକ୍ଷାବିଧାନ ବଚନାକ କାବ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଦିଆ ପରି ନାହାବ । (ଶେଷ)

বাহস্যিক মাধৰদেৱ

শ্রীতীর্থনাথ শৰ্ম্মা

অসমীয়া সাহিত্যৰ ছফনা মহাপুকুৰৰ উৎকৃষ্ট বচনসমূহ বিজ্ঞাই পঢ়লে সমালোচকৰ দৃষ্টি দ্রুয়োৰে দুটা শুকীয়া বৈশিষ্ট্য ধৰা পৰিব। শুকীয়া যদৰ জৰুৰিভিত্তিত ধৰা আৰু অসমীয়া-শুকীয়াৰ স্বৰ প্রায়ে নীতিমূলক বা তত্ত্বগতী, শুকীয়াৰ বহস্যমূলক Mystic, বা ভাৱগতী; শুকীয়াৰ স্বৰ দৰে কৰ্তৃত কৰিবলৈ আৰু বৰ্ণনাত কৰিবলৈ আৰু মাধৰদেৱৰ নামধৰোৱা আৰু বৰ্ণনাসমূহ পঢ়লে আৰু শুনিলে এই স্বৰ দুটা স্পষ্টভাৱে কণ্ঠত বাজে। কীৰ্তনৰ একো একোটা কাহিনীৰ শেষত বৰ্ণিত বিশ্বৰ মূল তত্ত্বটা আজু শিয়াই দি পাঠকক সেইটো অসমৰ কবিবলৈ টাঙ্গিত দিয়া হৈছে। অজামিল উপাখ্যান, গঙ্গেশ্বেপাখ্যান আৰু আখ্যানৰ শেষত নামধৰ্মৰ মাহাত্ম্য আৰু শুকীয়াৰ পৰিবহন পোৱা যায়, কিন্তু তাৰ ভক্তি ব্যাকুল অস্তৰৰ উজ্জ্বল প্ৰকাশ পোৱা নাই। শুকীয়াৰ বচনৰ বচনৰ বৰ্ণনাকৰণৰ পথে কৰিবলৈ আৰু তত্ত্বগতীৰ পথে কৰিবলৈ আৰু আকৃতিভূলৈ আৰু আবেগভূলৈ আকৃতিভূলৈ আৰু আবেগভূলৈ।

গভীৰতাৰ পৰিচয়াহে পাওঁ। “যত জীৱ অপম, কীট পতঙ্গম, অগ-নগ-জগ তেবি কায়া” অ “জয় জয় যদৰ জৰুৰিভিত্তিত ধৰা আৰু আত্মাতা-খিল আতা” আদি গীতবোৱত কৰ্তৃ শুকীয়াৰ লগতে আচাৰ্য শুকীয়াৰ সিহলি হৈ আছে। এই গীত-বোৱত শুকীয়াৰ মাহৰ্য্য আৰু ছলৰ নৃত্যশৈল পৰঙ্গই শোভাৰ মন আকৃষ্ট কৰে যথিও ভাৱাখণ্ডে বৰোঞ্চ বাণীৰ প্ৰতিভাৰে সুগঞ্জী।

মাধৰদেৱৰ বৰ্ণনাকৰণৰ কেন বাম-লক্ষণৰ সমালোচকসকলে নামধৰোৱাক পকা বগদৰ লগত তুলনা কৰি সূক্ষ্ম সাহিত্য-বোৰ চিনাকি দি গৈছে। বাহিবখন কোমল আৰু মিঠা ভিতৰৰ গুটিটো টান, এইটোৱেই পকা বগদীৰ গুণ। ব্যাকুল অস্তৰৰ উজ্জ্বল প্ৰকাশ পোৱা নাই। শুকীয়াৰ বচনৰ বচনৰ পথে কৰিবলৈ আৰু কোমল লাগে, কিন্তু ভালকৈ গমি চালে ভিতৰৰ ত্যাখ-খিনি কঠিন। নামধৰোৱাৰ সৌম্বদ্য কিন্তু কোমল-কঠিনৰ সমাৱেশতে সৌম্বদ্য নহয়। ইয়াৰ

প্ৰধান সৌম্বদ্য বস-সমাহিতি ভক্তিভূত ভাৰময় প্ৰকাশত। আন কি বাজল্য, বামায়ণৰ আদিকণ্ঠ ভক্তিভূতৰূপী আদি আখ্যানমূলক বা অছুবাদ এই কেটখনৰ অধ্যায় সমাপ্তিপ্ৰোবতো উপদেশতকৈ নিজ অস্তৰৰ কাৰণ নিৰেৱন আৰু বিগলিত প্ৰথমনৰ আৱেগৰ প্ৰকাশ দেখা পাওঁ। শুকীয়াৰ দেৱে যেনেকুৱা ঠাইত উপদেশ পাঠতেৰে অধ্যায় সমাপন কৰে, মাধৰদেৱে ঠিক তেনে ঠাইত অকল উপদেশ-পাঠ বচনা কৰিবে সৰ্বত্র নাথাকে লগতে আপোন মনৰ উপচি পৰা ভজিব আৱেগো চালি দিহে সামৰণি মাৰে। সূর্যাস্তক্ষেপে শৰৰ দেৱৰ বৰ্ষচিতি উত্তৰাকণ্ঠে এক অধ্যায়-সমাপ্তি তুলনা কৰি চালে হয়োৱা শুকীয়া স্বৰচেতন লক্ষণ বৃঞ্জা যাব।

উত্তৰাকণ্ঠে ৩০ অধ্যায়ৰ শেষত উপদেশ পাঠ দিয়া আছে—

শুনা সব নব বাম-লক্ষণৰ
কেন ভেলা আক দেখা।
সদায় হতকাহ ইটো গৃহবাস
মশুষ্যৰ কোন লেখা॥
লক্ষ্যা ভাৰতে নবতহু যিটো
নকৰে দাব-কীৰ্তন।
হৃদয়তে হৰি আচন্ত জানিয়া
আক নাজামিলা মন॥

আকো আদিকণ্ঠ ২১ অধ্যায়ৰ সমাপ্তি-পাঠ কেইকাকিত মাধৰদেৱে এইদৰে কাৰণ কৰিবে—

বাহস্যিক মাধৰদেৱ

এতেক আনিয়া তোমাৰ চণে
শ্ৰবণ কৰিবলৈ সাৰ,
কেৱলে তোমাৰ চণে পঞ্চজনে
থাকোক বৰ্তি আমাৰ॥
তোমাৰ চৰ্তাৰ চৰ্তাৰ চৰ্তাৰ
চৰ্তাৰ বুলি ধৰা যোক।
তেজি আন কাম বোৱা বাম বাম
যত সামাজিক লোক॥

মাধৰদেৱৰ বৰ্ণনাকৰণৰ অস্তৰৰ এটা আকৃতিভাৰ দ্বনি পাওঁ। এটাইবিলাক বৰ্ণনাক পোনপট্টাৰ ভক্তিমূলক লিবিক(Devotional lyrics) নহয়। কিন্তু মাধৰদেৱৰ বৰ্ণনাক আওহতভূমি। কিন্তু সেইবিলাকো তপনৰ অস্তৰৰ ছলেৰে নিজৰ অস্তৰৰ পৰামৰ্শ কোঠা কথাহে। “আলো মাই কি কব তৰু, পৰাম নিগবে নামেধিয়া চাপ মুখ” আদি বৰ্ণনাক গোপীৰ মূলৰ কথা বুলি নথিৰ মাধৰদেৱৰ কৃষ্ণ-বিবৰী অস্তৰৰ হৃষু-নিয়াহ বুলিহে ধৰিব লাগিব। নিজে তেনে ধৰণৰ বিবৰ অস্তৰৰ নকৰিলে পৰাম নিগবে’ এনে ধৰণৰ হিয়া বিবৰোঢ়া শৰ্ক ঘোজনা আন এজনৰ ভাৱ বিবৰোঢ়াতে ওলাই নাই। অকৃতিম বসন্ত গীতটো পচি বা শুনি পিচৰ বসগ্ৰামী চৰিত্রাকাৰ সকলে শুকৰিবহত লেখা বুলি এই গীতটোক মাধৰদেৱৰ ব্যাক্তিগত জীৱনৰ অভিভূত লগত সাঙু বিবলৈ চেষ্টি কৰিবল। শুকীয়াৰ বৈকৃষ্ণ প্ৰায়ণৰ বাতসি পাই গুকবিয়োগৰ হৃষত লেখা বুলি দেখুৱাবলৈ চেষ্টি কৰিলেও প্ৰকৃতার্থত তেনে নহয় আৰু টানি টুনিও সেই অকৰ্তৃ পোনাৰ

নোঠাৰি। তথাপি চিত্রিকাৰসকলেও বুজিছিল যে বিয়পি পৰিষে। নোপোৱাৰ বিহাদ আৰু পাৰ খোজাৰ হাবাথৰি হচ্ছেটাই লগালগিকে ঘোষ-বোৰত পৰিষৃষ্ট হৈ উঠিছে।

বস-সমাজিত-চিন্ত বাহ্যিক মাধৱদেৱ পূৰ্ণ পৰিয়ে পাওঁ নামধোৱাত। বৈকৰণ মৃগৰ বাহ্যিক কৰি সৰহ ভাগেই মধুৰ বসৰ সাধক। গতিকে সেষ্টসকলৰ ভাৰাৰে তীব্ৰভাৱে প্ৰাকশ পোৱাটো স্বাভাৱিক। দাঙ্গ-ভাৱৰ সূচি-নিষ্ঠ সাধক মাধৱদেৱ যেতিয়া ভাৱৰ গাঢ়তা আৰুলু ভক্তিৰ চৰম নিৰ্বৰ্ষণ পাওঁ, আচিত নহৈ নোৱাৰি। নামধোৱাত দাঙ্গভাৱক যিমান গভীৰতম ভূমিলো নিয়া হৈছে, সিমান গভীৰতা আনৰ দাঙ্গভাৱৰ বচনাত পোৱা নাযাগ, পালেও খুৰ কম। যিবিলাক দাঙ্গভাৱক নিয়ন্তৰ অধিকাৰীৰ সাধনা বুলি মধুৰ ভক্তিৰ সংগকে বৃক্ষ দৰ্শনা, নামধোৱার আজনিন্দা, কাৰুতি, দেখ অদি ঘোষ পঢ়াৰ পিছত তেঙ্গোৱাৰ সেই ধৰণ নিশ্চয় নোগোৱা হৈ।

সকলো বাহ্যিক ভজন জীৱনতে ‘আজ্ঞাৰ আজ্ঞাৰ বাতি’ (Dark night of the soul) বুলি এটা অৱস্থা আহে। এই কাঙড়োখৰত পাৰ খোজা বস্তুটি বিচাৰি তেঙ্গোৱাকে খেপিয়াই ফুৰে। ভগৱৎ-সামাধি অহুতম কৰিবলৈ ব্যাকুল হৈ পৰে। সেই ব্যাকুলতা তেঙ্গোৱাৰ উক্তিত গীতকৰ্মী বাক্ষীকে নিগবি নিগবি ওলায়। মাধৱ দেৱৰ নামধোৱাবো প্ৰথম ছোৱাত তেনে এটা পাৰ খোজাৰ ব্যাকুলতাৰ ভাৱতবজৰ পৰম পাওঁ। আজ্ঞা-থেদ, আজনিন্দা কাতৰ কাৰুতিকে সেই ব্যাকুলতাৰ অভিযুক্তি নামধোৱার ঘোষাই ঘোষাই

বিয়পি পৰিষে। নোপোৱাৰ বিহাদ আৰু পাৰ খোজাৰ হাবাথৰি হচ্ছেটাই লগালগিকে ঘোষ-বোৰত পৰিষৃষ্ট হৈ উঠিছে।

মই দ্বাচাৰ কেৱলৈ তোমাৰ
অপৰাধী নাবায়ণ।
কমিয়োক হৰি লৈয়ো দাস কৰি
পলিলো হৰে শৰণ॥

অথবা
ইবাৰ ককণায়,
হৰি কমলাপতি,
মোৰে নছাড়িৰা নাবায়ণ।

অকণ-চৰণ তলে,
হৰি কমলাপতি,
সত্যে সত্যে পলিলো শৰণ॥

আকো
দীনবন্ধু দামোদৰ এ,
হৰি হৰি চৰণে উক্তাৰ কৰা মোক।
প্ৰাণবন্ধু ইবাৰ নেবিবা হৰি মোক।
দীনবন্ধু দামোদৰ এ,
হৰি হৰি আৰে মোৰ কোন গতি হোক।
প্ৰাণবন্ধু মোৰ মন তোমাতে বহোক॥

ই যেন প্ৰাণবন্ধু হৃষি ভবিত খৰি হিয়াধুনি
কৰা কাৰুতি। পঢ়ি যাওঁতেই ভজনদৰ্শনৰ উনুন
খোৱা ভাৱৰ লগত নিজৰ হৃদযৰখনো পনি যাৰ
খোজা ই এক অঞ্জলিক বচন।
এইবিলাক উক্তি অ'ত ত'ত খিপিয়াই তুলি
দিয়া হৈছে। উদাৰহণ দিবলৈ নামধোৱার পাত
লুটিয়ালৈ অসংখ্য ওলাৰ।

অসম সাহিত্য সভা পত্ৰিকা

ঘোষ পূৰ্বিধন কেইদিনমানৰ ভাষাৰেগত
মাধৱদেৱ কৰিয়ে লেখা কাব্য পুৰিৰ শাৰীৰ পুৰি
নহয়। ই ভজনদৰ্শনৰ স্থায়ী প্ৰেৰণাৰ দীৰ্ঘকাল
ব্যাপাৰ ভাৱৰ সমাধিৰ ফল। মাধৱদেৱে দেহাতৰনীৰ
অলং দিন আগতে নামধোৱা লেখি শ্ৰেষ্ঠ কৰিছিল।
নামধোৱাৰ সমাপ্তি কাল তোৰেত কেতে ভজি
বসত বুৰ গৈ আছিল আৰু সেই দেখিয়েই
হৰলা শ্ৰেষ্ঠ লিমে বচনাৰ ঝীত হৰেল। নামৰ
আনন্দত মজি থাকোতে সকলো ভাৱ একাকাৰ
হৈ কেৱল নামকপে বাজ হৰলৈ ধৰিলৈ। এই-
বিনি বোাত আজ্ঞাৰ বাতিৰ শেষত আলোক
পোৱাৰ শাস্ত্ৰ অৱহিতিৰ উগান পাওঁ।

হিয়াৰ মাজে নামৰ ভাগুৰ
মূখে বাজ হয়।

অথবা
হৰিগুণ নাম ভাবিয়া পুৰুষে, বহয় হিবিৰ পাশে।
হিবি চৰণ হৃদয়ে ধৰিয়া কহয় মাধৱদামে॥

চৈতন্য নাম হিবি সক্ষাতে হৃদয়ত পাই
নামত মজি যোৱাৰ প্ৰমাণ এই কেই শাৰীৰে
পাওঁ। ইয়াত যুক্তি, প্ৰমাণ বৰ্ণনা একো নাই
আহে মাথাৰে ‘অহুতৰ কেৱল প্ৰমাণ।’ এই
লোকান্তৰে আনন্দত যিজনে মজিছে তেওঁহে ভাৱ
মোৱাদ পাইছে। সেই সোৱাদ আনক বুজাৰ
নোৱাবে বা বুজোৱাৰ অৱসৰো নাথাকে। এই
অৱস্থা ভজনই শাস্ত্ৰ-শুক্তিৰন্দন অযুক্ত সাগৰত
মজি নিজানন্দ স্থৰ্থত বিভোৰ হৈ থাকে। নাম-
ধোৱাৰ শেষত মাধৱদেৱক আমি এই অৱস্থা
পাওঁ।

বাহ্যিক মাধৱদেৱ

মাধৱদেৱে নামধোৱা আৰম্ভ কৰিছে মুক্তি
নিষ্পৃহ ভজক প্ৰেৰণ কৰি আৰু বসময়ী ভজিব
আৰ্থনা জনাই, শ্ৰেষ্ঠ কৰিছে আৰম্ভীৰ আৰ্থনাৰ
সিদ্ধিৰ শীকোৱাভিতৰে। বসময়ী ভজিব বুৰ দি
সেই বসকে গাই গাই। ‘এই বস মাধৱ মৃক্ষমতি
গাইে।’ বুলি সেই কাৰণেই ঘোষাণ্যৰ সমাপ্তি
ঘটিছে।

বাহ্যিক মাধৱৰ তুলনা পাওঁ দক্ষিণ ভাবতৰ
আলোৱাসকলৰ লগত। আলোৱাসকলো
‘অযুক্ত সাগৰত মজি, কস্তুৰী মৃগসম আলোনগৱাজত
আকুল হৈ শ্ৰেষ্ঠ পৰ্যাপ্ত সেই অযুক্ত সাগৰতে
লীন গৈছিল। সেই সকলৰ গানত সেই অযুক্তৰ
আৰ্থাৰ পৰম পৰম বৈ গৈছে। বিশেষক চৰুখ
তামিল আলোৱাৰ নামালোৱাৰ ভিক্রৈৱেলি
নামৰ গ্ৰন্থৰ লগত মাধৱদেৱৰ এটা বিষয়ত বিশেষ
মিল গোৱা যায়। ভিক্রৈৱেলি এছতো অক্ষৰৰ
বসময় বৰ্কপতাৰ লক্ষণ কৈ আৰম্ভ কৰিছে আৰু
শ্ৰেষ্ঠ কৰিছে সেই বসময়ৰ বৰ্কপ প্ৰাণিব আৰম্ভয়
অতিষ্ঠাৰ বৰ্ণনাবে। ‘His Tiruvaimoli begins
with the description of Brahman as
bliss and ends with a glorious descrip-
tion of the attainment by the Alver
of that eternal bliss’

মাধৱদেৱেও মুক্তি নিষ্পৃহ কিষ্টি ভজিবসত
নিষ্পৃহ ভজক অণ্গম কৰি বসময়ী ভজিব আৰ্থনাৰ
আৰম্ভ কৰিছে আৰু সেই বসত মজি ভাকে গাই
ঘোষ পুৰিৰ সামৰণি মাবিছে।

সংস্কৃত-সাহিত্যৰ বস-ভাস্তুকসকলৰ মতে
হৃদয়ত পূৰ্ব-বসমাৰ ধাৰিলৈ বস-গ্ৰহণৰ ক্ষমতা

অসমে। ভক্তিবস্তু বেলিকা এই কথা আৰু সঁচা। বাধা ঘটিছে তেনেছনৰ পক্ষে মাধৱদেৱৰ বৰ্ণীত জন্মযত শঙ্খবৰ্দি ভক্তিৰ আহুৰ নিৰ্বিপালে ভক্ত বা মোৰাব সন্ধৰয় পাঠক হোৱাটো টান। মাধৱ কৰিয়ে নিৰেসন কৰা বস-গ্ৰহণৰ অধিকাৰী হোৱাটো সন্ধৰ নহয়। ভক্তিও বাসনা কপে মাছৰ সন্ধৰযত থাকে। পৰিৱেশৰ মাহাত্ম্যত মেই বাসনা জাগৰত হয়। আজিৰ বিজ্ঞান আৰু ব্যাস্তজীৱনৰ সংসাৰ-মূলী সন্ধৰযত মেই বাসনা যাৰ জাগৰত হোৱাত ঘোষ্যতা আনি দিব মোৰাবে।

তীৰ্থ প্ৰমুণঃ কেদোৰ-বদৰী

(হোৱা সংখ্যাখ পিছবপৰা)

৩পত্ৰিত অত্তাপচৰ্জন গোৱাবী বৰ্ণন্য

[পঞ্চত উপত্রাপচৰ্জন গোৱাবী ধৰ্মভূমি দেৱৰ তীৰ্থ প্ৰমুণ কাহিনী অধ্যাপক ঐপ্ৰযোগচৰ্জন ডোচাৰ্ধৰ মোগেলি পোৱা হৈছে। ইয়াৰে এছোৱা হৃষিৎজ্ঞান প্ৰকাশ হৈছে। এই সংব্রহ্যত শ্ৰেষ্ঠ হোৱা প্ৰকাশ হ'ল।]

বাটত এজোৱা বৈকল্পৰ বৈকল্পৰ মধুৰ সুৰক্ষিত শ্যাম কাহুৰ শীত গাই গৈছিল। কুনি মন আনন্দত পৰিপূৰ্ণ হ'ল। শীত শ্ৰে হোৱাত মই বঙালী ভাৰাত তেওঁৰ লগত কথা পতাত তেওঁ অতিশয় সন্তুষ্ট হৈ কলে— “আঃ কি আমাৰ ভাঙা, আজ অনেক দিনেৰ পথে বাংলা ভাষা শুনে এবং একজন বাঙালীকে পেয়ে যে কি আনন্দ পেলাম ভাবাই বলা যায়না।”

মই তেওঁ আৰু কৰিবৰ কিমান দিন হোৱা বুলি দোৰাত কলে প্ৰায় চাবি মাছ যশেৰবপৰা খোজ কাঢ়ি কলিকতা, গয়া, কাশী, প্ৰয়াগ, মধুৰা বৃক্ষাবন প্ৰচৰতি দূৰি এইখনি পাইছে। ঠাণ্ডা ঠাণ্ডা বিনাভাৱত বেলতো আছিছে। মই বঙালী নহয় বুলি উপযাতি কৈ তেওঁৰ মেই

আনন্দৰ পৌতৰত ভেটা দিবৰ কোৰে আৱশ্যক নাইল, যন্ত্ৰে তেওঁ হৃষিৎজ্ঞেভেন মোৰ ধৰ কোন জিলাত। তেওঁ মোৰ পাঞ্চুৰি দেখিয়ে কোন জিলাত ধৰ বুলি দোখা যেন অহুমান হ'ল। এই অসমৰ কামকণ জিলাত বুলি কোৱাত তেওঁ কলে— “কামকণ কামাখা; সেও ত বাঙালাই,” তাৰ পাছত মই পৰিচয় অনলত বহত দিন আছাইয়ে কি বুলিআকৈ প্ৰথা কৰিলে। তেওঁয়া মই ভালদৰে বুজিলো। যে তেওঁ মোৰ পাঞ্চুৰিকে সংস্কৰণ কৰণ বুলি শ্ৰিব কৰিবে। বেলা ন মান বজাত মটৰ বৈ কালী কমলীৱালাৰ ধৰ্মশালাৰ চতুৰ্বেণৈ বৈ গ'ল। কালী কমলীৱালাৰ ধৰ্মশালাৰ বাহিবে আন আন ধৰ্মশালাও ভাত আছে। আগবংশা কালী কমলীৱালাৰ ধৰ্মশালাৰ কথা

आनो। मेही काल्पनिक काळी कमलीशालाराव वाचाव
दर्शकशालाटे गोळे। डित्रु योगाहै दर्थेही विराट
कांड ! सूखत दस्तवधाना। अंति विभागावे
म्हिजन दस्तवधानाव गोडौ व व व गांकत आउजिं
वही आहे। सहकारीसकल नाना एकाव काम
कांकत वाढू। दस्तवधानाव ६५तेही अरं-भाऊऱ,
वज्र-भाऊऱ, वर्षन-भाऊऱ आऱ्हति भाऊऱ; अंति
भाऊऱतेही एको एकोजन कर्मचारी आक तेंवेह
सहकाऱ्ही। एकाले एकांड नक्षवधाना; व व व
वालित तांड-दलि कटी-तरकारी वाक्किं खविहै।
एই नक्षवधाना सदाकृतवळ; छप्पोयी सांगू मग्यासी
अंतिम अडागांड आदियेह तोजन कविव।

ମୁଣ୍ଡାଇ ଏକବେଳେ ଦୋତାଲୀ ନି ଧର୍ମଶାଳାର
ମେନେଜରର ଓଚବତ ବହୁରାଇ ଦିଲେ । ମେନେଜାରେ
ବହିଲେ ଯି କ'ବ ମାହୁତ କଲେ ଧାର, ଆକ ତାତ
କେଇଦିନ ସାକିମ ଇତ୍ତାପି କଥାରେ ଦୈତ୍ୟ ନାମ ଧାର
ଲେଖି ଲୈ ଆମାକ କୁଠିବେ ଦେଖୁଥାଏ ବାବେ ସହକାରୀ
ଏକମକ ଆଦେଶ ଦିଲେ । ଲଗତେ କଲେ ଯି ଆର-
ଶ୍ଵର ହୟ ଦୁଷ୍ଟବାନାମିଲେ ଗଲେ ସକଳୋ ପାଇ । ଆମି
ତାମ କୁଠିବେ ଏଟାକେ ପାଲେ । ଆମି ବର୍ତ୍ତନ-ଭାଗୀରଥ
ପଥ ବର୍ତ୍ତନ ଆକ ଜଳ-ଭାଗୀରଥପଥ ପାଇଁ ନି
ବନ୍ଧ-ବଚାର ଦିଲା କବି ଗନ୍ଧାରା କବିଲୈ ଗଲେ ।

জ্ঞানকেশ কপিল মুনির আশ্রমস্থান বৃলি
কিংবদন্তী আছে। সগর বংশ ভূম্যসাম কর্তৃতা
কপিল মে সংযোজ্যান প্রবন্ধন কপিল, কোনে
আনে। ইয়াত প্রধান মন্দির ভবত্ব। আন আন
মন্দিরে আছে। তৌর-কৃত্ত্ব ভিত্ততে গঙ্গাপ্রান
আক ভবত্তজীর মন্দির দর্শন। আন আন সাধু
সন্তসকলৰ আশ্রম বহুতে আছে।

হল ২৫ টকা নে ২০ টকা ভালকৈ মনত নাই।
মুট্টিয়াক অগ্রিম দিয়াটো দস্তুর। অফিচিল গৈ
মুট্টিয়ার লগত চক্রি-পত্র লেখা পঢ়া হল।
একপি আমাৰ হাতত আৰু একপি অফিচিল
ধাকিল। অফিচিৰ গৰাকীজৰনেই কৈ দিলে যে
চাটক মুট্টিয়াক কোনো টকা দিব লাগিলে তাৰ
চক্রি-পত্রত লেখি দিব লাগিব আৰু আমাৰ

গঙ্গাপ্রামণতো বিশেষ কোনো লেঠা নাই।
নিজে নিজে আন করিব লাগে। বাটত হৌটি
দিয়া বায়ুম কেইজন্মান আছে। ইচ্ছা করিলে
তেক্ষণোক হৌটি লব পাবি। এক পথিচা
দিলেই হয়। আমি তিনিজনৰ মাঝত দৃশ্যাইচা
দিছিলো।

ହବିରୂପତ ଯାତ୍ରୀର ବାବେ କୋମୋ ବେଚନ କାର୍ଡ
ମେଲୋଗେ । ହୃଦୀକେଶତ ହେଲେ ଚାଉଁ ମାଲିବ ବାବେ
ବେଚନ କାର୍ଡ ଲାଗେ । ବେଚନ କାର୍ଡ ପୋରାଟ କୋମୋ
ଆକଳକଳ ନାହିଁ । ସୁମରଲୈ ଗୈ କୋଣ ମାତ୍ରେଇ
ଆର୍ଥିକ ଅଭୂଷିତ ବେଚନ କାର୍ଡ ଦିଯେ । ଦୋକାମୋର
ଧର୍ମଶାଳାର ବାଟୁ-ଚ'ବାର ଓଚବାତେ । ଆମାର ବେଚନ
କାର୍ଡ ଆର୍ଥିକ ନହିଁ । ମାନ୍ଦାମୀ ବାଜିଶ୍ଵରି
ମୋର ନିଯେଷ ସତ୍ତ୍ଵେ ହୁମେର ଭାଲ ବାଂଚିଭାବୀ ଚାଉଁ
ଆକ କିଛୁ ମାଲ ଆଲୁ କିନି ଲୈ ଆହିଲ ।
ଆହାଏଇ ଜୋଖନ ମୟାପନ କରା ହଲ ।

হৃষীকেশত দুরিন থাকি সকলে ডর্ট্যা আন
চোৱা হল আৰু বদৰীকাৰ্যমলৈ যাবলৈ মুটিয়া
আবিৰ বল্লবণ্ড কৰা হল। মুটিয়াৰ মজুরী
প্ৰতি সেৰে অহা-যোৱা বাবদ তিনি টকা;
আমাৰ তিনিজন ভিতৰত পক্ষলিঙ্গ সেৱ হল
তাৰ বাবে ১৩৫ টকা ছিল হ'ল। অধিব দিয়া
হল ২৫ টকা নে ২০ টকা ভালকৈ মনত নাই।
মুটিয়াক অগ্ৰিম দিয়াটো দস্তুৰ। অফিচিত গৈ
মুটিয়াৰ লগত চূক্ষি-পত্ৰ লেখা পঢ়া হ'ল।
একলি আমাৰ হাস্তত আৰু একলি অফিচিত
ধাকিল। অফিচিত গবাক্ষীজনেই কৈ দিলে দে
বাটত মুটিয়াক কোনো টকা দিব লাগিলৈ তাৰ
চূক্ষি-পত্ৰত লেখি দিব লাগিব আৰু আমাৰ

খরতো লেখি বাখি তাৰ টিশুই বাখিৰ লাগিব, সি মহা খুঁটি মনে আমাৰ ধৈ মেলি বিদাই
কিন্তু আমি টকি দিয়াৰ সময়ত সেইবেৰ লিয়ম ললে। হিচাপেৰ সময়ত বকচিচৰ অংশ জীৱাণু
পলন কৰা হোৱা নাই।

মুট্টিয়াই নিজের খবর করি থায়। গতিশীল
মাল পোচাই দি সি সাক্ষী নহয় আক নিবন্ধ
সময়ত বোজা তুলি নিয়ে। কিন্তু খাবলৈ দিলে
বজাৰ কৰা, পানী অনা, বাচন-বৰ্তন ধোৱা
ধিছন-পত্র পৰা আক তুলো বড়া আদি সম্মুখীন
কামকে কৰে। কেৱল কাপোৰ নোথোৱে।
আমি মুট্টিয়াক খাবলৈ দিলিঙ্গী, গতিকে তাৰ
পৰা সকলো কামকে পাইছিলো। মেৰ গোৱাল
বাচনো সি শুধুছিল। মুট্টিয়াক খাবলৈ দিয়াৰ
ধামে আমাৰ বেঠিকৈ আক দৃশ্যমান টক খৰ
হৈছিল। মুট্টিয়া পৰু লগতে শেষ কৰি থাঁ।

ଆମୀର ଲଗଟେ ଯୋଗୀ ସୁତ୍ରିଟ୍ଟାଟୋର ନାମ ଧରିବାହାବ୍ଦେ । ସୁରମ୍ଭନ ନେପାଳୀ ସୁରକ୍ଷା । ଜାତିକ ପରି । ଅମି ବିଶ୍ୱାସ ଆମ ବରିଜିନ୍ ଏବଂ ଏହିପରି

ତୁ କାହାର ପାଇଁ ଦେଖିଲା ଆକ୍ଷମିକାନା । ଏହିବେଳେ
ତାର ସବୀନୀବାସ୍ୟଲୈ ପ୍ରେସମ ଯାତ୍ରା । ଟାଇବ ଆଗେଯେ
ଦେଖିଲା ନିଯା ନାହିଁ । ମହି ତାର ଲଗତ ସଦୟ
ସାଧାରଣ କରିଛିଲେ । ସି ସେଇତ୍ୟା ପିଣ୍ଡିତ ବୋଜା
ମେ ପରିବର୍ତ୍ତ ଉଠି ଯାଇ, ଡେଇଯା ତାର ଗା ଧ୍ୟାନି
ତିଥି ଯାଇ । ଚର୍କ ହଟା ମାଟିଲୈ ଓଳିପି ପରେ ଯେବେ
ଦେଖି । ସମୟେ ସମୟେ ମହି ତାର କଟ ସହି ନୋବବା
ଇବ । ମହି ତକ ଏକେ ଆୟାବ ଶହାରୁତିଶ୍ଵର
କଥା କଲେଇ ସି କଥ୍ୟ “ବାବୁ, ତୁ ନେହି ହୋତ,
ତାଙ୍କିରେ ହାମ ଚେକେଗୋ ।” ଇହାନି ପୂର୍ବ ବାବେ
ମହି ବିଦ୍ୟା ବିବର ଶମ୍ଭବ ତାକ ନକ୍ତନ ମାରିନ
କାହାରେ ଦିନ ଗର୍ଜ, ପୁରୁଷ ଧୂତି, ଗମୋଚ ବନିଯନ
ଆଏ ଆକ୍ଷମିକାନା ଏହି ଟକା ବ୍ୟକ୍ତି ଦିଲୋ ।

ଶୌରଭଗନ : କ୍ରେମାନ୍-ସଦବୀ

লগতে আমাৰ যথাসৰ্বৰ। গভিকে মুটিয়াৰ চিৰাই আমাৰ মন আকৃষ কৰিলে। বাটৰ পিণে চাই চাই আমাৰ চৰু বিষাঙ। মন উপশ্ল-গুল হ'ল। তথাপি মুটিয়া নাই। অগত্যা বাতি দহ-মান বজাত ঘোৱাৰ যোগাব-যৈছ কৰি বাতি বাব বজামানত থাই বৈ উতি শুণ। মাটিতে বাগবিৰ লগা হ'ল। পাতে চতিৱালৰ অছগ্রহত এখন কৃষ্ণ পাই তাতে বাগবিৰে। চতিৱালই আমাৰ দুগ্ধিৰ সত্ত্বে পাই অচুগ্রহকৈ ক'বৰাৰ পৰা এৰাতিৰ নিমিত্তে কৃষ্ণ এখন আমি আমাৰ দিছিল।

পুৱা আমাৰ সুস্থান শুনি সকলোৱে আমাৰ মাহ দিলে। খিশেকটক পেষ্ট মাটিৱজনে দৃঢ়তাৰে সৈতে কলে যে মুটিয়া হোৰোৱাৰ ভৱ কৰিবৰ কোনো কাৰণ নাই। বদ্বীমাৰায়ৰ যাতা-পথত কেতিয়াও কোনো মুটিয়াই যাওৰ লগত বিখ্যাত কৰা নাই। এই কথায়ে যোৱা মনৰ উপশ্ল-গুল ভাৰ গুৰুতাৰ দোৱাবিলে। দই ভাবিলো সি বাটত পৰিত পৰা বাগবিৰ পৰিবশতো পাবে। ইয়াবি কথা ভাৰি শ্ৰীমান গঙ্গানাথ আৰু শ্ৰীমান বাজেনক পুনৰ কৰ্ণ গ্ৰাহণৈল পাই দিলো। মই অকলে তাত বহি ধাকিলো। সঙ্গী ছজনো গুৰুলি লয়োনে-ভোকে ধাকিলো। সঙ্গী ছজনো গুৰুলি আভ-পানী বাঞ্ছিবাচি ধাকিলো আৰু পুৱা তাৰপৰা খোজ লাগো। বেঁচি দাম হলেও মাকিন কাপোৰ কেইগজমান তাৰপৰা কিনি লাগো। মুটিয়াক দেপালে তাকে লিকিৰ লাগিব আৰু বাতি মেয়ে শেতেলৈ হৰ। মার্কিন কাপোৰকে

মিৰ্জৰ কৰি আমি আৰু এৰাতি কটালৈ। তাৰ পাতিনী আমি ঘৰমুৰা হৈ বোঝ লৈ হই তিনি মাইল ঘোৱাৰ পাতচ ধন বাহাজৰক লগ পালৈ। সি আমাৰ বিচাৰি বিপৰীত কালৰপৰা আহিব শবিছে। মই তাক দেখিয়ে আমলত উজৱল ঘোৱাৰ নিচিনা হৈ তাক সুবিধীৰ্লো সি ক'ক অছিল আক কি খাইছিল। বেচোৱাই তিনি দিন খালৈল পোৱা নাইলি। তিনিনিৰ দিনা তাৰ গীণবে এজন মাহক লগ পাই তাৰ দৰতে থাইছে আক আমাৰ তালি-টোপোলা তাৰ দৰতে এবি আমাৰ বিচাৰি আছিছে। সি যি হওক, তাক বাটতে এখন দোকানত চাই ভল্পনান খুবালো। তাক খুবাব পাৰি আমল অছতৰ কৰিলো। মোৰ এন মনোভাৰ বাজেনক ভাল নেলাগিল। তেওঁ ভাবিলে কৰ্তাৰ সৰল মাধু লোক। মুটিয়া সজৰুৰ হৃষ্টামিৰ কথা তেওঁ নাজানে। বেটাই ফাঁৰি দিছে। মই কলে পাহিছিচ। মুটিয়াৰ লগত তেওঁৰ ডেৰখ শুশমান উকাৰ বয়বত হেৰোৱাত তেওঁৰ মন ভাল নাইল আক ঘোৱাৰ আমি এবি সি মন মাৰি আছিল। মই তেওঁক বস্ত বাহানি পোৱাৰ আশাস দিলো। নাপালেও বদ্বীমাৰায় যাত্রাত আক হৰ টকা বেঁচি খৰচ হোৱা বলি ভাৰি সামৰনা লৰলৈ উপ-দেশ দিছিলো। যি হওক আমি আগৰ নিচিনকৈ পৰম স্থৰ্দ লৈ কৰ্তৃপ্ৰাণাগত উপস্থিতি হোৱে। তাৰপৰা মটৰ পোৱাৰ আশাত এইবাৰ দ্বাৰাবৰী আশ্রমলৈ নংগৈ মটৰ ছেজনতে পৰি বৰো। শ্ৰীমান গঙ্গানাথৰ ভৱিত বা হোৱা থাৰে আমাৰ মটৰৰ আৱৰ্ষ্ণক হৈছিল। কিন্তু মটৰ আবি

নাপালৈ। এই বিচুনাৰ কথা পাচত কম। মুটিয়া পৰ্বত ইয়াতে সেৱ কৰিলো। এতিয়া আলো তৌৰ-যাত্রাৰ কথা আকো আৰম্ভ কৰিব।

(৬)

হৰীকেশবপৰা যাতা কৰি শ্ৰম তৌৰ লক্ষণ-জোলা। ১১০০ কুট পৰ্বত। ইয়াৰ তপোৰে নামে ঠাইত শ্ৰীবামচন্দ্ৰ অছুগত ভাবেক লক্ষণে কঠোৰ অপস্থা কৰিল। এতিয়াও এই তপো-বনত অনেক সাধু-সন্তুষ্টি জপ-তৎপৰ কৰি শুশ্বৰক আবাধন। কৰে। সৃষ্টি অতি মনোৰম। ইয়াৰ গোলা অতি গভীৰ আৰু খৰস্তোৱা। মাহৰ মালাগে হাটীও পাৰ হৰ নোৱাৰে। এই কাৰণে লক্ষণে ইয়াত এখন ওলমি ধৰি দলং দিছিল। ওলমি ধৰাক হিন্দী ভাৰতে জুলা বোৱে। সেই কাৰণেই

মেই স্থানৰ নাম লক্ষণজুলা হৈছে। কালক্রমে সেই সেতু নষ্ট হোৱাত বায় বাহাজৰ সূক্ষমল অগৰবালাই তেওঁৰ মাঠডেৰীৰ কথামতে এখন পকা দলং কৰি দিছিল। সেই দলং বানপানীত নষ্ট হোৱাত তেওঁৰ পুত্ৰসকলে আকো নতুনকৈ দলং কৰি দিছে। ইয়াতে কৈ ঘোৱা ভাল হৰ যে কেদাৰ-বদৰীৰ পথত গঞ্জৰ আন আন ঠাইব পকা পুলবিলাকো লোৰ ডাঙৰ আৰু চীন জৰীৰ পথত ওলমোৰাই ঘোৱা বা জুল। দৈৰ বৃক্ষত কোনো খুটা নাই। লক্ষণজুলা আমি ফিৰি আহা সমঘতহে দেখিছো। পৰ্যায়ক্রমে লেখিবৰ ইচ্ছা হোৱাত আগতে লেখিলো। লক্ষণজুলাৰ সৌম্যৰ্থা দেখি ভাত হই চাইলিনয়ান ধকাৰ ইচ্ছা আছিল। পাচে গঙ্গানাথৰ ভৱিব ধাৰ কাৰণে ধাকিলৈল নহল।

(শেষ)

ଓসমীয়া ভাষাৰ প্রত্যয়

ଆପ୍ରିଲ୍ ୨୦୧୩ ତାରୁକମାର

অসমীয়া ভাষার প্রত্যয় সংকে ই আমাৰ
তত্ত্বীয় প্ৰবন্ধ। আমাৰ দুটা প্ৰবন্ধত শব্দ-বিভক্তি
দল : দলবল, দলবক্ষ, দলকচু, দলদোপ
দলাদুলি, দলদোপ-হেমোলামোপ।

ଆକ ତିଳ୍ପା-ବିଭକ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି । ଡୋକ : ଡୋକାତୁଳ, ଡୋକମନ୍ଦୀରା, ଡୋକବାହ,
ଏଣ୍ଡ ପ୍ରସରତ ଶୈଳିକାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଚମ୍ପାଇଁ ଆଲୋଚନା ଡୋକଅବା ।

କବା ହୈଛେ । ସୁଧୀ ସମାଜେ ମତ୍ତାମତ ଦିଲେ ଡାଳ ପାମ । ଅମ୍ବୀଯା ବ୍ୟାକବଣ୍ଡତ ପ୍ରତ୍ୟୁଷମୂଳକ ଚାରିଶ୍ରୋତ

ভাষার মূলত প্রকৃতি, প্রত্যয় আৰু উপসর্গ। প্রাতিপদিক আৰু ধাতুক প্রকৃতি বোৱে। উপসর্গ আৰু প্রত্যয় ঘোণে প্রকৃতিয়ে ন প্রকৃতিৰ সুষ্ঠি
কৰে। যেনি :—

ভাগ কৰা হৈছে— বিভক্তি, স্তৰী, তত্ত্বিক আৰু
কৃৎ। প্রাতিপদিকৰ পাছত সৃষ্টি হোৱা। প্রত্যয়
সমূহক কৃৎ প্রত্যয় বোলা হয়। দৰ্শকলতে
বিভক্তি আৰু স্তৰী প্রাতিপদিমতো এটি উচ্চ শ্ৰেণী

ଲଙ୍ଘ : ବେଳଗ, ବେଳେଗ, ନିଲଗ, ଆଲଗ, ଲଗବୀ ପ୍ରାତାମନ ଭିତରକେ ମୋମାଯା ।

ଦଲ : ମୁଖ୍ୟ, ନିର୍ଦ୍ଦିଲୀୟ, ଉପଦଲ ।
କୋକ : ଆମେରିକ ଅଧୀକୀ ।

ଦୁଇ ବା ତତୋଦିକ ଅକ୍ଷତିର ସଂଯୋଗକୌ ନତୁନ ସଂପ୍ଲଟିକ ଯିବୋର ଅନ୍ୟଧେ ପ୍ରମିଳିତ ଶକ୍ତିର ଦୀ

লগ : লগভাগ, লগভাত, লগধৰ, লগলগা, আপ, ঈল, উগ, আক আন+উগ+এই চাহিটা

ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥାଏଇଲୁ, ଅଶ୍ଵମାରୀ ଭାବରେ ତାକେ

অহুসূলণ কৰি ছি, অনী (নো) এই হাটা প্রত্য-
যকহে ঝৌ-প্রত্যয় বুলি ধৰা হৈছে। পুঁজিঙ্গ
বাচক শব্দক ঝৌ-প্রিজলৈ কপাস্তৰ কৰে যদিও
'এবী' আৰু 'এবী' এই হাটা প্রত্যয়ক ঝৌ-প্রত্যয়
বুলি ধৰা নাই। যেমন--

পুলিঙ্গ + প্রত্যয়	গ্রীলিঙ্গ	অ. ১	জাতীয়তা
ক'লা + অবী	কাল্পনী	বন	বনবী
লগ' + অবী	লগনী +	#অবী—	জী
ডেকা + এবী	ডেকেনী	লাহ	লাহবী
'ইনো' আক 'উনো' প্রত্যয় হচ্ছিক অনো (নো) ব নিকল কপ বুলি দ্বারা হচ্ছে। নিকল কপ চেছি ইলে বাকবৰণ জটিলতা বাড়ে। গাত্তিকে 'ইনো' আক 'উনো' প্রত্যয় হচ্ছিক তিনি প্রত্যয় হিচাপে ধরিব সামগে। যেনে	আবী— অলো— এক— এ	জী বঙ্গো ঘৈলী বাই	জীয়াবী বোরাবী বৈলীয়েক বাঁকে
পুলিঙ্গ + প্রত্যয়	গ্রীলিঙ্গ	আমা	আমৈ
বাথ + ইনো	বাধিনী	(নেপালী ভাষাত আমা মা)	মাদৈ
হাত + ইনো	হাইনী	দে—	মাহৈ
সিংহ + ইনো	সিংহিনী	মা:	মাইন
ভৃত + উনো	ভৃতনী	বহ	বহৈন
চোখ + উনো	চুকনী	পোনা	পোনাইন
ধোনা + উনো	ধুৰনী	চেঁ	চেইন
এইবোৰ উলিও আমাৰ ভাবাত গ্রীলিঙ্গ- সাধক প্রত্যয় বল আছে। সেইবোৰ কৃৎ আক জটিল উভয় শ্ৰেণীৰ ভিতৰতে পৰে। যেনে—	(৬) কৃৎ শ্ৰেণীৰ গ্রীলিঙ্গ	(৭) কৃৎ শ্ৰেণীৰ গ্রীলিঙ্গ	
(ক) তক্ষিক শ্ৰেণীৰ গ্রীলিঙ্গ অতী—	অতী—	মৰ	মৰ্বতী
লাহ	লাহতী	খা	খাতী
গাধীৰ	গাধীৰতী	বাবা	বাবীতী
		বুজ	বুজতী
		পা	পোধাতী
		দি	দিষ্টতী

+ পুঁ লিঙ্গতো প্রচলিত।

*এনেবোক শ্রীপত্যয় বোলাৰ যুক্তি দেখা নেয়ায়। —সম্পাদক

অনী—	নাচ	নাচনী
দা	দাবনী, দাউনী	বাতি
বো	বোরনী	কাতি
ত্রীলিঙ্গ শব্দসাধক প্রত্যয় থকার মধ্যে পুংলিঙ্গ শব্দসাধক প্রত্যয়ে আছে। যেনে—		
(ক)	ভক্তি শ্রেণীর পুংপ্রত্যয়—	
অক—	থেতি	থেতিক
	বৃথি	বৃথিক
অতীয়া—	বেলেগ	বেলেগতীয়া
অবীয়া—	লগ	লগবীয়া
	ভাও	ভাওয়ায়া
অকটা—	বাট	বাটকরা
	হাট	হাটকরা
আ—	আহিন	আহিনা
	কাণুন	কাণুনা
	কাপৰ	কাপৰা
আই—	বোপা	বোপাই
আবী—	পৰ্জা	পৰ্জাবী
	ভিক্ষা	ভিক্ষাবী
আল—	গুৰি	গুৰিয়াল
	পেট	পেটাল
	গো	গোৱাল
আলু—	কুপা	কুপালু
	দয়া	দয়ালু
ইয়াব—	মাগন	মগনিয়াব
	খাটন	খাটনিয়াব
ইয়াল—	মৰম	মৰমিয়াল
	সাহ	সাহিয়াল
ই—	কাকত	কাকতী
	ভাগৱত	ভাগৱতী

ষিয়া—	ভাব	ভাবীয়া
বাতি	বাতীয়া	
কাতি	কাতীয়া	
উ—	মঙ্গল	মঙ্গলু
	বহাগ	বহাঙ্গ
	আলাহ	আলাহ
উকা—	শাক	শাকুকা
উবা—	দশ	দশুবা
	বোপা	বোপুবা
উড়ৈ—	মাছ	মাছুরৈ
	মেল	মেলুরৈ
	ঘাট	ঘাটুরৈ
	গছ	গছুরৈ
উলা—	পেট	পেটুল
	এলা—	গোজু
	এক—	বাপে
	গিৰি	গিৰিয়েক
	ভাই	ভায়েক
কি—	বাপেক	বাপেকি
	কথা	কথকি
	মেল	মেলেকি
(খ) কৃ শ্রেণীর পুংপ্রত্যয়—		
অক—	লিখ	লিখক (১) লেখক—সং
	লেখ	লেখক
	গুণ	গুণক
অন—	বা	বায়ন
	গা	গায়ন
অতিয়া—	সাঁচ	সাঁচিয়াব
	অনি—	বাক্ষ

অসম সাহিত্য সভা পত্ৰিকা

অনীয়া—চাপ	চপনীয়া
থেজ	থোঞ্জনীয়া
বিলা	বিলীয়া
অবীয়া— থা	থাবীয়া বা থাট্টবীয়া
পলা	পলীয়া
অ/ক—লিখ	লিখক
মুঁজ	মুঁজক
লেখ	লেখক
উবা— কাপ	কামুবা
হাঁহ	হুহুবা
উবা— দেবী	দেবুবী
এয়া—কৰ	কৰৈয়া
থা	থারৈয়া
ওতা—কৰ	কৰোতা
ল	লুঁতা
দি	দিঁতা

এই সকলোবোৰ প্রত্যয়ক লিখ বিভেদক
প্রত্যয় বুলি আমি নামকৰণ কৰি লব পাৰোঁ।

পৰসাধক জিয়া বিভক্তি	প্রকৃতি সাধক [নতুন সাধু আৰু শৰ্ক সাধক]	লিখ বিভেদক [শৰ্ক বিভক্তি]	সংখ্যা বা পৰিমাণ [ত্রীলিঙ্গ আৰু পুলিঙ্গ শৰ্ক সাধক]	তত্ত্ব
পৰসাধক [শৰ্ক বিভক্তি]	প্রকৃতি সাধক [নতুন শৰ্ক আৰু শাতু সাধক]	পৰসাধক [শৰ্ক বিভক্তি]	সংখ্যা বা পৰিমাণ [ত্রীলিঙ্গ আৰু পুলিঙ্গ শৰ্ক সাধক]	তত্ত্ব
অন অন ভাবাৰপৰা আমাৰ ভাবালৈ যিবোৰ প্রত্যয় আহিছে দেইবোৰকো আমাৰ ভাবাত যোগ হোৱা কপত লোৱা উচিত। ভাবাৰিজন আলোচনা কৰাসকলে ভাৰ আতিশৰি লিচৰ বিচাৰি লব।	অন অন ভাবাৰপৰা আমাৰ ভাবালৈ যিবোৰ প্রত্যয় আহিছে দেইবোৰকো আমাৰ ভাবাত যোগ হোৱা কপত লোৱা উচিত। ভাবাৰিজন আলোচনা কৰাসকলে ভাৰ আতিশৰি লিচৰ বিচাৰি লব।	অসমীয়া ভাবাৰ প্রত্যয়	১৫	

ମାହିତ୍ୟ ଆକ୍ରମନ

ବୈଜ୍ଞାନିକ ମାଲିକ

(ଅଧ୍ୟାପକ ଶାଲିକେ ଭାବତୀରେ ପ୍ରତିନିଧି ଦଳ ଏଠାର ଅନ୍ୟତ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧି କଥେ
କଥ ଦେଖ ଅଥବା କଥେତେ ମେହେ ଦେଖିବ ମାହିତ୍ୟ-ସଂକଳିତ ବିଷୟ ଖାନି ଡାଟ୍ ଅନ୍ୟ
ଦେଖିବ ଆଗୋଚନ କରିଛି : ମାହିତ୍ୟ ସମାଲୋଚକ କଟେଟିଭେଟେ ଦେଖି ଆଧୁନିକ
ମାହିତ୍ୟର ଧରା ଶାପକ୍ରି ହୋଇ ଆଗୋଚନର ଏହୋବା ଇଯାତ ଅକ୍ଷର କବା ହଳ ।

—ମାଲିକ, ମାଲିକ ।

ପିକିଂ ହୋଟେଲର ଉପର୍ଯ୍ୟାମ ଆହାରର କାବଣେ ଅଟ୍ରିକ୍ କଟେଟିଭ ଯେମେଟି ନିଃନ୍ଦକ, ତେଣୁଟେ ମୋର
ଆମାର ନିର୍ମଳ କରିଛି ବିର୍ଯ୍ୟାତ ପେନିମାଲିକ ଆକ୍ରମନ ପ୍ରତିନିଧି କଥେ
କଥ ଦେଖିବ ମାହିତ୍ୟ ସମାଲୋଚକ କଟେଟିଭେଟେ ଦେଖି ଆଧୁନିକ
ମାହିତ୍ୟର ଧରା ଶାପକ୍ରି ହୋଇ ଆଗୋଚନ କରିଛି : ନିର୍ଧାରିତ ସମୟ
ଦ୍ୱାରା ଆଗୋଚନ ଆକ୍ରମନ କବିଲେ କଟେଟିଭ ଅନ୍ୟତ୍ୟ
ହବ ବୁଲି ଏଲାଇ ଓ ସୌରବାଇ ଦିଲିଲ । କାବଣେ
ମାହିତ୍ୟର ଦୈନିକ ଆଗିଲ ଆକ୍ରମନରେ ଡିଚିନ୍ମରର
ବର କ୍ରମ । ଏଲାବ ସକିମିନିପରା କଟେଟିଭ ସମ୍ପର୍କେ
ମୋର ଯି ଧାରା ହେଲିଲ ତାର ଭିନ୍ନିତ ମିହ ଡାରି-
ଛିଲେ ଯେତୋ ମାହିତ୍ୟର ବାର୍ଗିକର୍ମଙ୍କ ନିଚିନା ଖି-
ରିଷ୍ଟିଯା ହବ, ତାକେ ତେଣୁ ଏତମ ମାହିତ୍ୟ ସମାଲୋଚକ
ଦେଖିବ ଯେତ୍ତା ନିଶ୍ଚିର ଆମାର ମାହିତ୍ୟ ସମାଲୋଚକର
ଦେଖିବ ଯେତେବେଳେ ମୋର ଯୁଦ୍ଧବିଲେ ଲାଗେ ।

୨ ଦୋଢ଼ାରୀ

ଆକ୍ରମନ କିଛି ଦିନର ମୂରକ୍ତ ଇଯାତୋ କିଛିମାନ ଦେଖି
ଯାହାକୁ ଘଟିବ କାଟାବ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ନୋହାରା ହେ ସାବ ।

ଆମାର ଫର୍ମେଲ ଚିନାକି ହଳ । ମିଟାବ କଟେଟିଭେ
ହାତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମାର ଲଗତ ହେବୁକେ କବି
ଆମାକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଡାଇନିଂ ହେଲେ ଯାହାଲେ ଅନ୍ୟବେଳେ
ଜନାଲେ ।

ଏଜନ ଏଥ ଶୌଣ ମାହୁତ । ଚକ୍ର ହଟା ଭୌତି ଆକ୍ରମନ
ଟେକ୍ଜଲ । ଗାତ ମାଧ୍ୟାବଳ ସାଙ୍ଗ-ପୋଛାକ । ବ୍ୟବ
ପକ୍ଷବିଶ୍ୱାସ ଓପର ହବ । ଆନନ୍ଦୋ ଏକେ ଧରଣର
ମହାବୀରୀ ମାହୁତ ।

ଦୋଢ଼ାର ମେଜର କାମତ ଆମି ପୌଚଜନ ପ୍ରକର
ଆକ୍ରମନକୁ ମହିଳା । ମାହିତ୍ୟ ସମ୍ପର୍କେ ଆଗୋଚନ
ହବ ଦେବ ନବିଯମ ଚାଲାଯାନିକେ ଦୋଢ଼ାରୀ ହିଚାପେ
ବିଶେଷଭାବେ ଉପର୍ଯ୍ୟାତ ଆହେ ।

ଆଗୋଚନ ଆବଶ୍ୟକ ହଳ, କହ ଦେଖିବ ଦେଖିବର
ସାଧିନିକା ସମ୍ପର୍କେ । ମେହେ ପ୍ରାଣୀଟେ ଉପାଧନ କରିଲୁ
—“ଆଗୋଚନାକୁ ଦେଖିବ ଦେଖିବକମଳେ କିମାନ-
ଧିନି ବାଧୀନତା ଉପଭୋଗ କବେ ?”

“ଏଜନ ଦେଖିବ ବିମାନଧିନି ବାଧୀନତା ଉପଭୋଗ
କବା ଉପିତ୍ତ, ସିମାନଧିନି ବାଧୀନତାକେ ଉପଭୋଗ
କବା ।” କଟେଟିଭ କଲେ ।

“ଏଜନ ଦେଖିବ ବିମାନଧିନି ବାଧୀନତା ଉପ-
ଭୋଗ କବାଟୋ ଉପିତ୍ତ ମେହେଟୋ କୋନେ ନିର୍ମିତ କବେ ?”
ପରମମେହେଟେ ନେ ବାଇଜେ ?” —ମହ ମୁଖିଲେ ।

“ଯିଟୋ ଅର୍ଥ ଅନ୍ୟ କୋମେ କୋମେ ଚରକାର
ଆକ୍ରମନକୁ ବେଳେଗାଇ ଦୋଢ଼ାର ହେ, ଆମାର
ଦେଖିବ ତେମେଟେ ଚାରୀ ନହେ । ଇଯାତ ବାଇଜେଇ
ଚରକାର, ଆକ୍ରମନକୁ ଅଭିମତ କବି ମିଜାହୁତ
ଚରକାରବେ ମିଜାହୁତ ।”

“କିନ୍ତୁ କୋଣ କୁଣ ଯାଏ ହେ ଇଯାତ ଚରକାର
ମିଜାହୁତକେ ବାଇଜେବ ମିଜାହୁତ ବୁଲି ଥିବା ହେ ?”

“ବାଇଜେବ ପ୍ରତିନିଧିବେ ଗାତି ଚରକାର ମିଜାହୁତକ
ବାଇଜେବ ମିଜାହୁତ ବେଳାତ କିମା ଅମର୍ତ୍ତ ଆହେ
ଜାନୋ ?”

“ଆଗୋଚନାକୁ ଦେଖିବ ଚରକାର ଏକ ବିଶେଷ ପରିତିତ
ତଳେ । ଇଯାବ ଏଠ ବାଜନିମିତି ଆଦରିବାଦ ଆହେ ।
ଏଜନ ଲେଖିବ ଯଦି ଏମେ କିମା ଦେଖିବ ଥୋଜେ
ବା ଲେଖେ, ଯି ମେହେ ପରକି ବା ଆଦରିବ ଲଗତ
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମାହୁତ । ତାକ ଜାମୋ ପୌକୃତି ଦ୍ୟାବ ସମ୍ଭାବନା
ଆହେ ?”

କଟେଟିଭ କଲେ,— ଆଧୁନି କମିଟିନିମିତି କଥା
କିମେ ? ମେହେଟୋ ପରକି ବାଜନିମିତି, ମାଧ୍ୟାବଳ
ଆକ୍ରମନକୁ ପରକାରୀ ହିଚାପେ
ବିଶେଷଭାବେ ଉପର୍ଯ୍ୟାତ ଆହେ ।

ନାହିଁ ।

ଆମାର ଦେଖିବକମଳେ ଯଦି ଏହ ସରିବେଳିନ
ପରିତିବ ଭିତରକେ ଥାକି କିମା ଲେଖେ, ମେହେ ଲେଖାଇ
ଥାକୁଟି ନେପାବ କୋମେ କାବନ ନାହିଁ । ଆଜିର
କର-ଜୀବନର ଯି ମାଧ୍ୟାବଳ କଥା ଆକ୍ରମନକୁ
ସତ, ମେହେ ଆମାର ଦେଖିବକମଳ ଉପଭୋଗ ।

ଆମାର ଜନ-ଜୀବନକ ଯି ନନ୍ଦନ କପ ଦିଯା ହେବେ
ଆକ୍ରମନକୁ କପ ଦିଯାବ ପ୍ରାଣୀଟେ ଚାଲାଇ ହେବେ । ଏହାଇ ଥକା
ହେବେ, ଦେଖିବକମଳେ ତେଣୁଟେକବ ଲେଖିବ ମାଜେଦି
ତାକେ ଫୁଟାଟ କୁଲିବ ବେଳେ କବିବେ । ଏହ କ୍ଷେତ୍ରକ
ତେଣୁଟେକବ ଥାର୍ମିନତା ଓ ପ୍ରକରତ କୋମେର ହାତ
ନିରମେହେ ନେ ବାଇଜେ ?”

“କିନ୍ତୁ ମିଟାବ କଟେଟିଭ, ଆଗୋଚନକୁ ଏହ
ପରିତିବ ମାର୍ଜନ ଗଢ ଲୋର ଜନ-ଜୀବନକୋ ତୋ

বেলেগ বেলেগ লেখকে বেলেগ বকমে চাব পাৰে,
বা স্বীকোভাৱে বিশেষ কৰিব পাৰে?"

"তেমেছোৱাৰ কোনো বাস্তৱ কৰিব নোৱাকৈলে
লেখকে কৃতি তেমনৈকে লেখিব?"

"হই পাষ্ঠাৰনাকৰ ডষ্ট্ৰ খৰ্ত্তাপোৰ ইংৰাজী
অৰ্থাৎ পচাই। এই উপন্যাসখনক নোৱালে
আইজ দিয়া হৈছিল, আপোনালোকে গ্ৰহণ
কৰিবলৈ নিদিসি। তাত বিশ্লেষ প্ৰযোজনী
কৰ-জীৱনৰ চিত্ৰ আপোনালোকৰ বীৰুত ব্যাখ্যাৰ
(Inter Interpretation) সংগত নিমিলৰ কথামে,
পাষ্ঠাৰনাকে জানো অসত্য আৰু অৱাস্তৱ চিত্ৰ
আৰ্কিছিল?"

মিষ্টাব কচেটভে কলে, "পাষ্ঠাৰনাক বৰ্তমান
বৃগত কৰ দেশত অতি জনপ্ৰিয় কৰি আছিল।
তেওঁৰ কৰিতা ভাল নোৱাৰা কৰপাটক অতি
কমেহ আছে। যেই কোনো কৰ-পাষ্ঠাৰক মহজে
পাষ্ঠাৰনাকৰ বীৰতাৰ কেট শৰীৱান মৃত্যু গাৰ
পাৰে। তেওঁৰ উপন্যাসখন যেতিয়া চোভিয়েট
লেখকসকলক চাবলৈ দিছিল, তেতিয়া সময়ে
উপন্যাসখনক বেৱা বোলা নাছিল, মাত্ৰ মাজে
মাজে কৃষ্ণন কথা সমসলনি কৰি দিবলৈ
কৈছিল আৰু তেৱো সেইবিনি কৰিব বুলি
জনাইছিল। কিন্তু ইতিমধ্যে সেই উপন্যাসখনৰ
ইটালিয়ান অৰ্থাৎ একাশ 'হ'ল আৰু তাৰ অলপ
দিবৰ পিচতে ইয়াৰ কাৰণে পাষ্ঠাৰনাক নোৱালে
পুৰুষৰ দিয়া হৈছে বুলি দোখণ কৰিলো। এনে
ডাকাইয়া পুৰুষৰ দোখণৰ মূলত স্থাৱ সংশ্লিষ্ট
লোকসকলৰ বাজনেতিক ব্যৰ্থ প্ৰচাৰ হৈ আছিল।
সাম্যবাদী জীৱন সম্পর্কে অপপচাৰৰ আছিল।

অৰূপে এজন কৰ লেখকৰ বিকৃত লেখাক ঘৰ্ততি
বিয়াতকৈ আৰু সহজ উপায় কি হ'ব পাৰে?"

"কিন্তু পাষ্ঠাৰনাকৰ হৈ যদি মই কৰ যে
পাষ্ঠাৰনাকৰ দৃষ্টিভূমোৰে। এটা বাস্তৱ চিত্ৰ আছিল,
আৰু এজন সত্য-সাধক চিত্ৰে এই বিশেষ দাঙি
ধৰণৰ তেওঁৰ এটা মৌলিক অধিকাৰ আছিল আৰু
তেওঁৰ নোৱালে আইজ লৰলৈ নিবি তেওঁৰ বচ
বছৰু সাধানক বিশ্ব-বীৰুতি লাভৰ হৰোগৰপৰা
বক্ষিত কৰা হ'ল।"

"আমি তেমনৈকে নেভাবোঁ। এজন ব্যক্তিৰ
মুষ্টি আৰু মৃত্যুভূষি নহব পাৰে আৰু তুল
চিত্ৰ সাঙি ধৰণৰ ফলত আৰু আৰু সময়ৰ সমাধাৰণ
সম্পর্কে আন মাছুহৰ তুল ধৰণী জৰিব পাৰে,
সেইটো ক্ষতিকৰ কথা।"

তেমন্তে কথাটো এনেটৈক কৰ পাৰিবে কি যে
সমাজবাদী সত্য বাজনৈতিক আৰ্থৰ্যাদৰ বীৰুতিৰ
ওপৰত নিৰ্ভৰশীল, আৰু দেশ বিশেষণত (Final
Analysis) সাহিত্যিকৰ মৌলিক আৰ্থিকতাৰ
বাজনৈতিক অভূমোদনৰবাবৰা শাসিত?"

মিষ্টাব কচেটভে মোৰ প্ৰাৰ্থনো উভৰ এইদৰে
দিলো— "বৰ্তমান কৰ দেশৰ অতিভিন্ন পুৰুষ
মহিলাই লোৰৰ-পঢ়িৰ পাৰে আৰু তেওঁলোকে
এখন কিংতু কেৱল পঢ়িয়োই ক্ষাস দেৰাকে।
পঢ়ি তেওঁলোকে সেই কিংতুপৰ পুণ্যগুণ বিচাৰ
কৰে, সেই ধৰণে মূলক আলোচনা কৰে,
আৰু সাহিত্য সমালোচকসকলৰ উপৰি সাধাৰণ
পাষ্ঠাকেও সেই কিংতুপৰ ওপৰত নিয়ম অভিমত
প্ৰকাশ কৰে। সেইবিনি কোনো লেখা সম্পর্কে
কেৱল সাহিত্য দৃষ্টিবে দেখা সমালোচনাৰ উপৰিও

সাধাৰণ পাঠকৰ প্ৰতিক্ৰিয়াও স্পষ্টকৈ জনা যায়।
বাজনৈতিক আৰ্থৰ্যাদৰ বিবান সাহিত্য সমালোচক
অভিভাৱিত হ'ব পাৰে, কিন্তু সাধাৰণ পাঠকৰ
প্ৰতিক্ৰিয়া স্বতঃস্ফুর্ত।"

প্ৰেসকৰ্মে কচেটভে ক'লে— "আমাৰ সাহিত্যৰ
বিহু-বস্তু যি দেব আৰু পাঠকৰ চিনকি, গলা
উপন্যাসৰ চিত্ৰৰেখে তেওঁলোকৰ চিমাক।
কোনো বিশেষ বৈশিষ্ট্যসম্পৰ বিবৃত ধাৰিব
পাৰে, কিন্তু বিকৃত আৰু আচৰণ চৰিব স্থিতৰে
তেওঁলোকৰ অভূমোদন লাভ কৰিব নোৱাৰে।
সেইবিনি আৰু পাঠকসকলেই আৰু সাহিত্যৰ
প্ৰকৃত সমালোচক।"

"আপোনালোকৰ গলা উপন্যাসৰ চিত্ৰৰেখে
সাধাৰণতে ক'বলৰ লোৱা হয়?"

"জন-জীৱনৰবৰ্পা। পুধিৱৰী সকলো দেশতে
মাঝহৰ জীৱনেই সাহিত্যৰ অধাৰ উপজীৱী,
জন-জীৱনৰ বৈচিত্ৰ্যেয়ে সাহিত্যৰ বস্থষ্টিৰ সম্বল।
শিছে, কৰ দেশৰ জন-জীৱনৰ এটা বেলেগ
বৈশিষ্ট্য আছে। বিশ্লেষ পিছৰ কৰ দেশখন ইয়াৰ
জনমাধ্যমেণ্টে গঢ়ি তুলিছে। জনতাৰ মৰীয়া
আৰু কৰ্মসংজ্ঞিয়ে যে সমৰ্জি বিবৃতত কেৱে
ভূমিকা লব পাৰে, তাৰ প্ৰমাণ আৰু বৰ্তমান
কৰ-জীৱন। ইয়াৰ প্ৰতিভন মূলিক-তিখোকাৰ
জীৱন এনে সংবাদ আৰু বৈচিত্ৰ্যৰ মাজেলি
আছিবে যে প্ৰতিভনী তিখোকাৰ একোখন জীৱনৰ
উপন্যাসৰ নিচিমা। তেওঁলোকৰ জীৱনৰ সঁচ-
মঁচি কাহিনী লেখিলেও একোখন মনোৰম
উপন্যাস হ'ব।"

উপন্যাসৰ নায়ক সম্পর্কে মঙ্গো বাইটাৰ
ক্ষেত্ৰত হৈছেও। মহাকাশচাৰী টিক্কত ঝাৰলৈ

ঝাৰতো আৰু আলোচনা হৈছিল। এই ঝাৰতৰ
সত্য সংখ্যা বচত। কৰ দেশৰ ব্যাক-অ্যাক্ট
ৰচ লেখক সাহিত্যিক ইয়াৰ সম্ভৱ। ঝাঁচ
জীৱনৰবৰ্পা গলা উপন্যাসৰ কাহিনী আৰণ কৰাৰ
এক ব্যৱহাৰৰ কথা তেওঁলোকে কৈছিল:

ওপন্যাসিক, মাটিকাৰ, গলাখেপক, কৱি আদি
ঝাৰত সমবেত হয়। ঝাৰতৰ তত্ত্ববৰ্পৰা কোনো
এক ক্ষেত্ৰে এক শিক্ষাই লোকক তালৈ নিয়মজন
কৰি আন যায়। হয়তো এজন ডাঙু বৈজ্ঞানিক
এজন সঙ্গীতজ্ঞ, এজন নাবিক, এজন কৃষক
অথবা এজন সৈনিক, তেওঁক ঝাৰতৈ নিয়মজন
কৰে; বিশেষ কৰণ জনোৱা নহয়। চাহ, কফি
বা ডিনোৰ ধাৰলৈ তেওঁলোকক নিয়মজন জনায়,
আৰু উপৰুক্ত থক সাহিত্যিকসকলে চাহ কৰিব
লগতে সেই মাঝহৰ জীৱনৰ অভিজ্ঞতাৰ সম্বন্ধ
লয়। তেওঁলোকৰ সঁচ-মঁচি অভিজ্ঞতাৰ কাহিনীকে
সাহিত্যিকসকলে জুষ্টি হিচাপে লৈ পূৰ্ণক
একোখন উপন্যাস বা মাটক বা একোটা গলা
বচনা কৰি দেলায়।

"কিন্তু এজন মাঝহৰ ঝাৰলৈ মতি আনি
তেওঁৰ জীৱন কাহিনীক লৈ গলা উপন্যাস লেখাৰ
ব্যৱস্থা কৰা বুলি জানিব পাৰিলো সেই মাঝ-জন
কিছু আৰু-সচেতন হৈ নপৰিবনে? আৰু
তেওঁতাৰ তেওঁৰ আচল পিচিয়াটো কেতিয়াৰ
অন্য ক্ষেত্ৰত ধৰ নপৰিবনে?" মই সুধীলো।

"অসমৰ নহয়। কোনো মাঝহৰ উপন্যাসৰ
নায়কসকলে চিত্ৰিত হৰ খিলেছে বুলি জানিলো তেওঁ
আৰু-সচেতন হৈ হ'ব পৰা স্বাভাৱিক কথা। বচ
ক্ষেত্ৰত হৈছেও। মহাকাশচাৰী টিক্কত ঝাৰলৈ

মাত্র আনি সম্পর্কের জনোয়া হৈছিল আৰু তেওঁটি জীৱন সম্পর্কে কিছু কথা জানিবলৈ চেষ্টা কৰা হৈছিল। অথবামতে তেওঁ স্পষ্টভাৱে আজ্ঞা-সচেতন আছিল, কিন্তু পিচলৈ তেওঁ নিষ্কৃৎ মহাকাশচাহী টিউট দুলি পাখিৰ গাল আৰু চিৰাবি চিৰাবি কৰিবা আৰুত্ব কৰিবলৈ মৰিবে। আচল মাঝুহন ওলাই পৰিল।

বাস্তুক কলাকপণ ফুটাই তোলাই সাহিত্য দুলি কৰ সাহিত্যিকসকলে থীকাৰ কৰে আৰু সেইদেখি বাস্তুবন্ধনী কাহিনীৰ সহল আধুনিক কৰিবলৈ তাক সাহিত্য বস্তুলৈ কলাস্তুৰ কৰাই সাহিত্যিক কাম দুলি তেওঁলোকে এখণ কৰে। অৱশ্যে এনে কৰ্ত্তব্যে কেতুবাবা আমোদনক প্ৰতিক্ৰিয়াৰে উল্লেখ হয়।

মন্তব্যত চীম'নভ' এখন উপন্যাসক লৈ সামগ্ৰব ইপাবে সিলাবে ঘষেটে আলোড়ণ আৰু বাঙ্ক-বিতঙ্গ হৈছে। চীম'নভ' অধিত্যবা কৰি আৰু উপন্যাসিক। তেওঁৰ শেষভোগী উপন্যাসখন বিশ্বায় মহাসমৰত লেনিনগ্রেড অৱৰেখৰ পট ফুলিত বচিত। ইয়াত লেনিনগ্রেডৰ বক্ত আৰু মুক্তিৰ কাৰণে আৰু কছ দেশৰ থারীনতাৰ বক্তাৰ কাৰণে কছ দেশৰ দেশুটোৱা ভ্যাগ আৰু বৌৰক কাহিমী আছে। কছ দেশৰ বক্তাৰ কাৰণে যে মিশ্ৰণত্ব বৃঞ্চিইন আৰু আমেৰিকাতকৈ কছ দেশৰিক অধিক আছায়াগ আৰু সংগ্ৰাম কৰিবল, তাৰেই তিৰ আছে। এই বাবে আমেৰিকাই যেয়া পাইছে আৰু উপন্যাসখনৰ বিছুয়ান কছ সৈনিকৰ চৰিত্ৰ অতিৰিক্ত আৰু বষ্টকীতি দুলি অভিযোগ তুলিছে। ইয়াৰ প্ৰচুৰত মীম'নভে

নিজে দিব লগা হৈছে। তেওঁ কৰলগা হৈছে যে এইখন দুৰজী নহয়, এখন উপন্যাস; কিন্তু উপন্যাস হলেও সম্পূৰ্ণ কানিক উপন্যাস নহয়। ইয়াৰ ভিত্তি সত্ত্ব ঘটনা আৰু উপন্যাসখনৰ এটা প্ৰধান চৰিত্ৰ তেওঁ নিজেই। কিছুমান চৰিত্ৰ তেওঁৰ সহযোগী আৰু আৰম্ভ জীৱিত ধৰা কিছুমান সৈনিক। সেই কাহিনীৰ উপন্যাস বচনৰ প্ৰয়োজনত কলামূলভৰ্তাৰে নতুন কপণ দাঙি ধৰা হৈতে মাত্ৰ। উপন্যাস ই'ল দুলিয়ে নিজৰ জীৱনৰ সত্ত্ব ঘটনাৰ অধীকাৰ কৰিব লাগিব লে? মীম'নভে মুক্তিৰে।

এৰাৰ হেনো এটা অভিযোগিতা হৈছিল। চালি চেপিলিনৰ ভাগ-প্ৰতিযোগিতা। সাজ-সজা আৰু বেশ-ভূষা অঙ্গ-ভূজীৰে চালি চেপিলিনক মিশুনভাৱে অনুসৰণ কৰিব লাগে। সেই প্ৰতিযোগিতাত প্ৰতিযোগীৰেকৰ শাৰীৰ আৰি অৱঁ চালি চেপিলিনো দিয়ে দি আছিলহি। বিচাৰক-সকলৰ চিচাৰত চালি চেপিলিনৰ ভাৱত কোনোৱা অন্য প্ৰতিযোগী ঘৃঞ্জন অথবা সংজ্ঞা নহৈল। অৱঁ চালি চেপিলিন হ'ল তৃতীয়।

জীৱনৰ বাস্তুৰ কপায়তে এনে অৱস্থা হোৱাটো নতুন কথা নহয়। কলামূল ধৰন নকৰাটৈক আৰু সত্তাৰ অবিকৃত নকৰাটৈক জন-জীৱনক সাহিত্যলৈ কপাশবিত কৰাৰ শত প্ৰচেষ্টা বৰ্তমান কছ-সাহিত্যত সচেতনভাৱে চলিছ। কিন্তু কলাব নামত যাকে জীৱন-সত্ত্ব বিকৃত হৰলৈ মেপায় তাৰ বাবে তেওঁলোক নিষ্ঠুৰভাৱে সজাগ; কাৰণ সাহিত্য আৰু সাহিত্যিক সামাজিক সাধিক তেওঁলোকে কাহানিও অধীকাৰ নকৰে।

সমাজবাদৰ পথত আগবঢ়াটে কছ জন-জীৱনে এক বিশিষ্ট গঢ় লৈছে, কিছুমান স্বেচ্ছাত জীৱন-সৰ্ব আৰু চিত্ৰাবাৰে কপ সপলন হৈ গৈছে। এই বাবেই কছ-জীৱনৰ সামাজিক সম্বৰ্ধ প্ৰতি ফলিত কৰা কিছুমান গঢ় উপন্যাস আমাৰ কাৰণে আচলতা দেন লাগে। কিন্তু সেই শেখ-বোৰে কছ পাঠকৰ কাৰণে অকলো আছুয়া নহয়— প্ৰেম, মুণ্ড, ঈৰ্ষা, হতাশা আৰি মাঝুহ বিশ্বজনীন অনুভূতিবৰক তেওঁলোকে নিজস্বসমাজবাদী মুক্তিবে যাখা। আৰু বিশ্বেখ কৰিবৰ প্ৰয়াস কৰিবে। কিন্তু সমাজবাদতকে জীৱন সত্ত্ব। সমাজবাদ বা কোনো বাবৰ কোনো প্ৰত্যক্ষ সম্পর্ক নাই। এটা পথ, জীৱন এটা পৰিক্ৰমা। এটা চৰষণ অধিক সমঘোন।

আজিৰ কছ পেখকসকলে এই কথা কিছুদৰ উপলক্ষি কৰা যেন লাগে, মহলে পৃথিবীৰ সংস্কৃতি অহুৰাদ প্ৰতি যোতাৰ ভৈৱৰ তৈয়াৰ কৰিবলৈ চেষ্টাৰ কোথোৰে ভৈৱ তৈয়াৰ কৰিবলৈ চেষ্টাৰ কোথোৰে ভৈৱ তৈয়াৰ কৰাই অধিক সমঘোন।

ଓইলিয়াম চেক্সপিরেন

(۱۹۶۸-۱۹۶۹)

অধ্যাপক — ভাবিনী কাস্তু ভট্টাচার্য

উলিয়াম চেরপিলেয়ের নামত ৪২ খন নাটকের উপরিও “ভেনাচ এণ্ড এডোচিট”, “লুজেন্টি”, “দি পেচেনেট পিলগ্রিম” “দি ফিনিজ এণ্ড দি টাচিল”, থ্যু-ক্রিত আৰু ১০৪ টা চেনেট পোৱা যায়। বিশ সাহিত্যিক একিভিলাক আপুকাগীয়া সম্পদ। নাট্য সাহিত্যত এই কবি আজিও প্রায় অপ্রতিবর্তী হৈ আছে। অথচ এই কবি-নাট্যকাৰৰ অনাব নির্ভুলেণ্য বা বিংশ জীৱনী একা নাই। তেওঁকে কৰ প্রতিভা সম্পূৰ বহুতো লোকৰ অপেক্ষাকৃত বিস্তৃত জীৱনী হলে পোৱা যায়। এইটো বৰ অস্তু যেন লগে। এই কাৰণতে বহুতো সমালোচকে কৰ খোজে যে চেরপিলেয়ের নামৰ তেজন কোনো লোক নহিল। ধৰা হলে তেওঁৰ জীৱনীৰ বহুত কথা লিখিত থাকিলাইহৈনে। এনে মনোচৰণৰ বশতর্ণী হৈ এত্তোকে কৰ খোজে যে চেরপিলেয়ের নামটো ছহ নামহৈ। এই নামলৈ অসু কোনোৰা প্ৰতিভাশালী লোকে এই বোৰ কিতাপ লিখিছিল। কিছুনাম সমালোচকে প্ৰথমতে ভাৰিছিল যে স্বাক্ষৰ বেকেনেই এইজন মোক। উক্ত নাটক বিলাকৃত থক। আৰম্বণ কথাবিলাক বেকেনৰ নিচিনা অভিজ, পুৰু আৰু বিবান লোকৰ স্বারাহে সম্পূৰণ। কিন্তু এই মত গ্ৰিয়া তাঙ্ক হৈছে। বেকেনৰ গচ্ছ-সাহিত্যত ধৰা মনতা, কৰ্কমতা আৰম্বণ পৰা আশা কৰিব নোৱাৰিব যে তেওঁৰ কাপৰ পৰা এই নাট্য সাহিত্যত পোৱা কবিত্বময় কথা বিলাক ওলাব পাৰে। অস্ত কিছুমানৰ মতে ঘৃষ্টো-ফাৰ মালোই এই কিতাপ বিলাক লিখিছিল। তেওঁ লোকৰ মতে ২০ বছৰ বয়সতে পানীয় ধৰত কাৰিজীয়া লগাৰ ফলত মৃত্যুৰ মৃত্যুত পতিত হোৱা বুলি কথিত আছে যদিও, মালোৰ প্ৰকৃততে মৃত্যু হোৱা নাছিল। বাজ বৈত্তিক কাৰণত সন্তুষ্ট

मार्लोंवे एই शुभ अंतर्व किंचित् यदि ओ
तेष्ठि प्रकृतते इलंशुपनवा पलाटि द्यै हिउरोपेर
कोनो बाधानीति गोगने थाकि एषि नाटकवेब
पित्तिलि आक चेस्पियोवे एहि ज्ञा नामेवे देह-
बोवे इलंशुलै पठियाइलि आक वात दिनपले
डोयाइ आलिल। एने तथ-तथ्य वाहिव किल्लै
दहते तथ्याहुलक्षणकायीये एतियाओ गरेवया
कि आहे। मार्लोंवे निव नामत प्रकृत-
कवा किंतपविलाकाव बैश्वित्रे लगत चेस्पियोवे
किंतपव बैश्वित्रे सामृद्ध थकाव कथाओ एत्लोके
कय। एहि सामृद्ध किंचु पविमावे यार्थ।
एतिल) एत्ते नामाकवण कवा बुलि भृति एटा
आहे। एत्ते देउताकव नाम जन चेस्पियोवे
आक माकव नाम देवी आर्डे आलिल। जन
चेस्पियोवे वारावा कविल. तेऽत जातवृत्त
यज्ञसामी आक प्रतिपत्तिशाली पुरुष आलिल आक
किछुकाल न निमित्ते प्रैत्रिकौर्डेर अळावामेन आक
मेयव आलिल। आर्डे नामव जमिनवे एजनव
लगत तेऽत अमि-समध आलिल। एहि आर्डे वे
वोराली देवीवे १५७ घट्टावद जन चेस्पियोवे
विया कवाय।

শাহজহান যোনেষ্ট নামক লাগে, চেঙ্গপিণ্ডের
নামত ধৰ্ম কিংতু পৰিবাক ভিতৰত ধৰ্ম। বৈশিষ্ট
বিশাকবপুর প্রায় নিম্নলভভাবে ঠার কৰিব
পাৰি যে ৩৭ খন নটক নিশ্চিতভাৱে এজন
কৰিয়ে লিখিছিল। বাকী ৫ খনত অস্ত কৰিবো
সহযোগ হওতো আছিল। চমুত আদিব বেলি-
কাও একেজন লোকৰে লিখা দৃশ্য ঠার কৰিব
পাৰি। বচনাশৈলীৰ এই বৈশিষ্ট্যেৰ বিষয়ে
আমি উল্লেখ আলোচনা কৰিব।

କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ କିଳୁମାନ ସମ୍ବଲୋକଙ୍କେ ଏହି ସମେହ ଆକର୍ଷଣିକ ମନୋଭାବରେ ଆଗ୍ରହ ନହିଁ ଆଶା-ବଦେବେ ଯେଉଁପିଯେବେ ଜୀର୍ଣ୍ଣା ସଂଗ୍ରହିତ କରିବିଲୈ ଥିଲେ କବିଛେ । ତେଣୁଲିକବ ମତେ ୧୫୨୫ ଖୂଫିବର ୨୦ ଏଗ୍ରଳ ତାବିଧେ ଇଞ୍ଚନ୍ଦ୍ର ଏବନ ନଦୀର ପାରକ ପରିଷିତ ମନ୍ଦ ତଥା ପ୍ରିଟିଫୋର୍ଡ ହେଲ୍‌ଲିନ୍ଟର୍‌ର ସକଳ ଏଠିତ ମହା କବିବ ଜୟ ହୁଏ । ଏହିଠାଇ ଓରାବ ଏଇକ ଚାରିବ ଭିତରକ । ତଥବ ଜୟ ବେଜିଟାରକ ୨୫ ଏଗ୍ରଳ ତାବିଧେ (ବର୍ତ୍ତମାନ ପଞ୍ଜିକା ମତେ ୨୩୫୦ ହେଲା ପାଇଁଲା) ଶେରି କାଳରେ ଏହି ହୃଦିର ମୁୟ ହୁଏ । ଏହିଲୋକର ଯୁଦ୍ଧାକ୍ଷତାଟୋ ଲୁହା — ଏତେଇ ଭବିଷ୍ୟତଲେ ହୋଇ ଝେଣ୍ଡ କବି-ନାଟକକାର ଉତ୍ତିଲ୍ୟମାନ ଚର୍ଚିଯିବେ । ଏହିର ଅନ୍ୟ ବରତ ହୈଟ୍-ଫୋର୍ଡ ମହାମାରୀ ମେଘ ବୈଛିଲ ଯଦିଓ, ମୌଳିଗ୍ରୀ-ବଶକ ଏତେ ବକ୍ଷ ପରିବିଲ । ଏତେ ପିଚିତ ଅନ୍ୟ ଏହି ହୋଲାପି କ୍ଷେତ୍ରେ । ଏତେ କବିର ମୁୟର ପିଚତୋ କିଛି ବୁଦ୍ଧବଳେ ଜୀବାଇ ଆଛିଲ ଆକ ଏକ କବିର ଉହି-ଲକ୍ଷ ଉତ୍ୱେଖ କର ଦେଇଛେ । ଇସବ ପିଚିତ ଅନ୍ୟ ଏହି ହୋଲାପି (ଶୈଶବରେ ଢକାଯାଇ) ଆକ ତିନିମିଳି ଅଣ୍ଟି

জন্মে। গিলবার্ট (এত বেটোবেচেল বৃংগলৈ হেনো জীবাই আছিল আক তেওঁর মহান অভিযন্ত কথা লেকের আগত কৈছিল) ; বিচার্ড আক এডমাণ্ড।

এডমাণ্ড, এজন অভিনেতা হৈছিল আক ১৬০৭ খৃষ্টাব্দত এর্তৰ মৃত্যু হয়।

বাল্যকালত ট্রেটফোর্ড প্রাথমিক স্কুলতে উইলিয়ামের সাধারণ পচাশনা আবস্থ হয়। তেওঁর সমসাময়িক নাট্যকার বেন, জনচেনে দিসড় এর্তৰ লেখিন আক গ্রীক ভাষাত বিশেষ পাশ্চিয়া নাই বুলি কৈছে, তথাপি সাধারণভাবে এই হচ্ছ ভাষার আক আনক কুচাটা ভাষার লঙঘনে তেওঁর পরিচয় থকাব অমাল তেওঁর নাটকবিলাকতে পোতা যায়। ইপিনে কিন্ত তেওঁর দেউতক জন চেঙ্গপিয়েব অধিক অরস্থ কৈমে বেয়ার কৈমে স্বরবলৈ ধবিলে। তেওঁর ঝুগ পৰিমাণ বাঢ়ি বাবলৈ ধবিলে। তেওঁ নিয়মিত কৰ-কাটল দিব মোবারিব উল্লেখ পোতা যায়। তেওঁ'র পৰিবারের স্থারে সম্পত্তির কুকু অংশ পিয়া কৈবি দিব লগ্যা হয়। কিন্ত ইয়ামতো তেওঁ'র লেঠা নমুলিব। শেষ পর্যন্ত হয়তো আম-অনাদ্যাব বাবে তেওঁ গ্রেপ্তাব হবলগীয়াতো পৰিহিল। এই এটাইবিলাক কৰিবতে অলপ কুচু দিব ভিতৰতে উইলিয়ামে স্কুলীয়া শিক সাঁ কৰিবলগীয়া হ'ল। হয়তো তেওঁ দেউতক ব্যৱসায়ত সাধার কৰিবলৈ ত'লে।

সেই সময়ত ট্রেটফোর্ড আক কুচে স্টুইত অভিনেতাসকলে নাট্য অভিনয় কৈছিল। প্রত্যোক-টো অভিনেতা দলবে অরশে পৃষ্ঠপোষক একো-জন আহিল আভিজ্ঞাত্ব বংশে মূরবালীোকসকলৰ দ্বাৰা আক বাজ পৰিবালপৰাও এই দলবেব

পৃষ্ঠপোষকতা কৰা হৈছিল। ডেকা চেঙ্গপিয়েবে ট্রেটফোর্ড পকা সময় সোনাতে এই অভিনয় বোৰ নিশ্চয় চাইছিল।

ইতিমধ্যে তেওঁৰ বিবাহ হৈ যায়। ১৫৮২ খৃষ্টাব্দ নবেবৰ মাহত এনি হঠৰে নামৰ গাভক এজনাব লগত উইলিয়াম চেঙ্গপিয়েব বিবাহৰ অহমতি প্ৰদান কৈবে, ওৰচোৰা চায়াব বিছপে। এই বিবাহৰ প্ৰথম সহানু এটি ছোৱালী। ১৫৮৩ খৃষ্টাব্দৰ ২৬ মেই তাৰিখে এই ছোৱালীৰ নামকৰণ কৰি তেওঁৰ নাম চুছনে বৰ্ধা হয়। ট্রেটফোর্ড নিছেই ওচৰে মূৰবলী লোক বিচার্ড পৃথিবী এনিব পানিকেই এই কৰিবি গ্ৰহণ কৰিলে। কিন্ত ত্ৰীৰ বয়স স্বামীৰ বয়সতকৈ ৮ বছৰে বেঢ়। ১৫৮৫ খৃষ্টাব্দত কৰিবি হৃচি যমজ সন্তুন জন্ম—হেমন্তে আক জনিদৰ। ১৫৯৬ খৃষ্টাব্দত কৰিবি এক মাত্ৰ ল'বা হেমন্তেৰ ট্রেটফোর্ড মৃত্যু ঘটে।

কেতিয়া, কেনেকৈ চেঙ্গপিয়েব লগতোলৈ আহিল তাৰ জনা নায়াৰ। কিন্ত তেওঁৰ প্ৰথম ভীৱৰী লেখক বো'ৰ মতে কিশোৰৰ বয়সত সমৰ্যাপ কুচু-মান লগবীয়াৰ লগত চাৰ টমাছ লুচি নামৰ জমিদাৰ এজনৰ উত্তানপৰা হেনো কেতিয়াবোৰ হিনা চুবি কৰা হেচৰক উক্ত জমিদাৰে ইয়ান শাস্তি মূলক ব্যৱস্থা অৱলম্বন কৰিছিল যে ইয়াব ফলস্বৰূপে তেওঁ জমাদাৰ পৰিয়াগ কৰি লগতো মহানগীলৈ বুলি ভাগ্য বিচাৰি প্ৰস্থান কৰিলে।

লগতো মহানগীলৈত তেওঁ পোনাতে মোৰ নাট্য-মণ্ডল আৰু ভৰ্ত্য-গব্য লোকসকলৰ হোৱা পৰিচাবৰক কামৰপদা আৰুষ্ট কৰি লাহে লাহে সক সুবা ভাৱেবীয়াৰ ভাও, মজলীয়াৰ তৰপৰ ভাও

অসম সাহিত্য সভা পত্ৰিকা

আক শ্ৰেষ্ঠ মূল ভাও পৰ্যাপ্ত লৈছিল। লগতে আগৰ পুৰণি হৈই এখন নাটকত হাস্যুৰাঈ, কিন্তু লক প্ৰতিষ্ঠ হৈই এজন নাট্য কৰিব লগত সহ-মোগ কৰি নাটক লিখা কাম কৰি ত্ৰৈ বাধীন ভাবে নিজে নাটক বচনা কৰিবলৈ ধৰে আক কালত্ৰূপ নিজে এখন নাট্যৰ অধিকাৰী হয়ঠৈ। ডেকাৰ উইচেন আদি আশুনীক জীৱনীলিখক সকলে অৱশ্যে হিনা চুবি খোৰা চচিত আদি দিপসংষ্ঠী তেনেষ্ট আৰাহ কৰিছে। আমকি টেটফোর্ড সংৰক্ষিত হোৱা কৰিব অতিকৃতিকে এইলোকে নাকচ কৰিব খোজে। এতলোকৰ মতে এই প্ৰতিকৃতি যি ধৰন মুৰ অঙ্গতি হৈছে তাৰ এজন ভাই তাইব আৰাহি কৈছিল। ভাইব আৰাহ কৰিব আৰাহি কৈছিল পোতা নায়াৰ। ইয়াব পৰিৱৰ্তে শ্যোলীৰ গঢ়ৰ এলিজাৰেব মুগৰ ধূমীয়া ক্ষীকৰণক লোক এজনৰ প্ৰতিমুৰ্তি এটা মানচোৰাৰ বাইলেৰ লাই-ব্ৰোত পোৱা হৈছে। এইটোই মহাকৰিব প্ৰকৃত প্ৰতিমুৰ্তি হব পাৰে বুলি অহমান কৰা হৈছে। আপৰ চলষ্টী প্ৰতিমুৰ্তি কৰিব মুহূৰ পিচত তেওঁৰ কোনো মূল্যবৰ্ণ কাঠত কাঠ লোৱা প্ৰতিকৃতিবৰণ পোৱা। গাভিকেই তাত কাঠৰ কঠিন তাৰ এটা পৰিলক্ষিত হৈছে।

প্ৰতিভাৰ পোহবেৰে লগতোব বজৰক মহিমা মণ্ডিত কৰি, নিজিৰ অধিক অৱস্থা প্ৰচল কৰি ১৬১২ খৃষ্টাব্দত তেওঁ জমাদাৰ ট্রেটফোর্ডে উচ্চতি যায়। তাতে ১৬১৬ চনৰ (এপ্ৰিল মাহৰ ২৩ তাৰিখে ?) ৫২ বছৰ বয়সত মহাকৰিবে মহা প্ৰয়াণ কৰি। তেওঁৰ “টেপেষ্ট” নামৰ নাটকত প্ৰেক্ষ-বোৱে তেওঁৰ যাহাৰ কাঠি সম্বৰণ কৰাত মহা-

উইলিয়াম চেঙ্গপিয়েব

কৰিয়ে তেওঁৰ নিজিৰ কাপ সহৰণ কৰাৰ উকি শুনা যেন লাগে।

মহাকৰিব নাটকবিলাকৰ ভিতৰেদি এটা কুম খৃষ্ট লক্ষ্য কৰা যায়। জীৱনৰ আগ খণ্ডৰ নাটক বিলাকত ভাবাৰ অঞ্চলৰ প্ৰচুৰ—ৰিপ্প পিচলৈ কৰে ভাবাৰ গাস্ত্ৰীয়াই তাৰ টাই স্বৰূপ কৰা দেৰা পোৱা যায়। শব্দৰ প্ৰার্থ্য আক অলকৰণৰ সাম্য পিচলৈ তেনেষ্ট পৰিকৃত হৈছে। “ভেসেজ” (Comedy of Errors) আক ‘মেকবেৰে—এই দুবৰ নাটক বিজই চালেষ্ট এই কথা ওলাই পৰে। মেকবেৰে প্ৰথম দশনিটোত মাত্ৰ তেৰটা পংক্তি আছে। অথচ, ইয়াব দ্বাৰাই দৰ্শকৰ মনত আতঙ্কৰ স্থিৰ কৰি দিয়া হৈ।

এইদৰে, মহাকৰিব নাটকবিলাকৰ ভিতৰে বাবিবে থকা প্ৰমাণবিলাকৰ ওপৰত নিৰ্ভৱ কৰি তেওঁৰ নাটকবিলাকৰক আদি, মধ্য, আক শ্ৰেষ্ঠ—এই তিনিটা সমষ্টি প্ৰতিভি কৰা হৈছে। আলি খণ্ডৰ নাটকবিলাকত আৰু, মধ্য, আক শ্ৰেষ্ঠ এই তিনিটা প্ৰতিমুৰ্তি বিভিন্ন কৰা হৈছে। আলি খণ্ডৰ চলষ্টী প্ৰতিমুৰ্তি টোলাৰ মুহূৰক, মধ্য খণ্ডৰ নাটকবিলাকত বিশাল ঘটকতা, নৰহতা, আক জীৱনৰ মৰণৰ বিষয়ে গভীৰ সমস্তা আক শ্ৰেষ্ঠ খণ্ডৰ প্ৰেক্ষ-ভাব এটা পৰিলক্ষিত হৈছে।

মধ্য খণ্ডৰ ট্ৰেকেদি—হেমলেট, জুলিয়াহি জিজা, মেকবেৰে, কিলিয়াব, কৰিওলগাহ ইত্যাদিব অক্তুবাৰপূৰ্ব বা-বত্তাইক লক্ষ্য কৰি বিজুমান সমালোচকে অহুমান কৰে, যে প্ৰায় সকলো লোকৰ দৰে, মহাকৰিবেও জীৱনৰ এই খণ্ডৰ কালত (৪০ বছৰৰ পৰা ৫০ বছৰলৈ) গভীৰ অদ্বিতীয় আক বৈৰাখ্যৰ ভিতৰেবে কাল অভিবাহিত হয়তো কৰিছিল। এই নৈবৰাখ্য অৱশ্যে

শাংসাৰিক জীৱনৰ ব্যৰ্থতাজনিত নহয়— ই মাৰ্শ-
নিক দৈৱাশ্য। শেষৰ খণ্ডৰ টেক্ষেপ্ট আদি নাটক
তিৰিখনত কিন্তু এই দৈৱাশ্য আৰু অসমতিৰ
ভাৱক পৰাভূত কৰি পুনঃ স্ফৰ্তি আৰু সহস্ৰিং-
শতাৰ মনোবৃত্তি গ্ৰহণ কৰা হৈছে। কৰিবলৈ দেখু-
ৱাইছে যে জীৱনত শাশ্তি পাবলৈ হলে কৰা,
সমিলিম আৰু প্ৰগ্ৰাম মনোবৃত্তি লাগিব। জীৱনটো
সম্পোৰনদেৱ অবস্থাৰ আৰু ক্ষণভূৰু। তাত কাঁচিয়া
পেচাল কৰি অশাশ্তি বচোৱা বৃদ্ধিহীন কাৰ।

অকল চেৱলিয়েৰ নাটকতে নহয় এলিজা-
বেথ যুৰীয়া অনান্ত নাটক কিছুমানতো সহজতা,
শৰ্টটা প্ৰথমনা ইত্যাদিব আৰু দেখা যায়।
এইটোৱ অভাৱ দক্ষিণপূৰ্বাৰ আছ। ইউৰোপীয়
নাটকৰ জগতস্থান প্ৰীতিপৰা পৌদালিক নাটকৰ
ঐতিয়া ইউৰোপীয় ব্ৰহ্মাণ্ডৰ কালত (১৪৩৩ঃ)-
কৰ্মে উত্তৰ পশ্চিমলৈ যাবলৈ ধৰে। এই যাতা
কালত প্ৰীক নাটকৰ ঐতিয়া ইটালীটো সেই
দেশৰ তেও়িয়া প্ৰতিভাসী নাটকৰ হেমেকাৰ
হাতত কলাস্থাৰ গ্ৰহণ কৰে।

ছেনকান্তি অথবতে সহজতা, ভূত, স্বগত ভাবণ,
শৰ্ট চৰিতা (মেকিয়াতেলি) আদি নাটকত সোমুয়ায়।
এই নাটক-সূত্ৰত ১৬শ শতকৰ শেষৰ লিমে
মেতিয়া ইংলণ্ড পায়গৈ তেও়িয়া ই ইংলণ্ডৰ খুলুৱা
নাটক-বীকিৰ লগত পুনঃ মিহ থায়। এই দেবেই
এলিজাৰেথ যুৰীয়া ইংৰাজী বোলাবিক নাটক-বীকিৰ
সৃষ্টি হয়। প্ৰীক নাটকৰ কিনিটা প্ৰকৰে এই
দেৱ অবসন্ন ঘটাবা হয়। প্ৰীক নাটকৰ কোনো
চৰিৎ ঠাইত স্বগত ভাবণ (Soliloquy) প্ৰাঞ্চন
কৰোৱা হয়।

এই বাটেবেই নথত্যা আবিয়ো এলিজাৰেথ
যুৰীয়া ইংৰাজী নাটকত প্ৰৱেশ কৰে। কিন্তু ইয়াৰ
গভীৰ সামাজিক কাৰণে আছিল, এই নাটক
বোৰ ইৰোলীয় নৰ-জাগৰণৰ আদৰ্শ আৰু বা-
বতাহেৰে পৰিপুষ্ট। মূলত ই ঐতিক স্বৰ সন্দৰ্ভ-
গৰ বা বন্ধতাৰ আছিল। স্পেনীয় আৰ্মাদৰ পৰা-
জৰুৰ প্ৰচল ইংলণ্ড ইউৰোপৰ প্ৰথম নৈৰাগিকত
পৰিবৰ্য হয়। ইংলণ্ডৰ বাহ্যিক মৰ্যাদাৰা বাঢ়ে।
মহামহিমাপৰি সন্দৰ্ভী এলিজাৰেথৰ উৎসাহ উদ্বো-
পনাত সাহসী ইংৰাজ নাবিকসকলে মহা সহৃদ
বোৰত বিশ্ৰম কৰি নতুন দেশ, নতুন দিগন্ধ আদি
আবিষ্কাৰ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰে। ইংলণ্ডৰ জাতীয়ৰ
আপৰ্ণী আৰু আকাঙ্ক্ষা কুৰো বাঢ়ি যায়। ইংল-
ণ্ডৰ জনসন্দৰ্ভবিলাকে সহৃদৰ স্পেনীয়ৰ বেগোৰী
জাতীয়ৰোৱা শুট-পাত কৰি যবলৈ ধন-সোণ
আনিবলৈ ধৰে। খুঁটাফোৰ মাৰ্কেৰ দেশবালেন্স
কিউ অৰ মাস্টা, ডক্টৰ কষাহ আৰি নাটকত সহজ-
গণণৰ কালত ইংৰাজ জাতিৰ জাতীয় আকাঙ্ক্ষা
প্ৰতিফলিত হৈছে— তেওঁলোকক লাগে— অৰীয়ৰ
সামাজিক, অঙ্গুলীয়ৰ ঐশ্বৰ্য আৰু অৰীয়ৰ ক্ষমতা।
কিছুমান সমালোচকৰ মত, এই কালত ইংৰাজ
জাতিৰ (Biological reversion) পাশিবকাৰ
লৈ প্ৰত্যাবৰ্তন ঘটাছিল। এইবিলাকৰ প্ৰতি-
বিপৰী এলিজাৰেথ যুৰীয়া নাটকবিলাকত প্ৰতি-
ফলিত হৈছে।

চেৱলিয়েৰ নাটকসমূহত হেজাৰ হেজাৰ
চৰিৎ আছে। কিন্তু আবেদিত কথা, কোনো ছাঁচা
চৰিৎ একে ধৰণৰ নহয়, সামাজু হলেও পাৰ্থক্য
আছেই। ইয়াৰবাবা তেওঁৰ বহল আৰু বহল

দৃষ্টিৰ পৰিচয় পোৱা যায়। নাটকীয় চৰিত্ৰোৰৰ
দৃষ্টি ভঙ্গিও তেনেই বিভিন্ন ধৰণৰ। ইটল্পৰে
যুক্তক্ষেত্ৰে ভাল পায়, দ্বৰত আয় নাথাৰেই।
তেওঁৰ পৰিবাৰে কৰক কোমল ভাবে তেওঁক বিছু
নিৰ্দিয় বুলি কৈছে। উত্তৰত ইটল্পৰে কৈছে—
যে তিৰোতাৰ অধৰ চৰম কৰি খাকিবলৈ পুৰুষৰ
জীৱন সৃষ্টি হোৱা নাই। ই হৈছে সণ্গীয়ৰ
নিমিত্তে। অন্যাপৈ বৌৰনৰ প্ৰথম সংযোগত সন্দৰ্ভ
ধৰণ জীৱনী জুলিয়েটে ত্ৰেমৰ তাৰণত থোগনি
হোৱাই বোগিওক কৈছে— তেওঁ যেন তেওঁলোকৰ
ছুট্টো সন্ধান স্বৰ ভিতৰত ধৰা কাঁচিয়াৰ কথা
পাবৰে, দৰ্কাৰ হলৈ যেন পিকাককে। অৰীকাৰ কৰে
আৰু নিজৰ নামকে সলাই লাগ। মেজাৰ ধৰে,
মেজাৰ নাটকত ডিটকে আস্ব ঝঁচিচি আতঙ্কত
ভীত কুদিওক বুজাইছে— মুৰ্খহৈ জীৱনত শুকৰ
আবোগ কৰে। বেমোৰ, বেদনা, ভীতি নীচা,
ভীকৰা, অভৃতিৰ যাতনা, বৰ্জিক, যুহু— এয়ে-
ইতো জীৱন। অৰু পিনে হেমেলেট নাটকত
হেমেলেট মাহুৰ গবিন গাহি কৈছে— মাহুৰ
বিধাতাৰ কি মহান সৃষ্টি! সৃজিত স্থান, শক্তিৰ
অসীম কৰ্মত দেৱতনাবনে আৰু বেথত দেৱতাবনে
মাহুৰ জীৱৰ শ্ৰেষ্ঠ আৰু সৃষ্টিৰ হূপৰ কুমুম।
এইসবে জীৱন আৰু জগতৰ বিষয়ে বিভিন্ন লোকৰ
বিভিন্ন ধাৰণা, বাদনা, সমালোচনা ইত্যাদিবে
তেওঁৰ নাটকত পৰিচয় যদিও, অতিভাৰ শক্তিৰে
তাৰ মাজেৰে যুগজয়ী সাহিত্যৰ সৃষ্টি কৰিছে।
চেৱলিয়েৰ ত্ৰেজেবিলাকৰ মাজেৰে তেওঁৰ
নায়কবিলাকৰ এটা সাধাৰণ সূজ পোৱা যায়।
হেমেলেট, অধেলো, জুলিয়াছ জিজাৰ, মেকবেদে,
কৰ্জা লিয়াৰ— আটাই কেইজন নায়কেই উচ্চ মৰ্যাদা

সম্পূর্ণ আক সৎ লোক। জীবনক মুখী আক মহান কবিতার প্রতিকূলের অভোকদে বিভিন্ন কিঞ্চ নায়ক-নায়িকাৰ ধৰ্মৰ কাৰণ দৈৱতে।
গুণবালি আছে। কিঞ্চ প্ৰত্যক্ষে গাত সৰ্বনশীলা দৈৱই আগতে কবি যোৱা বিধান মতে তেওঁলোকৰ হৃষি-কৃষি, ধৰ্ম-মৃহৃ আদি হয়। চোপিয়েৰে দৈৱক
দোষো আছে। এই দোষ ধৰ্মবিৰ গুণীৰ ভিতৰত।
কিঞ্চ নায়ক কেইজনে সেই দোষক অৱজা কৰে,
সময়তে তাৰ বিনাশ সাধন নকৰে। এই দোষেই
অজ্ঞাতসাৰে বৃক্ষ লাভ কৰি শ্ৰেষ্ঠ নায়কক প্ৰাণ
কৰে। মুখৰ সন্ধারণাক আপুৰি ধৰি এই দোষেই
আজিও অগণন লোকক আনন্দ দিআছে। নাট
বচনাৰ চার্যাৰ্থা, মানৱ চৰিত্ৰ অধ্যয়ণ, আক
নাটকত তাৰ কণায়ণ, মাহুৰ আশা-বাসনাৰ কৰ্মৰ
কৰা; জুলিয়াছ ছিলাৰ দোষ অভ্যুত্ত আশা-
বিশ্বাস; মেকেথেৰ দোষ—হৃষিকাঙ্ক্ষা; বজা লিয়া-
বৰ দোষ—বার্কিয় অনিত তোয়ামোৰ প্ৰীতি। অন্য
ভাষাত কলৈ গলে— এই নায়ক কেইজনৰ
বিলাকত চোপিয়েৰে আজিও অপ্রতিৰোধী হৈ
ধৰ্মৰ হেতু নিখেট। পৌৰ নাটকবিলাকত
আছে।

যোৱা ২৩০৬৬৪ তাৰিখত মহাকবি চোপিয়েৰে চৰ্তৰ্থ জন্ম শত বার্ষিকী উদ্যাপিত
হৈছে। এই উৎসৱৰ বছৰতে এই পৌৰবিশ প্ৰৰক আগ বচোৱা হৈ।

কিঞ্চ নায়ক-নায়িকাৰ ধৰ্মৰ কাৰণ দৈৱতে।
দৈৱই আগতে কবি যোৱা বিধান মতে তেওঁলোকৰ
হৃষি-কৃষি, ধৰ্ম-মৃহৃ আদি হয়। চোপিয়েৰে দৈৱক
দোষো আছে। এই দোষ ধৰ্মবিৰ গুণীৰ ভিতৰত।
কিঞ্চ নায়ক কেইজনে সেই দোষক অৱজা কৰে,
এইমত দেচি বৃক্ষ সম্মত হৃষি নোৱাৰি।

চোপিয়েৰে মৃত্তি হৰুৰ আজিও প্ৰায় সাৰে তিনিশ
বছৰ হৈল। কিঞ্চ তেওঁৰ মৃত্তি নাটক-নাহিয়াই
আজিও অগণন লোকক আনন্দ দিআছে। নাট
বচনাৰ চার্যাৰ্থা, মানৱ চৰিত্ৰ অধ্যয়ণ, আক
নাটকত তাৰ কণায়ণ, মাহুৰ আশা-বাসনাৰ কৰ্মৰ
কৰা; জুলিয়াছ ছিলাৰ দোষ অভ্যুত্ত আশা-
বিশ্বাস; মেকেথেৰ দোষ—হৃষিকাঙ্ক্ষা; বজা লিয়া-
বৰ দোষ—বার্কিয় অনিত তোয়ামোৰ প্ৰীতি। অন্য
ভাষাত কলৈ গলে— এই নায়ক কেইজনৰ
বিলাকত চোপিয়েৰে আজিও অপ্রতিৰোধী হৈ
ধৰ্মৰ হেতু নিখেট। পৌৰ নাটকবিলাকত
আছে।

সাহিত্যিক পৌৰবদেৱে ঘাৰু মহাকবি কালিদাস

ত্ৰিবিপন বৰগোহাই

ত্ৰিশুক শঙ্কবদেৱৰ বচনাবলীৰ আক তেৱাৰ
সাহিত্যিক হিচাবে সমালোচনা আনেক যোগাজনৰ
কাশপৰা ওলাই গৈছে। এই অতি চুটি প্ৰ-
কৃত আমি মেই একে বিষয়কে দোহাৰিলৈ ওলোৱা
নাই। মাত্ৰ এটি কথা আমাৰ মৰত উদয়
হোৱাতহে ত্ৰাক প্ৰকাশ কৰিবলৈ ওলাইছো।

ত্ৰিশুকবদেৱৰ বচনাবলীৰ সমালোচনাবৰত
কেতিয়াৰা তেওঁখেতক কৰি হিচাবে মহাকবি কালি-
দাসৰ লগত তুলনা কৰা দেখা পোৱা হয়। ভাগ-
বত পুৰুষ আদি শাস্ত্ৰমুহূৰপৰা মূল বিষয়-
বস্তু চয়ন কৰি আনি শুকজনাই তেওঁৰ অনন্য-
সাধাৰণ কৰিত-শুভ্ৰবে অপকূল কৰিব। অজ্ঞাৰ
কথা ওলালৈ পাঠক বা শুনোৱাৰ এনে ধাৰণ
হয়; যেন শুকজনাই শাস্ত্ৰ ভাগৱতত বাবে
আন কোনো সাহিত্যাত পঢ়া নাছিল। পিছে
তেনে এটা ধৰণ যে ভূল; সেই কথাহে আমি
কৰলৈ ওলাইছো। আক যদি আমি প্ৰাণেই
গাঁও যে তেৱোই অস্তত: এখন তেনে ধৰণৰ ধৰ্মৰ
সৈতে পোনপটীয়াভাৱে একো সমষ্ট নথকা
“সাহিত্য”ৰ পুথি পঢ়িছিল, তেনে আমি নিঃসন্দেহে
ধৰি ল'ব পাৰো যে তেৱাৰ অধ্যায়ন অকল ধৰ্ম
সম্বৰ্ধী পুথি-গাহিত্যে সৌমিত্ৰ তৈ ধকা নাছিল।
শঙ্কী-সাহিত্যাৰ ওজা ড: মহেশ্বৰ মেওগ ডঙ্গী-
য়াই শুকজনাব “হৰ-মোহন”ৰ আলোচনাত এঁ-
ইত লিখিছে যে “ভাগৱতৰ গ্ৰেকে ষুকজনাৰ
কল্পনাৰ বাধা নিসি উধাৰ হৰলৈহে আহুত্ৰেণা
দিছে, প্ৰতিবনি সক বৰ ছৰিকে তেওঁ
কল্পনাৰে মূল্যায়ন কৰি তুলিছে।উপবনৰ
..... বৰণা ত্ৰিশুকৰ দেৱৰ মনোৰম স্থষ্টি।
মূলত এই বৰণা নাই।” নেওগদেৱ এই কেৱলাৰি
কথাতে আবক্ষ হৈ ধৰিলৈ এইটোকে বুজিব
লাগিব যে ত্ৰিশুকবদেৱৰ অকল ভাগৱত অধ্য-
যন আক তেৱাৰ অসাধাৰণ কৰিবৰ শক্তি মাত্ৰ
এই দৃষ্টা কাৰণতে “হৰ মোহন”ৰ স্থষ্টিৰ শুভি
কথা। কিঞ্চ মহাকবি কালিদাসৰ “মেঘ-মৃত্যু”
এও যে শুকজনাৰ কল্পনা-পৰ্যাপ্তি পাবি বৃচ্ছিল
আক বচনা-শৰ্কৰৰ ইকন মোহাইছিল। “হৰ
মোহন”ৰ উপবনৰ সোন্দৰ্য বৰ্ণোৱা কেইতিয়ান

ଶ୍ରୋକ ଆକୁ “ମେସ-ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ” ଏକ ଧରଣ କେଟେଟିମାନ ଶ୍ରୋକ ଟିଟିର ପାଇଁ ମିଟିକ୍ ପଢ଼ିଲେଇ ଅତି ନିମ୍ନମେହିଭାବରେ ଦୁଇ ଉଠିବ ପାବି । ତେବେଥରଗଲ କେଟେଟିମାନ ଶ୍ରୋକଙ୍କେ ଆମି ତଳକ ଉଚ୍ଛବ କବି ଦିଲୋ । ଆକୁ ସବୁ ବୁଦ୍ଧି ନିଶ୍ଚଯ ନିମ୍ନପ୍ରାଗ୍ରହମ ।

ବାପୀ ଚାମିଲୁ ମରକତଶିଳାବନ୍ଦସୋପାନମାର୍ଗୀ
ହୈମେଶ୍ଵରା ବିକଟକବଲେଃ ନିଷଫ୍ଟବୈଦ୍ୟନାଲେଃ ।

যন্ত্রান্তে কৃতহস্তয়ো মানসং সনিকৃষ্টঃ
নাধ্যাশ্চিতি দ্বপগতশুচজ্ঞামণি প্রেক্ষ্য হৎসাঃ।

তঙ্গু তোবে বচিত্তশিথৰঃ পেশলৈবিজ্ঞালৈঃ
কৌড়াশৈলঃ কুনক-কদলীপ্রেষ্ঠনপ্রেক্ষণীয়ঃ।

ବର୍ଣ୍ଣାଶୋକଶଳକିଶ୍ଲଗଃ କେନସତ୍ତାତ୍ କାମୁ
ଅଭ୍ୟାସଜୀ କୁର୍ବକବୁଦ୍ଧେର୍ମାଧ୍ୟୀମଣୁପଞ୍ଚ ।

তথ্যে ৮ স্ফটিককলকা কাঞ্চনী বাসয়ষ্টি-
ম'লে বকা যশিভিবৃণ্ণিপ্রোচ্বৰংশপ্রকাশে।

“ମେଘନୃତମ्
ଉତ୍ସବମୁଦ୍ରା”

କୁଳ କୁଳଦକ କେଡ଼କୀ ଟଗବ
ଗଢ଼େ ମୋହେ ବହୁଦର ।

বকুল বন্দুলি আছে ফুলি ফুলি

অশ্বেক অপার দেরল মন্দির।

ମନ୍ତ୍ରି ମହାକାଳ ଶୁଣୀ ନାମା ମତ
ଦୌଷିଂଖ କବେ ତାବ କାହେ ।

মহা-মনোহর দৌধি-সর্বোবৰ
তাৰ মাজে মাজে আছে ॥

ଚାନ୍ଦ କାମରେ ପ୍ରାଣ ବାଖରେ
ଧାନ୍ତିଛେ ବିଚିତ୍ର କବି ।

ବେଦ୍ୟାବ ସାଟ ଫଟିକର ସାଟ
ମରକତ ଧାଟଖବି ॥

ফুলি ফুলি আছে বলি।

ମୂଳ ଭୁବେ ଉତ୍ତମ ॥

অসম সাহিত্য সভা

ଅଧ୍ୟାବ ସମ୍ପାଦକର ବାହିକ ପ୍ରତିବେଦନ

ପ୍ରକାଶନ-୨୫

সভাপতি ডাক্তান্দীরা আরে প্রতিনিধিমন্ত্রণ

ଚ'ତେ ଚ'ତେ ଗୈ ଆକେ ବହାଣ ପାଲେହି । ବହୁ ପରମେ ଆଶ୍ରମକୁ ନିର୍ମିତାର ବାବେ ପୋରାଟେଇ ଏହି ଘୁରି । ଆମ ଆଜି ପୂର୍ବିବିଦ୍ୟାତ ତୈଳ ଆଶ୍ରମାଲୋକ କ୍ଷମା ଚାରିରିବେ ।

ମହିଳା ଡିଗ୍ରୀରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଗୋଟିଏଟ ଥାଇଛେଇବି । ଆଗୁ, ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାଶନରେ ତୁମ୍ଭୀ ନାହାନ୍ତା । ସବୀ ଡକ୍ଟର କାର୍ଡିଓ ଅଧ୍ୟମାନ ଯେତା ହେ, ସଙ୍ଗେ ଫି (ପାନୀ, ବୈ) ଆକା ବୁଝି (ପାନୀର ଫତି) ଶବ୍ଦ ଲାଗି ଡିଗ୍ରୀରେ ନାହିଁ ହେବେ, ଆକା ଦେଖେ ହେବେ ଏଗ୍ୟମତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଧରାବାଧିତିକ ଆକା ସଂଖ୍ୟତିକ ଆଧିକାରୀଙ୍କ କାମ ଏହି ନାହିଁ । ବିଦ୍ୟା ହାତର କରିବ ଲାଗି ଅଧିକେ ଚିକିତ୍ସାରେ ଯେତେବେଳେ କାମ କରିବିଲେ ଏହି କାମ କରିବିଲେ ଏହି କାମ କରିବିଲେ

ଆଜିକ ଏହି ମନୋମନ୍ୟ ମୁହଁର୍ତ୍ତ ମନତ ପରିବହି ଅମ୍ବମ ମିଶନକ କୃତୀ ଲୋକେ ଆମାକ ଏବି ଶୁଣି ନାହିଁ ଦେଖିଲେ କ୍ଷିତିର ଗଲ, ଲି ମକଳର କଥା । ମି ମକଳର ଭିତରେ ବନମଧ୍ୟ ପ୍ରକୟ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବକାଶରେ ଆମାକ କାହିଁ କରିବି । ଆମର କି ହରାଙ୍ଗ, ମେଳେ ମାତା-ପିତାରେ ଅଧିକିତ କିମ୍ବ ବାହିକ ମଧ୍ୟମର ମକଳେ ଦେଖିବିଲେ ମନ୍ଦ ହେବେ । ମହାକାଶେ

ମୁଖ୍ୟ ତଳତ ଲୁକା ଦି ସକା କ'ଲୋହ-ଜୁଣୀଆ ଡେଲୋଯା
ଶମ୍ପର ଉତ୍ତରିତ ପାଲେ, ଶମ୍ପିନ୍ଦିଆ ଆଧୁନିକ ଟଙ୍କ ଡିଗରିବେ
ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଆଚାରର ଇତିହାସ । ବୈଜ୍ଞାନିକ ଯୁଗ ଏହି
ଡିଜାଇଗ୍-କେନ୍ଦ୍ରିତ ଆଚାରର ଆୟାବ ଏହି ବିଜନ ସମ୍ବନ୍ଧର
କଥା ଯମାନୀଯତାରେ ବିଲନର ପ୍ରେସରକଣେ ଯେଣ ସିର ଦି
ଯେବେ ।

यो वह टोड़ने का नियम आधिक संकोरण है आमतौर पर देखते हैं। मैंने इस विविध असमीया गाहिताव अपने

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରକଟିତ ଶିଳ୍ପୀ, କଣ୍ଠ-ମୁଦ୍ରଣ ପାଇଁ
ଆମ୍ବଲ୍‌ମୁଦ୍ରଣ ନାମକ, ଉତ୍ତରାହାରୀ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୀ
ବିଭାଗର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଡ୍ରୋପ ବିବିଧକୁମାର
ମାଜବଳ୍ପା ଛଟାତେ ମୋହାରୀ ଟଙ୍କା ।

ଆକ୍ଷମନ ଗରିବେ—ସାହେବୋଟ ଏହିମ ମରା-ମୁହଁ
ହୋଇ ଅସମ ସାହିତ୍ୟ ଗଚ୍ଛ ଖଣ୍ଡ ସାହିତ୍ୟର ବୈଳିକ
ମୌଜୁଦିତ ହେ ଉଠିଲିଲ ଶେଷ ମତିବାଦ ବଢ଼ି ଡାକ୍ତରୀଯାବ
କଥା, ଉତ୍ତାତ୍ତ୍ଵ ବିଶ୍ୱାସାଧାରନ ଆମିନ ଉପଚାରୀଙ୍କ ମନୀଧର
ମତିବାଦ କଥା, ଆମିନ ଟାଙ୍କୋଇଲ ମିଶନ୍‌ହିତର ଅବିରଳ
ଚର୍ଚା କଥା ପ୍ରେସର ମତିବାଦ କଥା, ଯଶ୍ଶୀଲ ଏକାଦଶ
ମନୀଧର ବିଶ୍ୱାସ ଚର୍ଚା, ମୋପ୍ରେସର ବକରା କଥା।

खिंच सम्प्रिलङ्घन असार

ମହିଳା ସମ୍ବଲନେ ଏହି ନିର୍ମିତ
ପଞ୍ଚକ୍ରିତ ଅସମ୍ବଲ ଲଗଟ ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବ
ଏକୋବ୍ୟବ କବିତା ଦାରୀ କବିତାଳି । ବିଶ୍ଵ
ପରା ପରା ଲଙ୍ଘନ ହ'ଲେ ଆଜି ଦେଖେ
ହୁଏ ଅକ୍ଷଳର ଯାତନ ବୟବ । ଆଶମ-ଅଶମ
ବୋଣା କରି ହୈଛେ, ଯିଥେ ଯାତନ ଏବଂ
ଆମିକ କିମ୍ବା ଆଜାରାନ ନାହାନ ।

କ୍ରିଏଟିଭ ସାମିନନ୍ତ ମହାରତ ହିତରେ ଆମି ଉଦ୍‌ଦେଶ
ପ୍ରକାଶ କରିଛି। ଯେ ଅସମ ଶାସକିରେ ଡାଖା ଅଭିନିଯମ
କାମତ ଲଗୋବାର ବିଶେଷ କୋଣେ ଆଗ୍ରହ ଦେଖା ନାହିଁ,
ଆଜି ଆମ ଅସମ ଚରକାର ଗ୍ରାମ୍ୟ ଦିଲ୍ଲିଲୀ ଯେ
ମହାରତେ ପ୍ରସର ଅଭିକ୍ଷମ କିମ୍ବା ଲଧ୍ୟାବର ପଥ ନିର୍ମାଣ
ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ମନ୍ଦିର ମନ୍ଦିର ଆଦିତ ଅନୁଭି ମହାରାଷ୍ଟ୍ର
ପାଇଁକାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଭିନ୍ୟାସ ପ୍ରସର ହାବାଣ ଲାଗିଲା । ଅସମ
ଚରକାର ବାରିନ୍ମେତିକ ମହେନ୍ଦ୍ର ଆମ୍ବାର ଅନୁଭିତ ନାହିଁ ଯେଠେ
ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆମି ପାଇଁ ପାଇଁ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର
୧୯୭୦ ଫରନ୍ଦ ଅଭିନିଯମନ କାମତ ଲଗୋବାର ଦେଖା ବନ୍ଦ
ବ୍ୟସତ କିମ୍ବା କାମ ହାତର ଲୈଛେ । ତେବେ କାମର

তিত্বত হ'ল, তুক আৰু ঢাৰণেল পৰ্যাপ্ত শাস্তিৰ
ভাষাটি প্ৰচলন কৰা, আঘণ্যিক ভাষা। আৰু বাজ্যত
প্ৰচলিত অনে ভাষাটি শব্দগুলি তৈৰিৰ কৰা। আৰু
অসমীয়া বৰলা টাইপৰাইটের এটাৰ বাবে আৰম্ভ
চাৰিব চিত্ৰ ঘটাইং কৰা।

ଯୋଗୀ ବରବ ଆଶି ମୁଁ ଦାନ ଜମାଇଛିଲେ, ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ
ପଥ୍ରତ ହୋଇ ବେଳାଟୀ ଆଶି ଯୋଗୀ ମୀଳକେ ଜମାଇଛାନିକ
କାହାଁ ମୁକୁଳ କବାବ ଲାଗେ ଲାଗେ ଦେଇ ତାଙ୍କ ଖାଇଶାଟ
ମରି ମୁଲି ନାମାକରଣ କରି ଥାଏ । ଏବଂ ବିଷୟ ୨ ଜୁଲା
୧୯୩୫ ଡିନିରେ ମହାନେଶ ମୁକୁଳ କବେଟେ ଲାଗିଥାଏ
ଅଭୟବଳାନ ମନେହାରେ ଅମ୍ବ ଗାହିକା ମତ୍ତୁ ଥାଏ ଅଭୟବ
ବାହେନ ହୈଛାର ପ୍ରତି ମହାନ ଜମାଇ ଖାଇଶାଟ ମରି
ଶୁଣି କାହାର କବାବ ଲାଗେ କବେ ଉତ୍ତରଣ କରି ଲାଭିତ ବସ-
ନ୍ତୁ କାହାରା ହୈଛାର କବାବ ଉତ୍ତରଣ କରି ଲାଭିତ ବସ-
ନ୍ତୁ କାହାରା ହୈଛାର କବାବ ଉତ୍ତରଣ କରି ଲାଭିତ ବସ-

ମୋରାବା ଅକ୍ଷି ଏତି ଅନ୍ତରେବେ ନାଶକୀ ହସକ୍ତ କଥା-ଭାଗରୁ କଥା-ଭାଗ ଛୁପାଇଲେ ଯାଇଲୁ କବି ଅକ୍ଷି ନେଇବରପଥୀ ହାତ ଦେଇଲେ ଟିକା ନିଜିବିହିତେ । କଥାରେ ଆମିଶିବୀ ବିଚାରିଣେ ଏଥିର ଅଳ୍ପ କାହିଁବି । ମୈଟେମତେ କଥାରିକିରିତିକ ଗ୍ୟାଲିପିଯେ ନିଯମଗୁ କଥା ଏଥିର ଗ୍ୟାଲିପି ବିଶେଷ ବିଚାର କିମ୍ବା ତାହାର କବା ୨୦,୨୦୦୦୦ ଟିକାରେ ଏଥିର ପ୍ରତିକିରଣ କରିବାର ଏବଂ ପାଇଲି କବା

অসমীয়া ভাষাত বিশ্বকোষ প্রশননথ বাবে চৰকাৰৰ
পৰা অছদনৰ বিচাৰি যিটি অসমীয়া লোৱা হৈলি,
মেইঠ মৰ্যাদা অসম চৰকাৰৰ × সিসকলে এখন আৰু বিচাৰিবলৈ। মেইঠতে পৰ্যটক কৃত ভাগ কৰি ন
লাগ উকাৰ এখনি অছদনীয়া ঘোষণা চৰকাৰৰ বিয়
হৈছে।

অসমৰ উচ্চ শাস্ত্ৰীয়ক পণ্ডিতলিখোক শিকাদানন্দ
কেন্দ্ৰত অসমীয়া ভাষাব অন্যান্য বিষয়ৰ সময়ে মৰণ
নৈমিত্তিক জোগৰ কৰি আছি এবে প্ৰেক্ষক দেখি

অসম চৰকাৰক ব্যক্তি আহুবোধ কৰিছিলো। সংগ্ৰহীত
কৃষ্ণচন্দ্ৰে এই আহুবোধৰ প্ৰত্যাবৰ্তন নকল পঠোৱা
হৈছিল। চৰকাৰৰ গৰি কিছি নিটোল মাৰিবে
পাৰচ।

ଆମାର ବିଦ୍ୟେ ସମାଜୋଚିନୀର ଉତ୍ତରକ କୋଣା ହୈଛେ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭାଷା ଲିଖିତ ହୋଇଥାଏ, ନାଗରୀ ଆକ୍ଷମିକୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ହିଁ ଲାଗେ ବୁଲି ନାମ ମୁଦ୍ରିତ ନାମ ଯାତ୍ର ହୋଇଥାଏ ଅବଳି ଚକ୍ରକ୍ରମେ ଗରବଳେ କଥା ଦିଚାବ କବି ପାତ୍ରରେ ଧାରିବି ରାକୀ ଆଟେଇ ଭାଷାର ଲିପି ନାଗରୀ ହିଁ ଲାଗେ ଲାଗି ଥିଥାଏ କବିଲାଏ। ଏହି କଥା ଆପିଶି ଆନିଛୋ ଯାଏ କିମ୍ବା, କିମ୍ବା ଯ'ତ ଅମ୍ବମୀରୀ ହିଁ ଲିଖିବା ବାହା, ଯ'ତ ଲାକ୍ଷ-ହୋଲୋର ମାତ୍ରଭାବର ଲିପି ଅମ୍ବମୀରୀ ହାରାନ୍ତ କି ଧାରୀ, ଦେଇ ଅଭି ଉତ୍ତରକ ପ୍ରାଣମେ ନିରିଷ୍ୟାଇଲାଏ ?

তৃষ্ণাতে, প্রশিক্ষণগোষ্ঠী শিক্ষক পিচুরা ছলনা মধ্যপথে শিক্ষক নিয়োগ নকুল মূল করা আমাদের ডিওয়ার উভবত কোরা হচ্ছে, প্রশিক্ষণ নোপোষ্ঠা কক্ষ লোগাতে নিসকলন আপত্তি নাই। আবু নিবৃহৎ শিক্ষকদের অভিজ্ঞতা একই লোকক শিক্ষক গোষ্ঠোক সমানেই গৃহ্য করা হয়। নোপোষ্ঠা আর কৈছে, অসম সাহিত্য সভার পথবার্ষিক ছবিত প্রতিনিধি প্রয়োজেত আর ১০ জন মেট্রোলুনেট কর্মকর্তা নিয়োগ করিবিলু। অন্য-অসমীয়া প্রশিক্ষিত কর্মকর্তাকে নিয়োগ করিব সুন্দরী হচ্ছে, কর সেখা করা হচ্ছে বোলে টেকনিকেল ধরণের প্রয়োজন। অন্য-অসমীয়া প্রশিক্ষকদের প্রাথমিক, আর মেট্রোলুনে পর্যাপ্ত অসমীয়া ভাষাজ্ঞান প্রয়োজন পৌরোকান ডিওয়ার বাবে পুরা গুলি যোগী শ্রেণী পাতি তাত যোগ দিলে পুরা হব। আর কৈকে খেলে ১৬০ জন অন্য-অসমীয়া শিক্ষক প্রয়োজন ৪৪ জন শিক্ষকে প্রাথমিক, ১৩ জনে গৃহ্য অসমীয়া পৌরোকান ডেওনা পুরা হচ্ছে। যোরা ব্য অসমুক্ত শিক্ষক শংখ্যা এনে আছিল:

ଓ-ব-পূ-ব সীমান্ত অঞ্চলের শিক্ষা। আক সাংস্কৃতিক মৌতি

ଦୈତ୍ୟାଙ୍କ ଆଗର ବର୍ଷର ଅମି 'ସୀମାବ୍ଦ ଶିଖିଆ ଆଜି
ମହାତ୍ମାଙ୍କ ମୌତି' ମାନବ ପୁରୁଷ ମେହେ ସମ୍ପର୍କିତ ଗଲକୋ
ଏବଂ ମରିଛିଲେ କବି ଶୀମାବ୍ଦ ଆଶମନ ମୌତିର ମହାଲୋଚନା
କରିଛିଲେ । ଶୀମାବ୍ଦ ଆଶମନର ଗାତ ମେହେ ମହାଲୋଚନା
ମାତ୍ର ଶିଖିଲେ ଅମର ମୁଖ ଶୀର୍ଷ ହାତରେ ଦିଅଯାଇଲେ
ଅତିଥି ଅଳପ ବରଳ ପ୍ରତିକର ପରିଦେଖିଲେ । ବିଶେଷକୈ
ଅମର ମହାଲୋଚନା ମହାଲୋଚନା ମହାଲୋଚନା

ଅମ୍ବାତୀ ଭାବୀ ନିଶ୍ଚିବ୍ରଦ୍ଧାନ ଥାଣେ କରାନ ଯୋଗିତ ନୈତିକ ବିବାହଟ ବିଶେଷ ଅଗ୍ରାଗିତ କରିବ ପାଇ ନାହିଁ; ହିତୀର୍ଥେ, ଅମ୍ବାତୀର ଭାବୀଙ୍କ ବାବେ ଦେଖାଇଲୁ ନିଶ୍ଚିବ୍ରଦ୍ଧାନ କରି ଅମ୍ବାତୀ ଲିଖିତ ମୂଳ୍ୟରେ ଟେଲେ ଉଚିତ ଦେଇ ନାହିଁ; ଏବଂ କଥୀ କଥୀ କଥୀ, ଯୌଧାତ ପ୍ରାସାଦରେ ଅମ୍ବାତୀ ଲିଖିତ ନିଶ୍ଚିବ୍ରଦ୍ଧାନ କରି ହିତୀର୍ଥରେ ଶିଖିକ ନିଯମରେ ଅନ୍ତିମ ପରିପାତି ଦେଉଥାଇଛି। ଅଶ୍ଵାମେ କଥୀ, ଅମ୍ବାତୀର ଭାବୀ ପୁରୀ ନନ୍ଦକାଳ ପ୍ରାସିକ ପରାମର୍ଶ ଶୈଖିତ ଆକ ମନୋଦୀଠାଇତେ ପ୍ରସର ଶୈଖିବୋର ଯୌଧାତ ବୋଲେ ପଢ଼ିଏଇ ଡେଲୋକେ ୧୯୯୨ ଛାତ୍ର ପାଇବ ନିତି ଡେଲୋକେ ଆପଣଙ୍କେ କଥା ନାହିଁ। ଏହାର ପରିମାଣ ଡେଲୋକେ ଏଇଟୋ ବୀଳାର କହିବେ ଯେ ଏହାର ନିତିର କିଛି ନିଶ୍ଚାତମେ ଆହେ; ବେଳେ: —ଆସାମ ଏଇହାର ହିନ୍ଦି ବା ମେଗାଲିଭାରୀ ଲୋକ ଲାଗି ଏଲାଜିମ ପରତ୍ତରୀକ୍ଷା ପଢ଼ାଖାଲିବୋରାତ ମେଇ ନୈତିକ ଯୋଗ ନାହିଁ, ଆକ ବେଳେ କାହେଁ ଆକ ହିଂସା ଭିଲାର ଏହିହିଲାର ଲୋକମଙ୍କଳ ହିନ୍ଦି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଚାରି ବ୍ୟକ୍ତି

অসম সাহিত্য সভা পত্ৰিকা

গ্রেচুলেট মেটিলুলেট আগুর মেটিলুলেট মুঠ	৩০	১১৪	১৭	২০৪
অমাবস্যা	১১	৮৩	২৬	১৬০
শীমান্ত অনজাতীয়	৮০	৭৬	১১৬	
মুঠ	৪৪	৩৭	১১২	৪১০

শীমান্ত প্রশাসনের শিক্ষান্তর ক্ষেত্রে আগুর সম্মেব হল মেটেড আছে। সেইসাবে অসমৰ মুখ্য মন্ত্রী বোগোল শীমান্ত প্রশাসনৰ অধিক খৰু বিচাৰি প্ৰ পদ দিয়া হৈছিল। কিং গৌৱানি দিই পিণ্ড সম্বৰ্ধ সমিতিৰ পেৱা নাই।

পুরুষকল পৰিষেবৰ কৃপণৰ্থ

১০ অক্টোবৰ ১৪ নথিদৰ ১৯৬০ তাৰিখে পাটনাটক বহু পুরুষকল পৰিষেবৰ ভাষা-বিশেষ সংক্ষেপ বক্তব্য পষ্টি আমি দিছু আতঙ্কিত হৈছিলো। এইবৰো অৱস্থে প্ৰথমেই; কিং অনুব ক্ষেত্ৰে আদেশৰ বিমান বল, অসমৰ ক্ষেত্ৰত উলদেশো কেতিয়াৰা ভাতোকৈ বলৱৎ হৈ প্ৰৱেষ্টে। বৰুৰ কাগজত ঘোৱা মতে এই পুৰুষকলৰ হল: (১) প্ৰাদৰ্শিক পচাশালিশেৰত এটা সংখ্যালুভ ভাষালোৰী সহজল হৰাৰ ধৰিকিলেই সেই পচাশালিশ সেই ভাষাৰ বোগোল শিক্ষান্তৰ ব্যৱস্থা হৰ লাগিব। (২) প্ৰাদৰ্শিক পচাশালিশেৰত সাধালুভ ভাষালোৰী ভাষাৰ ধৰিকিলেই যা তেমে প্ৰাদৰ্শিল নিৰৱত ক্ষেত্ৰে পৰিকল্পন হৈমে ভাষাৰ ধৰিকিলেই সেই ভাষাৰ শিক্ষান্তৰ দিয়া কৰিব লাগিব। (৩) সংখ্যালুভ ভাষালোৰী ভাষাৰ অভিভাৱকে শনিবৰ ভাষাত বিবৰ লো-ছাতোৱৰ শিক্ষা দিবো হৈজ কৰিব কৰিবলৈত সেই হৈজ প্ৰাদৰ্শিক পৰিকল্পন আৰু আদৰ্শৰ ক্ষেত্ৰে একমাত্ৰ সভাৰ বৰ্তাপৰি অভিভাৱক, সহিলনৰ বিবৰ আগুনিৰে 'অসম সাহিত্য সভা' বাবিলীখনি ছপা হৈ আগুৰ পুৰুষকলত সেয়াইছিল।

বোৰু সংখ্যালুভকলৰ ভাষাত প্ৰকাশ কৰিব লাগিব। এই পৰিষেবৰেৰ শিক্ষান্তৰ কৰিব অসমৰ চৰকাৰৰ চৰকাৰ-চৰকাৰ লাগিলৈ শিক্ষা-ক্ষেত্ৰত বিবৰট বিবৰট হ'ব আৰু শাসকীয় ভাষাৰ অধিনিয়মৰোৱা নিৰ্বাচক হৈ পৰিব। সেয়ে হ'লৈ বাজাৰ পুৰুষৰ অশুণি আৰু অৱৈকৰণ হ'ব। সেই গোটকে কায়ানিকাক সহিলৈ পুৰুষকল পৰিষেবৰ এই কুণ্ডবৰ্মণৰোৱা গ্ৰহণ নকৰিবলৈ অসমৰ চৰকাৰলৈ হৃপুৰণৰ্থ আগুৰচাৰ।

মুকুল প্ৰকাশন

এইবৰো আৰু সহৃত পুৰুষ-গোলি প্ৰকাশ কৰাৰ কথাত আগুৰচিৰিলৈকে অৱকশ নাগোলো।

চৰকাৰৰ অসমান-পুঁজি প্ৰকাশন ভাাচিনৰ অৰ্থন্ত প্ৰকাশন ডেট' মেথেৰে নেওুৰ আৰু শৈহেছতজুৰীৰ শৰ্মাৰ সংগৃহীত আৰু শাপাসিত "সাহিত্য-গোলো" মোৰা সহিলনৰ সমৰ্থত যৱত হৈয়ে তাৰ ছফাইমুনৰ ভিতৰতে পুৰিখিৰ ছপা(শাপাৰপৰা) গুলাই আছে।

একে ভাচিনৰ ভিতৰত বিদ্যমান কৰিবাবৰ 'সাহিত্য দৰ্শন'ৰ পুঁজি শৈহেছতজুৰীৰ শাপীকৃত অছুৰুৰ স্মৰকে যোৱা বৰ্ষৰ প্ৰতিবেদনত বৈছিলো। যে সেই অহখনি যজৰ দৈছিল মাধোন, অৰুবোৰো সম্পূৰ্ণ দোৱা নাইলো। এই কষ্টসম্বাৰ কামতি অভিভালৈকে আদি কৰি দৰ্শন পৰা নাই। শৈশ্বৰী ভাতীৰাই কেৰৈ স্বৰূপ অসমৰ অন্যৰ অন্যৰ কৰিব লৈলে, কিং যজৰ অহখনিৰ কামতি অৱগতি লাভ কৰা আগুৰ যৱতৰ কামেই হৈ পৰিব।

নথিবি সহিলনৰ মূল সভা, সলোত শাখা, পুঁজী শাখা, কৰি-সম্প্ৰেক্ষণ আৰু আদৰ্শৰ সভাৰ বৰ্তাপৰি অভিভাৱক, সহিলনৰ বিবৰ আগুনিৰে 'অসম সাহিত্য সভা' বাবিলীখনি ছপা হৈ আগুৰ পুৰুষকলত সেয়াইছিল।

অসম সাহিত্য সভা পত্ৰিকাৰ একধৰণ

হৈজী সংখ্যাটি আমি পৰো হৈকওৰা আগুৰ পত্ৰাপতি দেবৰ থাণ্ডা আৰু কিছুদিন ভাল নহই। হেৰে বৰ্তকষ্ট বৰকাৰকৌদেৰ স্থিতি সংখ্যাকে প্ৰকাশ কৰা হৈকে।

প্ৰতাৰিত গুৰুত্ব

ভাৰত চৰকাৰ আৰু অসমৰ চৰকাৰৰপৰা মুটো-ভাৰতে ১৯৬০-৬১ ছৰণ বাবে ন হৈছোৱ টকাৰ মুঠী গোৱা হৈছে তিনিশ পুঁজি প্ৰকাশন বৰ্তাপৰ। Assamese for All পত্ৰি থাকি আৰু গোৱা অছুৰুৰ ভাৰতৰ ভাৰতৰ পত্ৰিকাৰ মুকুলী বিবৰ কৰি কৰা হৈছিল। ভাৰতে ভিতৰকল পচাশালিশ খনিক চৰকাৰৰ মঙ্গীৰ বিবৰ ধৰাক আৰু পিণ্ড বৰ্তকষ্ট আৰু মুকুলী পত্ৰিকাৰ কৰি কৰা হৈছিল। দক্ষিণ মোহনস্বৰূপ পচাশালিশ সম্পৰ্কে নাম বিবৰ সহিলনোৱা জনত এখনি সহিতি পৰিবেগ কৰিব। এই বিষয়ে অৰুসকন কৰা যাব আৰু সামৰিক পত্ৰিকাৰ পথাবৰ্মণকৈ এই পচাশালিশৰ মঙ্গীৰ বৰ্তাপৰে কৰা হৈছিল। বাচনিন কৰা হৈত প্ৰাপ্ত সম্পূৰ্ণ কৰি দৈৰে আৰু এতিয়াৰ অপল চাই-চিৰি পুৰিখনি গোৱাকলৈ বাবে অভি গোৱাকলৈ পুতৰ কৰিব পাৰিব দুলি ভাবিহৈ। ইয়াৰ উপৰি, বৰ্তকষ্ট বৰকাৰ কৰাকৌদে কৰিত হৈছে এখনি প্ৰগতিৰ কামতি ভৈবিন্ধ্যবাধাৰ শাখীৰে আগ বাচি আছে।

ভগৱতীপ্ৰসাদ বৰকাৰ ভৱল

ভগৱতীপ্ৰসাদ বৰকাৰ ভৱলৰ নিৰ্মাণত খেতে আগ বাচি বৰ্ষাবৰ্ষোৱ একমাত্ৰ লেখকৰ কাম হৈয়ে হৈলি কৰি।

মাজ-সহিলৰ অনিয়মিত বোগান মঙ্গীৰ বৰ্তকষ্ট কৰাক কাম সম্পূৰ্ণ হৈয়ে। এই কামৰ পৰ্যাবৰ্কলো পুঁজি বিবৰগত শাখাৰ শৈহেছতজুৰী আৰু শৈহেছত ডেকাৰ আৰুক সভাৰ কৰি আগুৰ কুণ্ডবৰ্মণৰোৱা পাল হৈয়ে। ভৱলৰ অৰ্থে আগুৰ কুণ্ডবৰ্মণৰোৱা পুঁজি বিবৰগত শাখাৰ আৰু শৈহেছত পুঁজি কৰিব।

অসমীয়া ভাষাজোৱাৰ প্ৰাপ্তিৰ পৰোৱা সময়ৰ ভলত ২৯ জিডেৰ ১৯৬০ তাৰিখে উৰাটো, তেজপুৰত আৰু শিলৰ কেৱলত পৰীকৰণা দৰা হৈলো। ১১ জন পৰীকৰণীৰ ভিতৰত ৮ জন উত্তোল হৈছে। ভাৰতে প্ৰথম বিচাগত এখনি (ভৈবেছত পাল, ভাষাজোৱা) আৰু সাজুন বিচাগত বিভাগত উত্তোল।

অভিবেদন পঠোৱা শাখাৰ আৰু পীকৃত সভাসমূহৰ তাৰিখ

১. অভয়পুৰু পালা সভা
২. অসমীয়া হাতৰ সহিলন (বিহী)
৩. উত্তোল লক্ষ্মীপুৰ সাহিত্য সভা
৪. (ক) ওৰালগঞ্জৰ সাহিত্য সভা
৫. কলকাতাৰ আলোচনা-চক্র (মৰ্গাও)

অৱশ্যন সম্পাদকৰ পত্ৰিবেদন

- ১। কলিয়াবৰ সাহিত্য সভা

২। কৃষ্ণনগুরু সাহিত্য সভা (কৃষ্ণ বামপুরী পাই)

৩। চেলেগোলা শাখা সাহিত্য সভা

৪। আবেদনের শাখাসহিত্য সভা (নাভিদা)

৫। আবেদনের সময়সূচি (নলদারী)

৬। টিলাবৰ সাহিত্য সভা (লক্ষ্মীপুর)

৭। ডাঙলী সাহিত্য সভা (লক্ষ্মীপুর)

৮। কিছু শাখা সাহিত্য সভা

৯। ডিক্রিয় সাহিত্য সভা

১০। ডিম্বো সাহিত্য সভা

১১। ছুলিয়াজাৰা সাহিত্য সভা

১২। চৰপুৰ সাহিত্য সভা

১৩। উৎকৃ সাহিত্য সভা

১৪। ঠিনিকুণ্ডীয়া শাখা সাহিত্য সভা

১৫। বিলোপুর সাহিত্য সভা

১৬। পিটে নগৰ শাখা সাহিত্য সভা (যোৰহাট)

১৭। ধূমৰো অসম সাহিত্য সভা

১৮। ন-অসম CSE-ছান্দি সাহিত্য সভা (যোৰহাট)

১৯। নথীও সাহিত্য সভা

২০। নাভিদা সাহিত্য সভা

২১। নিতাই পুরো সাহিত্য সভা

২২। পুৰুষো সাহিত্য সভা

২৩। পুর বিলাপুরো সাহিত্য সভা

২৪। প্ৰতাপগঞ্জ শাখা সাহিত্য সভা (গোৱালপুৰা)

২৫। বকঢা সাহিত্য সভা

২৬। বৰপেটো সাহিত্য সভা

২৭। গুলিগাঁও সাহিত্য সভা

২৮। ভাৰতী অ্যাশেন-কে (মৰ্জেনোৰী)

২৯। মৰিচনি সাহিত্য সভা

৩০। মৰুকু সাহিত্য সভা

৩১। মুমোৰু গোকোৰী সময়সূচি

৩২। যোৰহাট সাহিত্য সভা

ଆଖା ଆକ ଶ୍ରୀକୃତ ମଣିମୟହ

୩୯ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ

যেোৱা বছতকো আগৰণ দেইতে আশ্চৰ শাখা আৰু
বীজৰ গচামহু ধৰ্যভৰে শক্তিৰ আৰু সৌন্দৰ্য
পৰিষে পুলি অসুবিধ কৰিব পাৰি। আমাটো প্ৰতি-
দৰন পটিৱেৰা সংগ্ৰহসহ প্ৰায় সকলোৱেই পৰ্যাকৃতিক
বিবৰণ ভালো বিবৰণ কৰিবলৈ প্ৰতিদিন জনাই,
আৰু অসম সাহিত্য সভাৰ সভাপতি বৰকৃত বৰ-
চৰকৃতৰে কৰিবোখানত শোক-সভা পাতি পঞ্জীয়ৰ
চাঁচলে শাস্ত্ৰালি জনাই তেওঁৰ গাইত্যিক কৰিস্থিসহ
ব্ৰহ্ম কৰ।

୧) ଅଭ୍ୟାସୀ ଶାଖା ଗନ୍ଧି ('ସ୍ଵର୍ଗକାଳ ସମ୍ପଦକଟି ଦିବ୍ସ') ଆକାଶ ପୂର୍ଣ୍ଣାକଳ ପରିସମ୍ବନ୍ଧ ଭାବୀ ବିଷୟକ ଜ୍ଞାନବିଦୀ ପ୍ରତିବାଦ କରାଇ ହୁଏନି ଦୈତ୍ୟ ପାତେ । ହୀନ ପରିଶର୍ଣ୍ଣ (ପରିଶର୍ଣ୍ଣ) ବଚନଟୋତ କେବାନି ଆଲୋଚନା-କ୍ଷତି ପାଇଁ ହିନ୍ଦୁ ଆଲୋଚନା କରେ ।

২। বিজ্ঞাত পকা 'অসমীয়া ছাত্র সমিতিকে' অসমৰ
বাহ্যিক গবেষণালিঙ্কৰ বিষয়ে বাট্টারিং মুখ্য আওতাগ
তে এখন আবারও গিয়ে আৰু বিজ্ঞাত পত্ৰিকা
আ ছাত্রছাত্রীদলক প্ৰযোজনীয় শাকি যোগাযোগ
সহিত পৰিচয় দাখিল কৰিব।

୩। ଉତ୍ତର ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର ସାହିତ୍ୟ ସଚାଟ କେଇବାନି ଲୋଚନା-ଚକ୍ର ପାତିଛ ଆକ ବଞ୍ଚିବା ଜନକାର୍ତ୍ତର ମାଧ୍ୟମ ଯିମ୍ବା ଭାଷା-ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରାଚୀବ ବାବେ ସ୍ଥଳ ଲୈଛେ ।

অসম সাহিত্য মতা পত্ৰিকা

৩। (ক) উন্নালজির সাহিত্য সভাটি আলোচনা-চতুর্ভুক্তি, শৰৎসেব, আনন্দ বাম চেকোয়াল দৃশ্যম, বৈকল্পিক আবির্বাণ সাহিত্য সম্পর্কে আলোচনা করে। সভাটি কলকাতায় প্রথম বার আলোচনাই করিবে।

୧। କନ୍ଦିଆରବ ଶାହିତ୍ୟ ମହିତ୍ୟ ସହିତ୍ୟଟାଟ କେବଳମୋ
ପ୍ରେସ୍‌ରୁମ-୫୯ ଆକ୍ରମିତ ହେଲା ଏବଂ କିମ୍ବା ଅଛିନ୍ତିରେ
ଅତି ସେଣନକେ କାର୍ଯ୍ୟକୁ କରିବିଲେ ଅତିଥି ଥାଏ
ଉଚ୍ଚବ୍ରତ ଅଭ୍ୟାସ ଆପାର ।

୧। ଚଲେଖାଟ ସାଥୀ ଗାନ୍ଧିତ ଶତାହି ଆଲୋଚନା ପ୍ରେଚନ ଅଳୋଚନ-କ୍ରୂ ଆକ୍ରମଣ ଶୋକ-ସତା ପାଦତେ, ପାତି ଅସମୀୟା ଗମ୍ଯ ନାନ୍ଦିତ ଜ୍ଞାନବିଦୀ ମୂଲ୍ୟକେ ଏହି ଶତାହି ନିରିବ ତାଙ୍କ ଶାକ୍ତାହୁନ୍ତର କାବ୍ୟରେ ଦେଖାଯାଇବା ପାଇଁ ଆଲୋଚନା କରେ । ଏହି ସତାହି ପିତ୍ତୀ ସମ୍ମିଳନ ଲଗତ ବୋଗ୍ବୋଗ୍ କରିବାକାବ୍ୟ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଅନୁଭବ କରିବାକାବ୍ୟ ।

୮। ଆନ୍ଦୋଳନ ଶାଖା ସାହିତ୍ୟ ମଜାହିଁ (ନାରୀବା) ଯ ପିଲାସ ଆକର କେବା ଗର୍ବକୀ ଦେଖି-ନେତାର ମୁଢ଼ି ପାଗନ ବେବେ । ଏହି ମଜାହିଁ ପାଟିଆନ୍ତ ବହା କଣିକ ପରିସିଦ୍ଧ ଲୋକା ଭାଷା ବିଷୟକ ମିଳାତ୍ମକ ପଦାଦର୍ଶନ ଜନାଯା ଆକର ଏହି ମଜାହିଁ ନିର୍ମାଣ କରୁଥିବାକୁ ପ୍ରୁଣି-ଭାଙ୍ଗାନ ପାଗନ ବାବେ କିଟାପ ମଧ୍ୟରେ ଯତ୍ନ ଲୈଛେ ।

ଅଧିନ ସମ୍ପାଦକର ପ୍ରତିବେଦନ

ଆମ ବିଦ୍ୟା ମାତ୍ର ଧାରା ଲୈ ତାତ ପଞ୍ଜୀଆର ବେଶବରତା କରନ୍ତି ନାମେ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧର ବିଦ୍ୟା କରିଛେ। ଇତିଥେ ଅମ୍ବର ଯୁଦ୍ଧରେ ଶ୍ରୀବିଜୋପାଳ, ଚନ୍ଦ୍ରମାରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଖାରିଲି ହାପନ କରିଛି। ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମାହିତ୍ୟ ମାତ୍ରର ପୂର୍ବ-ଭାଗର, ଗେରେଲାଗାର, ମାନ-ଦ୍ଵାରା, ଆଲାହାବାଦ ଆକର ବସନ୍ତର ସାରା ଧାରିବ।

୧୫। ଡିମ୍ବେ ମାହିତ୍ୟ ମାତ୍ରର (ଶିହସାଗର) ଉତ୍ସୋଗରେ ବେଶବରତା ଆକର ବ୍ରଣିକାରୀ ସବ୍ରାନ୍ତର ମାହିତ୍ୟାଲୋଡ଼ିମା କଥା ଆକର ଶ୍ରୀବିଜୋପାଳର କୌଣସି ପାଇ ଦେଇଛି। ଏହି ମାତ୍ରାଟି ଏହି ପୂର୍ବ-ଭାଗର ହାପନ କରିବ।

୧୬। ନିର୍ମିତ ପାଇତା ହୋଇ ଛାତ୍ରମାରୀ ମାହିତ୍ୟ ମାତ୍ରର ଅମ୍ବରୀ ଭାବୀ ମାହିତ୍ୟ ଉତ୍ସୋଗ କରିବ କରେ ଯଷ୍ଟ ଦେଇଛି।

୧୭। ତେଣୁ ମାହିତ୍ୟ ମାତ୍ରାଟି କେବଳମେ ଦୈତ୍ୟକ ଉତ୍ସୁକ ବସନ୍ତକୀୟ ଅନିଯୋଗରେ କରିବ-ନିର୍ମିତ, କୃତି-ମଧ୍ୟବରତାର କରେ।

୧୮। ଅମ୍ବ ମାହିତ୍ୟ ଜାତ (ମୋଟି) ବିନିମ୍ୟ ମଧ୍ୟବରତାର କେବଳମେ ଦୈତ୍ୟକ ବସନ୍ତକୀୟ ଅନିଯୋଗରେ କରିବ କରେ। (ତେଣୁ ବସନ୍ତର ମାତ୍ରର ମାହିତ୍ୟ ପୂର୍ବକଳିକ ପରିଷମ୍ବନ୍ଧର ଭାବୀ-ମଧ୍ୟକାଙ୍କ ପ୍ରକାରେ ବିବୋଧିତ କରେ।)

୧୯। ତିନାହାତୀରୀ ଶାଖା ମାହିତ୍ୟ ମାତ୍ରାଟି କେବଳମେ ଆଲୋଡ଼ିମାରୀ ଆମ୍ବରୀ ଆକର ବସନ୍ତକୀୟ ଅନିଯୋଗରେ କରିବ କରେ ଆକର ବସନ୍ତକୀୟ ଅନିଯୋଗରେ କରିବ କରେ। ଏହି ମାତ୍ରା ଉତ୍ସୋଗରେ ଅମ୍ବର ଆମ୍ବରୀ ଆକର ବସନ୍ତକୀୟ ଅନିଯୋଗରେ କରିବ କରେ।

୨୦। ଦିଲ୍ଲି ଦିଗର (ମୋହାଟ) ଶାଖା ମାହିତ୍ୟ ମାତ୍ରାଟି କେବଳମେ ଶୋକ-ମାତ୍ର, ଶ୍ରୀବିଜୋପାଳର ବିଦ୍ୟାର ବସନ୍ତକୀୟ ଅନିଯୋଗରେ କରିବ କରେ।

୨୧। ଧୁର୍ବି ଅମ୍ବ ମାହିତ୍ୟ ମାତ୍ରାଟି ଶ୍ରୀବିଜୋପାଳ ଚାରି-ରାତିର ମେତ୍ରକାର ଭେଦକୁ ପରିଷମ୍ବନ୍ଧର କରିବ କରେ। ଏହି ମାତ୍ରର ପରିଷମ୍ବନ୍ଧର କରିବ କରେ ଆକର ଆଲୋଡ଼ିମାରୀ ଆମ୍ବରୀ ଆକର ବସନ୍ତକୀୟ ଅନିଯୋଗରେ କରିବ କରେ। ଏହି ମାତ୍ରାଟି ଆକର ମାହିତ୍ୟ ପାଇବ କରିବ କରେ।

୨୨। ମାନାଲ କେବଳାହୁ ମାହିତ୍ୟ ମାତ୍ରାଟି ଅମ୍ବରୀ ଆମ୍ବରୀ ଆକର ମାହିତ୍ୟ ପରିଷମ୍ବନ୍ଧର କରିବ କରେ। ଏହି ମାତ୍ରାଟି ଆକର ମାହିତ୍ୟ ପାଇବ କରିବ କରେ।

୨୩। ନମ୍ବର ମାହିତ୍ୟ ମାତ୍ରାଟି (ଗୋଲାପାରା) ମାରେ ଯାଇବ ଆଲୋଡ଼ିମାରୀ ଆକର ପତାର ଉପରିଭେଦର ପାଇବ କରିବ କରେ। ଏହି ମାତ୍ରାଟି ତାହା ପାଇତା ଅନ୍ତର୍ଭାବର ମଧ୍ୟକାଙ୍କ ପରିଷମ୍ବନ୍ଧର କରିବ କରେ।

୨୪। ନାଭିର ମାହିତ୍ୟ ମାତ୍ରାଟି କେବଳ ଗାନ୍ଧୀ ମଧ୍ୟବରତାର ଲୋକର (ମଧ୍ୟମୁଖ ଶ୍ରୀବିଜୋପାଳ, ଡଃ ବାରିକାଶ କାରଣ, ରୋତି-ଅସାଦ ଆପେବଳା ଆଦିର) ତିବୋଧନ ତିବି ପାଇନ କରେ। ମାତ୍ରାଟି ବସନ୍ତକୀୟ ବସନ୍ତକୀୟର କରିବ କରେ।

୨୫। ନିଜାହିତ୍ୟ ମୁଖୀ ମାହିତ୍ୟ ମାତ୍ରାଟି 'ମାହିତ୍ୟ ଚାର' ନାମେ ଏହି ଆଲୋଡ଼ିମାରୀ ମୁକ୍ତି କରି ତାବ ଯେବେଳେ ମାହିତ୍ୟ ଆକର ମଧ୍ୟବରତାର ଭେଦକୁ ପରିଷମ୍ବନ୍ଧର କରିବ କରେ। ଏହି ମାତ୍ରାଟି ଆକର ମଧ୍ୟବରତାର ଭେଦକୁ ପରିଷମ୍ବନ୍ଧର କରିବ କରେ।

୨୬। ଦିଲ୍ଲି ଦିଗର (ମୋହାଟ) ଶାଖା ମାହିତ୍ୟ ମାତ୍ରାଟି ବିନିମ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧର କରିବ କରେ।

୨୭। ପୁର୍ବି ଅମ୍ବ ମାହିତ୍ୟ ମାତ୍ରାଟି (ଦୋକାଟ) ଏହି ପରିଷମ୍ବନ୍ଧର କରିବ କରେ। ଏହି ମାତ୍ରର ପରିଷମ୍ବନ୍ଧର କରିବ କରେ ଆକର ପାଇବ କରିବ କରେ।

୨୮। ପୁର୍ବ ଦିଲ୍ଲାଧୀରୀ ମାହିତ୍ୟ ମାତ୍ରାଟି (ବରକା ବସୁ-ନାୟ, ଦୋକାଟ) 'ମରକ' ନାମେ ଏହିନ ହାତୀରୀ ଆଲୋଡ଼ିମାରୀ ଏହି ମାହିତ୍ୟ ପରିଷମ୍ବନ୍ଧର କରିବ କରେ।

୨୯। ପୁର୍ବ ଦିଲ୍ଲାଧୀରୀ ମାହିତ୍ୟ ମାତ୍ରାଟି (ବରକା ବସୁ-ନାୟ, ଦୋକାଟ) 'ମରକ' ନାମେ ଏହିନ ହାତୀରୀ ଆଲୋଡ଼ିମାରୀ ଏହି ମାହିତ୍ୟ ପରିଷମ୍ବନ୍ଧର କରିବ କରେ।

୩୦। ପ୍ରାତାଗପାତା ଶାଖା ମାହିତ୍ୟ (ଗୋଲାପାରା) ମାରେ ଯାଇବ ଆଲୋଡ଼ିମାରୀ ଆକର ପତାର ଉପରିଭେଦର ପାଇବ କରିବ କରେ। (ଏହି ମାହିତ୍ୟର ପରିଷମ୍ବନ୍ଧର କରିବ କରେ ଆକର ଆମ୍ବରୀ ଆମ୍ବରୀ ଆକର ବସନ୍ତକୀୟ ଅନିଯୋଗରେ କରିବ କରେ।)

୩୧। ଯେବାଟ ମାହିତ୍ୟ ମାତ୍ରାଟି କେବଳମେ ବାଜହାରୀ ମାତ୍ରର ପରିଷମ୍ବନ୍ଧର କରିବ କରେ।

୩୨। ବସନ୍ତର ମାହିତ୍ୟ ମାତ୍ରାଟି ତିବୋଧନ ଆଲୋଡ଼ିମାରୀ କରି ପାଇବ କରେ। (ଶୀତାତିଥେ ତିବିଲୀ ମାହିତ୍ୟର କରିବ କରେ।) ମାତ୍ରାଟି କେବଳମେ ବସନ୍ତକୀୟ ଅନିଯୋଗରେ କରିବ କରେ।

୩୩। ବସନ୍ତର ମାହିତ୍ୟ ମାତ୍ରାଟି (ବାଜହାରୀ) ମାତ୍ରର ପରିଷମ୍ବନ୍ଧର କରିବ କରେ। ଏହି ନିଜା ସମ୍ବନ୍ଧର ସମ୍ବନ୍ଧର କରିବ କରେ।

୩୪। ବାଲିକାଓ ମାହିତ୍ୟ ମାତ୍ରାଟି କେବଳମେ ବସନ୍ତକୀୟ ଅନିଯୋଗରେ କରିବ କରେ। ଏହି ନିଜା ମଧ୍ୟବରତାର ଭେଦକୁ ପରିଷମ୍ବନ୍ଧର କରିବ କରେ।

୩୫। ଆଲୋଡ଼ିମାରୀ ଆମ୍ବରୀ ଆକର ମଧ୍ୟବରତାର ଭେଦକୁ ପରିଷମ୍ବନ୍ଧର କରିବ କରେ।

୩୬। ଆଲୋଡ଼ିମାରୀ ଆମ୍ବରୀ ଆକର ମଧ୍ୟବରତାର ଭେଦକୁ ପରିଷମ୍ବନ୍ଧର କରିବ କରେ।

୩୭। ଆକର ଏହିନ ବାଜହାରୀ ମାତ୍ରର ପରିଷମ୍ବନ୍ଧର କରିବ କରେ।

୩୮। ମରିଚି ମାହିତ୍ୟ ମାତ୍ରାଟି (ଦୋକାଟ) ଏହି ପରିଷମ୍ବନ୍ଧର କରିବ କରେ। ଏହି ମାହିତ୍ୟର ପରିଷମ୍ବନ୍ଧର କରିବ କରେ ଆକର ଆମ୍ବରୀ ଆମ୍ବରୀ ଆକର ବସନ୍ତକୀୟ ଅନିଯୋଗରେ କରିବ କରେ।

୩୯। ମାନ୍ୟ ମାହିତ୍ୟ ମାତ୍ରାଟି ତିବୋଧନ ବସନ୍ତକୀୟ ଅନିଯୋଗରେ କରିବ କରେ।

୪୦। ଯେବାଟ ମାହିତ୍ୟ ମାତ୍ରାଟି କେବଳମେ ବାଜହାରୀ ମାତ୍ରର ପରିଷମ୍ବନ୍ଧର କରିବ କରେ।

୪୧। ବସନ୍ତର ମାହିତ୍ୟ ମାତ୍ରାଟି ତିବୋଧନ ଆଲୋଡ଼ିମାରୀ କରି ପାଇବ କରେ। (ଏହି ମାହିତ୍ୟର ପରିଷମ୍ବନ୍ଧର କରିବ କରେ ଆକର ଆମ୍ବରୀ ଆମ୍ବରୀ ଆକର ବସନ୍ତକୀୟ ଅନିଯୋଗରେ କରିବ କରେ।)

୪୨। ଯେବାଟ ମାହିତ୍ୟ ମାତ୍ରାଟି (ବାଜହାରୀ) ମାତ୍ରର ପରିଷମ୍ବନ୍ଧର କରିବ କରେ।

୪୩। ବିନିମ୍ୟ ମାହିତ୍ୟ ମାତ୍ରାଟି (ବାଜହାରୀ) ମାତ୍ରର ପରିଷମ୍ବନ୍ଧର କରିବ କରେ।

୪୪। ବିନିମ୍ୟ ମାହିତ୍ୟ ମାତ୍ରାଟି (ବାଜହାରୀ) ମାତ୍ରର ପରିଷମ୍ବନ୍ଧର କରିବ କରେ।

୪୫। ବିନିମ୍ୟ ମାହିତ୍ୟ ମାତ୍ରାଟି (ବାଜହାରୀ) ମାତ୍ରର ପରିଷମ୍ବନ୍ଧର କରିବ କରେ।

୪୬। ଆଲୋଡ଼ିମାରୀ ଆମ୍ବରୀ ଆକର ମଧ୍ୟବରତାର ଭେଦକୁ ପରିଷମ୍ବନ୍ଧର କରିବ କରେ।

୪୭। ଆଲୋଡ଼ିମାରୀ ଆମ୍ବରୀ ଆକର ମଧ୍ୟବରତାର ଭେଦକୁ ପରିଷମ୍ବନ୍ଧର କରିବ କରେ।

ବଡ଼ାଳୀ, ମେପାଳୀ, ମିକିଥ, ସଡ଼ୋ, ଆଦି ଶିଲ୍ପୀର ସମାବେଶ ଘଟୁଥାଏ । ଟିହାର ଉପରି ଏହି ସତାବ୍ଦୀ ଉତ୍ସୋଗତ କୋନ୍‌ଧମିତ ଅଧିବେଶନ ସବେ ।

୩୭। ଶଳକ୍ଷମୀ ମୁଲୁ ମାହିତି ସଭାର (ଶିଖାଗ୍ରହ) ଏହି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ କାମ ହୁଏ ଅଥିନ ମାହିତି ସଭାର ତିବି ଗର୍ବକି ପ୍ରାଚୀନ ସଂପାଦିତ ଶ୍ରୀମଦମିଶ୍ର ମୂରତ, ଶ୍ରୀକୃତୀଶ୍ୱର ହରା ଆକର ଶ୍ରୀମଦବିଜ୍ଞାନଦେଵକ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଗର୍ବକି ଗର୍ବରେ। ଏହି ସଭାଟି ବେଶ୍ୟରେ ଆଲୋଚନାତମ୍ବରରେ ଆବଶ୍ୟକ ପାଇଁ ଥାଏଇ ପାଇଁ। (ଆକର ମୁଖ୍ୟାକାଳକ ପରିବହନ ଭାବୀ ବିଦ୍ୟାର ଶିଖାକ୍ଷରି ପରିବହନ କରିବାରେ)। ମଭାବ ଶ୍ରୀମଦବିଷ୍ଣୁମାତ୍ରାହିତିଲେ ଯମ ମନୁ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭରତୀ ୧୦୫ ମାନ୍ୟ ଭିତ୍ତିରେ ଅନୁମୋଦ ବିଦ୍ୟାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମନୁ ଶ୍ରୀମଦବିଷ୍ଣୁମାତ୍ରାହିତିର ଏହି ବିଶେଷ ସେଇ ଦିନ ଶର୍ମା ଛାତ୍ର-ଛାତ୍ରଙ୍କ ଏହି ବିଶେଷ ସେଇ ଦିନ ଶର୍ମା କରିବେ।

৪০। শিবসংগ্রহ বৎসু সাহিত্য সভাটি সমাবেশে হচ্ছে
বাধিক অধিবেশন পতাকা উপলিপি করিত্বব্যবস্থা সাহিত্য
প্রতিষ্ঠান সম্পর্ক সরকার এটি সূচক করার ক্ষমত
আয়োজন করিব। এই সভার ক্ষেত্রগ্রাহকীয় সমষ্টি
গবেষণালয় বা গৃহীত প্রতিপাদ্য আলোচনা আদি
ক্ষেত্রে ক্ষেত্রটি উন্মোচন করা।

৪১। খিলং মুক্ত গজত বিশেষ আভাসবেরে সম্ভব
৪০। তম অধিবেশন পাতি আলোচনা আৰু বিচার-
ছৃষ্টবেদ যোগেন্দ্ৰ বিভিন্ন সম্পদাবস্থৰ গোৱৰ মাজত
সৌভাগ্য স্বাপন কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে। এই সভাত
প্ৰিয়বিশ্বাস বকাকাৰ মান-পৰম দিবা হ'ল। এই সভায়
সহজে কেনাগৰকাৰীবো গাঁওগুৰীয়া প্ৰচোৱ যোৱা বহুমত
কৰেখনি পুৰ্ণ প্ৰক্ৰিয়া হ'ল।

৪২। সবিত্র-সমাজি (ডোঁগী) সভাপতি শ্রীশিমি-
দের মহৎ অধিকার প্রয়োগ অসম সাহিত্য সভার
কার্যনির্বাহক সমিতিকে সুব্যবস্থকলক
অভিযন্ত
হোৱাৰ লগতে উদ্বাটোৰ নথীৰ-প্ৰোগ গান্ধীজি-
কলকাতা লগত ক্ষেত্ৰসকলৰ চা-চানকিৰ এটি পৰি-
ব্ৰহ্ম স্থূল কৰে। এই সভার উদ্বোগলক কানিদাম-

ଅରାଟୀ, ମେଲୁକରାର ତିବୋଧନ ତିଥି ଉପର ଆଜି
ମହିମମାହୋବେ ପାଶନ କରା ହେ । ମହାତ୍ମା ବର୍ତ୍ତମାନ
‘ଶାହିତ୍ୟ’ ଅଭିନା ତିବ୍ରିତିର ତୁଳି ଏହି ‘ବୃନ୍ଦାମଣ ଚୋଧି-
ବୀର ଶାହିତ୍ୟ-ଅଭିନା’ ଯୁଗର କବି ହଙ୍ଗାଇଲ ଗିଛେ ।

୧୦। ମୋରୀ ସାହିତ୍ୟ ଶଭାଦ୍ୟ ରୂପରେ ଆଲୋଚନା
କରି ଆଏ ଚାରିଦିନ ଅଧିବେଶନ ସମ୍ବାଦ ଚାହୁଁ-ଗିଳିଆର
ବ୍ୟବସାକଳ ସାହିତ୍ୟ ଜଗତ ନାୟକ କୃତ କଥାଟୋ ଏହି
ନାୟକ ଏହି ଉତ୍ସବେଶ୍ୟ କର୍ଣ୍ଣ ହେବେ ।

ନତ୍ୟ ଶାଖା ଆବୁ ଶୀକ୍ଷଣ ଅଳ୍ପ

নবীও যুনানীযুক্ত সেউজি শব্দার, গোলাপলাবণ্য
মন্ত্রেবৰাম্বাৰ অতিশায়ক শব্দা সাহিত্য সভা, শিবসাম্বাৰ
চট্টক শব্দা সাহিত্য সভা, গড়ুবৰ শব্দা সাহিত্য সভা,
তামুনীল শব্দা সাহিত্য সভা, লক্ষ্মীযুক্ত জিলাৰ
লুটিকাম্বাৰ শব্দা সাহিত্য সভা, শিঙজৰ শব্দা সাহিত্য
সভা—অসমৰ মতৰ সহিত আছে।

ଶେଷାଜିବ ତକଣ ମାହିତି) ସତ୍ୟ ଆକ ମନୁମ ଦିଲ୍ଲୀର
ଦିଲ୍ଲୀ ଅମ୍ବମୀଆ ଛାତ୍ର ସଥିଳନ୍ତକ ଅଗ୍ରମ ମାହିତି) ସତ୍ୟା
ଧୈର୍ଯ୍ୟ ମାତ୍ର) କାଗେ ପରିଗଠିତ କରା ହୈଥାଏ ।

નવીન આર્થિક સત્તા

ଭାବାଟୀର ଅଧ୍ୟାପକ ଶ୍ରୀରମଣିକୁ ଦେଖ ଶର୍ଷା ଆକ୍ରମିତେ ମୁକୁନମାଧ୍ୟ ଶର୍ଷା, ନାଚିବାର ଶ୍ରୀତୋଳାନାଥ ମତ, ଶ୍ରୀମତୀ ପର୍ବତୀ ମତ, ଶ୍ରୀମହେନ୍ଦ୍ର ସବୁଲେ, ଶ୍ରୀବିନିମ୍ଯାନାମ ବନ୍ଦୋଦ୍ଧାରା ଆଜୀବନ ସଂକଳନ ପ୍ରକାଶ ପତ୍ର ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ହବିଷ ଚୌଥୁରୀ ଥିଟା ପୁଜିବିଲା ଶୋଇ ମହେବ
ହବିଷ ଚୌଥୁରୀ ଦ୍ୱାଟା ୧୯୬୨' ଆକ 'ହବିଷ ଚୌଥୁରୀ
ଥିଟା ୧୯୬୩' କ୍ରେମ ୧୯୬୨ ଆକ ୧୯୬୩ ଛନ୍ଦ ଉତ୍ସବାହି
ଅଭିନାଶ ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରକାଶିତ

ଡ'କ୍ଟର-ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୀମାକାନ୍ତ ଅଳ୍ପଲବ ଅନଜାତୀୟ ହାଇମକଲ ମାଧ୍ୟମ
ଦ୍ୱାରା ଅଧିକାର କରା ପାଇୟାଇଁ ହାଇମକଲ ଶ୍ରୀମାନ୍
ହିନ୍ଦୁ ମୋହି ଆକ୍ରମିତ ହାଇମକଲ ଶ୍ରୀମାକାନ୍ତ ଦ୍ୱାରେ
ପାଇଁ କରିଛେ ।

ଲିଖିତ

অসম চৰকাৰে এটি অসমীয়া টাইপোগ্ৰাফিয়াল প্ৰিণ্টিং কৰনামা তাৰ চালিব হইত তৈয়াৰ কৰা সম্পর্কে অসম
সাহিত্য সভাৰ মতাভিধ বিচাৰে। এখনি বিশেষ
সমিতিত আলোচনা কৰি কাঠিন্যবৰ্ক সমিতিত অছি-
য়ে গৱেষণে এই মতাভিধ চৰকাৰ প্ৰক কৰিব।

ভারত চৰকাৰৰ বৈজ্ঞানিক গবেষণাৰ আৰু সাংস্কৃতিক পৰিকল্পনাৰ মন্ত্ৰণালয়ৰ প্ৰতিষ্ঠান মহীশূৰ বাজৰ বাসগোপনীয় নথৈৰ ১৯৬৩ খাইত অৱস্থিত হোৱা ইতিবৃত্তি পুষ্কৰ-বিজ্ঞান আৰু পার্শ্ববৰ্ষৰ মৰ্যাদণ্ড সজাত ঘোষ দিবলৈ স্বীকৃত প্ৰক্ৰিয়াৰ ভূট্টৰ মহেশ্বৰ মনেগুৰু ঘোষণান কৰে আৰু অসমৰ হাতেলোৱা পৰি আৰু তাৰ অধ্যয়ন সম্বন্ধৰ বিষয়ে এটি অৱকল উন্নৰ্ণি পত্ৰিকণকৰণ প্ৰস্তুত ৩০৫০০০ আৰু বিশেষ প্ৰকাশন আৰু ৪,৬৬৫৪০ মোৰাই আছে। তহসিল দফত্ৰগুলি অধিকাৰ পোতাবৰ্ষী অৰ্থৰ পুঁজিৰ বাবে পুঁজি ৩০৫০০০ পঞ্চম আৰু সকল বৰ্ষা পৰিমাণৰ উকো আৰু পত্ৰিকে ছই এবাহেতো মনস আৰু বেচে উৎকৃষ্ট অৰ্থ পৌৰী ৩৪ বাব আৰু কাৰ্যালয়ৰ কৰ্মচাৰী আৰু বৰ্ষৰ দিবাহাই টান হৈ পৰিব। গভৰ্নেৰ সভাৰ বায় সকোচে অত্যন্ত আৰম্ভকৰীয় হৈ পৰিব।

২৬। কাশ্মীরী ১৯৬৪ তারিখে চুক্তির সমিক্ষে
কর্মসূচি সভার পরিমন্তব্যে বাধাকালীন সমিক্ষকে ডাঙ-
বোধ স্পৃষ্ট-নিঃশব্দ এক গান্ধীলিপুর পরিবেশত উদ্যোগে
করা হয়।

ଶୋଭାଟ ଶାହିତ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କରିବାରେ ଅଭିଭାବକ ଅଧ୍ୟସତ୍ୱର
ପାଇଁ ଜ୍ଞାନାଦ୍ୟ ଶ୍ରୀଉଚ୍ଚଚନ୍ଦ୍ର ଗୋହାଇଦେବପତ୍ର ହିତେର
ବସନ୍ତକଥାର ଏଥିର ତିତ୍ତ ପାଇଁ ଚତୁରକାଳ୍ୟ ମନ୍ଦିରକେ ଭରନାଟ
ଦେଖିଲାମ । କବି ରାଜୀ ।

ଆର୍ଥିକ ଅନ୍ତାଟଳ

ଅଗ୍ର ମାହିତ୍ୟ ସଭାର ପ୍ରଧାନ ମଞ୍ଚାଧିକର ଏତିବେଳେକ
ନାହିଁ ଆଧିକ ଅନ୍ତର୍ଜାଲ କଟକେ ବିକ୍ଷି କରି ଆହିଛେ ।

ମାତ୍ର କର୍ତ୍ତାଙ୍କଳିବ ଭିତରତ ପାଇଁ ଧ୍ୟା ଆୟ ଦୟାକବ
୧୯୬୧-୬୨, ୧୯୬୨-୬୩ ଆଥ୍ ୧୯୬୩-୬୪ ପ୍ରତିବାରକେ
କହିଲା ହେଉଥାଏ ସାମିରେ ଆବଶ୍ୟକ କରିବାଗୁଡ଼ିଆ ଦୈତ୍ୟ ।

साम्राज्य

ମନ୍ଦାପତି ଡାକ୍‌ଟୀଆ ଆକ୍ ଅଭିନିଧିକଳ, ଆୟାର
ଏ ଅଭିନେତ୍ରନେବେ ଆପୋନାଲୋକ ହଜତ ପର ଥିଲା
ଛିଲା । ଆକ୍ ଦେଖନ୍ତା ଯେ ଦିନା ନାହିଁ, ଏମେ ନହିଁ ।
ଆକ୍ ଅଭିନିଧିକଳ, ଅଭିନିଧି ସଂଗ୍ରହ ଅଭିନିଧିକଳ
ହିଲେ ଆକ୍ ଆପୋନାଲୋକ ଆବଶ୍ୟକିତିକି,
ଏହି ଅଭିନିଧିକଳ ଏହି ଆମ୍ବାର ମଧ୍ୟରେ ଥାଇ
ଛିଲେ ।

ଶ୍ରୀମିତ୍ରାଜ ଶାହ ପାତ୍ର

ମହାପତି,
ଅଶ୍ଵ ଶାହିତ୍ଯ; ମହା

অসম মাছিমা মন্ত্রী পত্ৰিকা

অসম সাহিত্য সভা

କାର୍ଯ୍ୟ-ନିର୍ବାହକ ସମ୍ମିତିର ପଞ୍ଚମ ଅଧିବେଶନ

૨૮ જૂન ૧૯૬૪

উপরিত: ক্ষীরামিনদের মহত্ব, অধিকার—সভাপতি,
ক্ষীপবাগ চালিহা—উপসভাপতি, মৈহেথের নেওগ
এধন সম্পর্ক, ক্ষীরবিস্তার নেওগ আর ক্ষীহেষ্ঠ-
কুমার শৰ্মা—সহকারী সম্পর্ক, ক্ষীরশাস্ত্রবিদ
শৰ্মা—প্রতিক সম্পর্ক, ক্ষীরবেণুগাম শৰ্মা—
ধর্মাধীনী, ক্ষীরিয়চন্দ্ৰ বৰকা, এণ্ডোলী চৰ বৰকা,
ক্ষীরী বৰকা, ক্ষীরীকৃষ্ণনুৰ বাখণিকুৰ,
ক্ষীরোলোকানন্দ গোস্বামী, ক্ষীরুমাৰ মেধি, ক্ষীরপূৰ্ণ
গোহাইৰা, ক্ষীরীকৃষ্ণনুৰ বৰকা, ক্ষীরীকৃষ্ণন-
গোস্বামী, ক্ষীরুমাকুৰ শৰ্মা, ক্ষীরেন্দ্ৰন বৰকা, ক্ষী-
রহেছেন্দ্ৰ মেধি গোস্বামী।

ବିଶେଷଭାବେ ନିମ୍ନଲିଖିତ : ଶ୍ରୀଅକୁଳଚନ୍ଦ୍ର ହାଜିବିକା

এইসকলে উপস্থিতি ধার্কিব নোবারিম বুলি ইনাহ—
মিলিনকর্মাৰ কৰণগোচৰ সীমান্তকাৰ হোকাই।

২৮ জুন ১৯৬৪ তারিখে পুরা ৮ বছাত কুবাহাটী
মিশনীয়মান ভগবত্তীপ্রসাদ বকলা ভবনের ভূমি-ভলত
সমিতির প্রথম অধিবেশন বহে।

୧। ତଳାତ ଲିଦ୍ଧା ଶୋକପ୍ରକାଶକ ଅନ୍ତାଦିକେହିଟି ଯିଥୁ ସମ୍ବନ୍ଧେନା ଜନାମ୍ଭୁତ

ହେ ଏହି କବେ—

(ক) ডাবতব স্বাধীনতা-আন্দোলনৰ এগৰাকী অধিন (১৯৫৪) অভূর্ধনা মন্ত্ৰিত্ব মন্ত্রণালয়।

তে, সেনা আৰু সেনানী, প্রদীপ্তি লাভবেশণ ঘোষা ১১
১৫
১৬
১৭
১৮
১৯
২০
২১
২২
২৩
২৪
২৫
২৬
২৭
২৮
২৯
৩০
৩১
৩২
৩৩
৩৪
৩৫
৩৬
৩৭
৩৮
৩৯
৩১০

(୪) ଅସମ ଶାହିତ୍ୟ ପଦ୍ଧତିକାରୀଙ୍କରୁ ଶରୀରିତିର
ଏଇନ ପ୍ରକଳ୍ପର ସମୟ ଆକ୍ଷମିଲାପାରା ଶମ୍ଭଲିନୀ
(୧୯୬୧) ଶାହିତ୍ୟରେ ସତାଗତି, ଆଜିର ସ୍ଵତଂ କାର୍ଯ୍ୟ-
ନିର୍ମାଣର ଶରୀରିତି ସମ୍ବେଦନ ହେବେ, ମେଟ୍ ତଥା କ୍ଷମିତାକ୍ଷମାନ
ବକଳା ଉତ୍ସବ ହେବେ ଦିନ ଦିନ ଉତ୍ସବ ଦାତା, ଅମ୍ବାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ,
ଶାହିତ୍ୟ ଆକ୍ଷମିଲାପାରା ଏକାଗ୍ର ଲୋକ ଶ୍ରୀଗାସିତିଆମାର
୨ ବକଳାରେ ସୁନ୍ଦର ଅଶ୍ଵ ଶାହିତ୍ୟ ପଦ୍ଧତିକାରୀଙ୍କରୁ
୩ ବକଳାରେ ପଚାର ଖୋଲ ଅଛୁଟର କେବେ ଆକ୍ଷମିଲାପାରା
ଅଶ୍ଵରେ ଶାହିତ୍ୟ କାମାକ କରି ଶୋକ-ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବାଲାଇ
୪ ସମ୍ବେଦନ ଜମାନେ ।

(୬) ଅମ୍ବା ମାହିତ୍ୟ ସଭାର ଯୋବହାଟ ମନ୍ତ୍ରିଲଙ୍ଘ
ନ (୧୯୫୪) ଅଭିର୍ଭବନ ମଧ୍ୟକାଳି ମନ୍ତ୍ରିଲଙ୍ଘ ଅମ୍ବା ମାହିତ୍ୟ

ତେଥା ଡାକ୍‌ଟୋଲ୍ ଦସ୍ତର ଏକମିନ୍ଟ ଦେଖିବା ଶ୍ରୀଧାମାଧୁରୁକୁ
ବେଳୋ-ଚାଲ୍‌ଟାର୍କ୍‌ଟାର୍କ୍‌ଟାର୍କ୍ ଯୁଗରୁ ଅମ୍ବ ଗାହିତ୍ୟ ନାମର
କାର୍ଯ୍ୟ-ନିର୍ବାହକ ମନ୍ତ୍ରିଙ୍କ ପାଇଁ ବେଳା ଅଛବିର କବି,
ପଦିତ ଆଶ୍ରାମ କଲ୍ୟାଣ କମନ୍ସ କବି ଶେରକ-ମନ୍ଦ୍ର
ପବିତ୍ରଲାଲୈ ମୁଖରେନା ଜୀବନ ।

২। ১৭ এপ্রিল ১৯৬৪ তারিখের কার্য-নির্দেশক
গুরুত্বিত্ব অধিবেশনের কার্য-বিতরণ শুরু হয়।

୩। ଅଧିନ ମଞ୍ଚାକେ ୧୯୬୪-୬୫ ହନ୍ତ ଆୟ-ବ୍ୟାପକ ହଁଲା ।

ଏକଶତ = ୧,୦୦୦୦୦୦ ।

৪। শ্রীগ্রেগরি বাজেন্দ্রাবদারা পার স্থানীয় ধরণ
বিখ্যে আলোচনা করা হল। এখন সম্পাদকে
কাগজসমূহ সভাপতি শ্রীজেলেকানাথ গোস্বামীর অক্ষ
প্রতীক্ষা প্রার্থনা করা হচ্ছে।

৫। বোধ হচ্ছে তাখিশ মাজুলীর পদচুম্বক
প্রত্যন্ত মে চল দ্বাৰা ব্যক্ত কৰা সমিতিৰ আগত
কাগজসমূহৰ ব্যাপী সম্পর্কে আলোচনা কৰা হল
এটা সম্পৰ্কীয় সমিতিৰ সিক্ষাপ্রযোগৰ শৰা সভামন্তব্যে
পঠাবোৱা হৈব।

৬। বোধ ৩০ মার্ক তাখিশ মাজুলীৰ পদচুম্বক
উত্তোলন প্ৰৰ্ব্ধ সীমাবন্ধ অকলৰ উজ্জ্বল অন্যথত ইতিবৃত্ত কৰেন।

ଏ ପ୍ରତିକିଳ ସାଧିକ ମନ୍ଦିରର ବାବେ ସଂପାଦିତ ନିର୍ମାଣର ବିଷୟେ ଆଲୋଚନା କଥା ହ'ଲ । କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ଦ୍ଦାହିକ ମନ୍ତ୍ରିତରେ ଆଲୋଚନାର ପିଛତ ନିଯମାବଳୀ ଏବଂ ବ୍ୟାପକ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କଥା ହ'ଲ ଏହି ଅଧିନିଯମ ଦ୍ୱାରା ଆଲୋଚନା କଥା ହ'ଲ ।

କାର୍ଯ୍ୟ-ନିର୍ବାହକ ସମିତିର ପଞ୍ଚମ ଅଧିବେଶନ

ଶେଳୋକ କଥାରିତି ଦେଖି ଅମ୍ବ ମାହିତି ଶଭାବ କାର୍ଯ୍ୟ-
ନିର୍ମାଣକ ନମିତିଯେ ଝୁଲୁ ଅଛନ୍ତି କରେ । ଡାଟାଟେକ୍ ପରିଷିକ୍ରମେ
କଥାରିତି ଝୁଲୁ ଅଛନ୍ତି କରେ, କେବେଳମାନ ବାଜିକ୍
ମାଜିତ ହୋଇ ଏହି ସଟ୍ଟନଗରୀରେ ଅମ୍ବ ଆକାଶରେ
(୧୬ ଅକ୍ଟୋବର ୧୯୬୫) ଅନୁତଃ ନିମ୍ନ ଆଦାଳତ, ପୁଣିଚ
ବିଭାଗ, ପକ୍ଷାତ୍ମକ ଆକାଶ ତୁଳନଗୁହର କାର୍ଯ୍ୟାତ ଅଧୀକ୍ଷୀ
ଭାବୀ ପ୍ରତିନିଧି କରିବିଲେ ଅମ୍ବ ମାହିତି ଶଭାବ କାର୍ଯ୍ୟ-
ନିର୍ମାଣକ ପରିଷିକ୍ରମେ ଶେଷ ପାଇଁ ଜମାଇ ।

ବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କ ପ୍ରତିକାର ଓ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଉପକରଣ ଦେଖାଯାଇଛି । କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ଣ୍ଣାଳିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତ ଓ ଉତ୍ତରତଥା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଗ୍ରହଣରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୟାଯା ପିତାମହ ଦୀର୍ଘ କିମ୍ବା ସମ୍ପର୍କ ମୁଦ୍ରାଶାଶ୍ଵରୀର ପ୍ରତି ଅନ୍ୟବୀଳୀ ବାହୀରେ ପୋଷାର୍ଥ ଆଲୋପନ କରୁଥିଲା ।

১০। অবাধাটি বিশ্ববিদ্যালয়ের অসমীয়া ভাষাসহিত বিচারগত পণ্ডিত অবাধাবলাল মেটিকুর নামে এখনি অধ্যাপকের আসন স্থান করিব কাহাখে বিশ্ববিদ্যালয়ের বাজেটোভি-বিজ্ঞান অধ্যাপক ডেক্টর তি, হেক্টর বাবে ডেন সার্ব উকুর এটি দান অগ্রগতিবলৈ ইচ্ছা প্রকাশ কৰাক অসম সাজিয়া সভার কার্য-নির্বাচন সমিতিকে সঙ্গের প্রকাশ কৰে আৰু ডেক্টোর বাবে উদাস বার্তা ত্যাগ খলাগ দিয়। লগতে সমিতিকে ইচ্ছিটোং অশ্বা প্রকাশ কৰে যে অসম প্রতিষ্ঠান হকে বাবী আশপাশের অবস্থান অসম চৰকাৰে সেৱিকালে পিয়া দিকা কৰিব।

কৰা হৈল। এই বিদেশ জাতীয়ন ভৰ্তীৰ কৰিব কাৰণে তলত দিয়া লোকসকলেৰে এখনি সমিতি গঠন কৰা হ'ল—সভাপতি, প্ৰধান সম্পাদক (অবাধাটক) ও অভিভূতচৰ্তা হাৰিকা, শ্ৰীব্ৰহ্ম শ্ৰী, শ্ৰীব্ৰহ্মণাথ শ্ৰী, শ্ৰীব্ৰহ্মণাথ শাৰ্দু, শ্ৰীহেৰুনুমাৰ শ্ৰী।

১১। অসম সহিত সভার ডিগ্ৰৈ সংশ্লিষ্ট চৰ্তুৰ প্ৰকাৰ প্ৰস্তুত অধ্যান সম্পাদকে জৰায়ে অসম চৰকাৰৰ পিণ্ডি বিচাৰণ পচিয় হওয়া চৰকাৰৰ কেচেড়াৰৰ পথাবৰ্ক প্ৰাধানিকত প্ৰাধানিকত (বৰ্ষজন কোষ-বৰ্ষজন প্ৰেছৰ কৰ্তৃপক্ষৰ কাৰ্যালয়ৰ লগত) ধৰা সূৰ্য-সমূহৰ মাঝেকে ফিল্ম ল'বৰ সমূজিৰ বাবে দিয়া পৰিব

১১। প্রধান সম্পদকে জনায় যে ১৯৬২-৬৩ হজলত
পোরা চৰকাৰ Development of Modern Indian
Languages শীৰ্ষিক অনুসন্ধানগুলি প্ৰযৱিত থক্কাল
বকাকালী আৰু এই প্ৰকাশ কৰিবলৈ চৰকাৰৰ পৰিঃ
অহুৰ্মতি দিবো হৈছে। কাৰ্যালয়ৰ সমিতিতে
চৰকাৰৰ অহুৰ্মস সামৰণকে অবিধি মতে গ্ৰহণ কৰা
হৈছে।

১২। প্ৰধান সম্পদকে জনায় যে ১৯৬৪-৬৫ হজলত
কাৰ্যালয় ১২শ সিঙ্গাপুৰ পৰিপ্ৰেক্ষিত প্ৰধান সম্পদকে
জনায় যে অসম টাকলৈলো পোটখাইৰ জেমেলোৰপথ
পথ পাই বৰেষ্টো কৰিবলয়েৰ ভক্ত-আসনৰ আলোক-
চিত্ৰ সংগ্ৰহ ঘূৰ কৰা হৈছে।

১৩। পিতা প্ৰধান সম্পদকে অসমীয়া লিখাৰ সিঙ্গা-

୧୨। ଅମ୍ବମ ସାହିତ୍ୟକାରୀ ଶାଖାର ସମ୍ପଦାଳିତ ଅଭିଭାବକ ପରିଚାରକ ପରିବହିତ ଉତ୍ତରପରିଚାରକ ଅମ୍ବମ ଶାଖାକେ ଡାରୀ ଅନୁମିତ ପ୍ରତିରୋଧ ଯୁଦ୍ଧର ଆଲୋଚନା କଥା ପ'ଣ ।

ଅଗ୍ରମ୍ଭକ ଏଥିର ମଧ୍ୟକୌଣସି କଥାରେ ଯେ ଅମ୍ବମ ଚକ୍ରକାରୀ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗେ ବ୍ୟବସାୟକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପଦକ ୧୯୬୦-୬୧ ବିଭିନ୍ନ ସଂକଳନ ମେଟ୍ ମଧ୍ୟା ଉପରେକ୍ଷା କିଛି ଅର୍ଥ ପି

ମାତ୍ରାପତ୍ର ଡାଙ୍ଗଭୀରା ଦୂରଭାବେ ଆଗରଚୋଟା ପଥାର୍ଷ ଦିଲ୍ଲି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ତାର ପଞ୍ଜବଗର୍ଭ ଯାତ୍ରାଭୀତ୍ୟ ଥିବା
ଅନୁମତି ମାତ୍ରାପତ୍ର ଶକ୍ତିବନ୍ଦନର ଅନୁମତିଧି ଦିଲ୍ଲିମବଗ୍ରୀ ସହି କ୍ରାଟୋ ଦ୍ୱାରା କରିଛେ।

অসম সাহিত্য মন্ডা পত্রিকা

ଅମ୍ବ ଶାହିଙ୍କ ଶତାବ୍ଦୀ-ନିର୍ମାଣକ ସମ୍ପଦରେ
ଦିଲ୍ଲୀ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଉତ୍ତର-ଶିକ୍ଷକ-ନିଯୋଗର ଆହଶ୍ୟକୀୟ
ଥର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବାଟେ ଗନ୍ଧିକ ଅନୁରୋଧ ଜମାଯାଇଛି।

୧୭। ଏଥାମ ସମ୍ପାଦକେ ଅସମ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତ ଲିଖିବାରୁଗାମ ହାତ ମେ ୧୯୦୫ ତାତିଥିର ପାଇଁ ଜାରି ହେଲା ଏବଂ ଏକ ମହିନା ମଧ୍ୟ ତାତିଥି ତାଙ୍କେ ଲିଖିବାରୁ ଏଥାମର ଅଞ୍ଚଳରେ ଏକିଛାଇଁ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତ ବିଚାରଣିମୁକ୍ତ ହେଲା ଆହୁ । କାହିଁ-ନିର୍ବିଶ୍ଵିକ ମନ୍ତ୍ରିତଥେ ଅସମ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତଙ୍କୁ ପୋକାଳେ ପରିଦିନିକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପରିଦିନିକ କରୁଥିଲା ।

୧୮। ଶକ୍ତାବ ନିରମାଳୀର ୧୦ୟ ନିର୍ମି ଅକ୍ଷସବି
ତଳକ ଦିଲ୍ଲି ଆମ୍ବାଯା ସାହିତ୍ୟ-ସଂକ୍ଲିପ ଅସ୍ତ୍ରୀୟ ଲୋକ
ଦୁଇବାରୀକ ଅମ୍ବ ଗାହିନ୍ତି ଶକ୍ତାବ ଆଖ୍ୟାନମ ମହ୍ୟ ତୃତୀୟ
ଦିନ ।

(१६९) मिस एन्टेनि कोल्पा, बेल, गोवान, आगाम
अडील कोल्पानी, डिगट्रे,
(१७०) अंकितलाल बुलचाका काहगा, अडील ईतिया,
होमीजान।

୧୦। ମହାର ନିର୍ମାଳୀର ମେ (୪) ନିଯମ ଆକା
ଷଟ ହେଲ ଅଛୁମବି ଶୁଣି ନାମ ଦିଯା ମନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନିକ
ଅସମ ପାତିତ ମହାର ଶାଖା-ମନ୍ତ୍ରାକାରୀ ଶ୍ରୀକୃତି ଦିଯା

মধ্য কুষলভাবে মালিতা, পো: অ: বৃক্ষাদ্বী (দ্বী:)

২০। ব্রহ্মানাথ চৌধুরী গবেষণা এবং গবেষণা সম্পর্কে
প্রদান সম্পাদকে শ্রীব্রহ্মানাথ চৌধুরীক ডাক্তাণীয়ার লগত
সামাজিক-প্রচার হোৱা চিঠি পত্র উল্লেখ কৰি বৰ্তমান
বিবৃত্যাত্ব বৃক্ষাই এটা বিবৃত্যাত হিসেবে। শ্রীব্রহ্মানাথ চৌধুরী

ବ୍ୟାପାରିକ ହିତ ଏକାଳ କରି ମତେ ଦେଖେଥିଲବୁ
ନାଟି ସଂଗ୍ରହ କରି ବ୍ୟାପାରିକ ପୋଶାକ ପରିଧିରେ ଏହାଙ୍କାର
କରିଛନ୍ତି ଯାହା ନାହିଁ ଅପରିଚିତ କୋ-ଆପଲେଟିଭ୍ ଏଣ୍ଜେନ୍ସିଯିମ୍ ଦେଖି
ପାଇଛି ଏହା ବ୍ୟାପାରିକ ଏଣ୍ଜେନ୍ସିଯିମ୍ ଏହାଙ୍କାର
କରିଛନ୍ତି ଏହା ହେଉଥିଲା
ଏଥାଣ ସମ୍ପର୍କ କରି ଏହା ଏକ ମନ୍ଦବାହୀନୀ
ହେଉଥିଲା ଏହା ହିଚାପ ପରିଚାଳିତ ହୁଏ
ଏହା ଏକ ବ୍ୟବସାୟ ପରିବହନ କରିଛନ୍ତି
ଏହା ଏକ ବ୍ୟବସାୟ ପରିବହନ କରିଛନ୍ତି

২২। অভিযন্ত সভার মধ্যে ১০৭ হোয়াইল ঢাকা
এবং ব্যক্ত অক্ষয় পুর্ণিমা পুর্ণিমা টকাৰ পৰিমালত
১,০০০/- টকা কম যেন দেখা যাব। এই বিষয়ে
হিল্পণ-পৰীক্ষকসভাৰা আদিবৰপুৰ হিল্পণ পৰীক্ষা
কৰিব। এই প্রতিবেদন দিবলৈ আদা সম্পাদকক
স্থিত থাল।

ଶାଖାବଳ ପୁଣିତ ନାଟନିଲେ ଚାଇ ଶାଖାବଳ ପୁଣିତ
ଏବଂ ଆଜୀଦମ ସଭ୍ୟବ ପୁଣିତ ମୂଲ୍ୟର (୩,୮୦୦'ୠ୦)
କ୍ଷେତ୍ରମାନେ ଶାଖାବଳ ପୁଣିତ କେବଳ ପ୍ରଧାନ ମଞ୍ଚକୁ
ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଦିଆଯାଇଛି।

୨୧ । ଅମ୍ବମ ମାହିତି ସର୍ବାବ ପ୍ରାକ୍ତନ ଗଭୀରତି
ଶ୍ରୀକୃତ୍ତନାମ ଯୁଦ୍ଧବା ଆକ ଶ୍ରୀପଥ୍ରଥ ଚଲିହା ଡାଙ୍କୋର
ହିତ ଦିନ ଧରି ହୋଇ ଅନ୍ୟଥ ଆକ ନିରାକରଣ କରିବା
ହିବି କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟକ ସମିତିରେ ଏକ ମିନିଟ ସମୟ ଘୋନ
ପ୍ରାର୍ଥନ କରେ ।

କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ଧାରକ ସମ୍ପତ୍ତିର ବର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାରୀ

• আগস্ট ১৯৭৪

ପ୍ରକଟିକ : ଶ୍ରୀମିତିରେବ ମହା ଅଧିକାରୀ—ମାତ୍ରାପତ୍ତି,
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭେଦରେ ନେଣ୍ଟ—ଆଜାନ ମଞ୍ଚାକ, ଶ୍ରୀବିଜୁମାନ
ନେଣ୍ଟ ଏବଂ ଆଜି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭେଦରୁମାର ଶଥୀ—ଶକ୍ତାବୀ
ମଞ୍ଚାକ, ଶ୍ରୀମଦ୍ଭେଦରୁମା ଶାରୀ—ପତ୍ରିକା ମଞ୍ଚାକ,
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭେଦରୁମା—ପଦବୀକ, ଶ୍ରୀମଦ୍ଭେଦ ସକା,
ଆମ୍ବକାକ ପୋତୀ—ପଦବୀକ, ଶ୍ରୀମଦ୍ଭେଦ ସକା,
ନାଥ ଗୋଦାମୀ, ଶ୍ରୀବେଳାନାଥ ସର୍ବତ୍ରୁଷ, ଶ୍ରୀମହାଶ୍ରୀ
ବେଳାମୀ।

ପରିଶେଷରେ ନିରିକ୍ଷିତ : ଶ୍ରୀବ୍ରତଚନ୍ଦ୍ର ହାତିକିବା, ଶ୍ରୀମି
ବାମ ବଂଶ ଶିଳ୍ପକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି।

ଏଇମତେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧ୍ୟାନିକ ମୋହାରିବ ବୁଲି ଜନାଯା—
ଶ୍ରୀପିଣିମୁକ୍ତମାର ସଂଗୋପାହୀନେ, ଶ୍ରୀଧୀନାଚନ୍ଦ୍ର ବନ୍ଦବା।
୧୦ ଅଗଷ୍ଟ ୧୯୬୪ ତାରିଖେ ପୂର୍ବ ୧୧ ବର୍ଷାତ
ଡିଲ୍ଲୀ ଡିଫ୍ଯୁକ୍ସନ୍ ପର୍ମିଟିଙ୍ ସଥି ଅବିବେଳନ
ବେଛେ।

୨। ଅମ୍ବ ମାହିତ୍ୟ ସଭାର ଉବାହାଟୀ ମନ୍ତ୍ରିମନ୍ତ୍ରୀ
(୧୯୫୫) ପ୍ରକଳ୍ପ ସଭାପତି, ଆଏ ଅଶ୍ଵମୀୟ ମାହିତ୍ୟ

নহমান মুগৰ অন্যতম প্ৰেক্ষ কৰি শৈলীভূমিৰ হৱবা
দেৱ বৃত্তি অসম সাহিত্য সভাৰ কাৰ্যনির্বাহক
সমিতিতে গভীৰ শোক প্ৰকাশ কৰে আৰু বিদেহ
আৰ্যাব সন্মতি কোমাৰ কৰি প্ৰোক্ষসংশ্ৰষ্ট পৰিবালটৈ
সহযোগৰ জনোৱা হ'ল।

৩। ২৫ জুন ১৯৬৫ তাৰিখৰ কাৰ্যনির্বাহক
সমিতিৰ অধিবেশনৰ কাৰ্যনিৰ্বাহলি গুণীত হৈ।
শৈলীভূমিৰ বৰষাবৰাহে আজি লিপাই দিয়ে যে বৰষ
গুণীত উপৰিবিত বেৰ লাখ টাৰ টাঁইত বাঢ়ি
কাৰ্যত দোহোৱামতে একলাখ পলিচ হোৱাৰ টকাহে
হৈল লাগে।

৪। প্ৰতিশ্ৰুতিৰ সভাপতিৰ কৰ্তৃতাৰ সম্পর্কে
অসম সাহিত্য সভাৰ প্ৰাণী সদস্যৰ কাৰ্যনিৰ্বাহৰ বেৰেও
চিৰি পাঠ কৰা হৈ। **সাহিত্য সভাৰ ১২খ সাক্ষৰনৰ
সভাপতিৰ কৰ্তৃতাৰ সম্পৰ্কৰ আজিৰ পত্ৰ আৰু কাৰ্যনিৰ্বাহক
সম্পৰ্কে আগোৱাৰ কৰি একাধি সদস্যসংঘ কৰিবৰ হৈলুৰ হৈলে
বুল ষত প্ৰকাশ কৰে; কিন্তু আন অশৈই শি কৰিবৰ
নহয় বুল ষত প্ৰকাশ কৰে। নিহারণৰ ওপৰত এই
অপৰ্যাপ্তিৰ বৰ্তে কৰিবৰ আৰু কাৰ্যনিৰ্বাহক
কৰা হ'ল। ভিতৰিতে নিহারণৰ এই
১০ আগষ্ট তাৰিখৰ প্ৰকাশকৰণৰ ষত কৰা
হ'ল। সিকাই কৰা হ'ল যে শ্ৰীবেহুনীৰ শৰীৰ আৰু
শীঝুলচৰু হাজৰিকৰণ, গোট বাটি এখনি আৰম্ভ
কৰা শ্ৰদ্ধাৰণ সম্পৰ্কক সমিতিকে ষত
কৰা হৈল। সভাপতিৰ কৰ্তৃতাৰ সম্পৰ্কে
অসমৰ কাৰ্যনিৰ্বাহক সমিতিৰ বেৰেও নিয়ম
অনুসৰি কাৰ্যনিৰ্বাহক সমিতিৰ ভৰকৰণৰ
কাৰ্য সম্পৰ্ক কৰা হৈ। ২৮ জুন ১৯৬৫ তাৰিখৰ ষত
নিহারণৰ ছীনীৰ হৈল পৰিবৰ্তনপূৰ্ণ লিঙ্গায়ত কৰা হ'ল
ৰে— সভাপতি কৰ্তৃতাৰ কোমাৰ সংশ্ৰষ্ট গুণমান কৰাবো
২৮ জুন ১৯৬৫ তাৰিখে গুণীত সন্মতি দেৱ।**

	মুঠ	সভাপতি/অসমৰ নকল কৰা পৰীকাৰ আৰম্ভান	২৫ জুন
অকনোৱাইৰ ধূলকাট (২,০০০)	৫,০০০	১০০	৫০ ২০০
An-tangari Asamiyako			৫০
Skiani (১,০০০)	২,০০০	২৫০	—
Asamiya Ia Baroh Lane			১৫ ২,৫০০
Asamiya Hikai-ki (১,০০০)	২,০০০	২৫০	৫০ —

৫। সকলো পৰ্যবেক্ষণৰ বাবে কৈবল্যৰ নিবিধ সদস্যৰ কাৰ্য গৃহীত হ'ল :—
নকল কৰা মূলকৰণ পিণ্ডিত ৭৫ শঁ;
টাঁইপ কৰা মূলকৰণ পিণ্ডিত ৮০ শঁ;
ক্ষেত্ৰ প্ৰক্ৰিয়া বাবত ট. ২০০ (কোৱা পক্ষে ছফ্টকাৰ অধিক নহয়)।

৬। প্ৰতিশ্ৰুতিৰ সংগঠনৰ সম্পৰ্কে আৰু কাৰ্য
সূচী সম্পৰ্কে অভ্যর্থনা সমিতিৰ ২৮ আৰু ১১ জুনাই
তাৰিখৰ চিঠি পাঠ কৰি সামৰণ্যভাৱে সিলিকট
অসমৰ জনোৱা হ'ল।

৭। অসম সাহিত্য সভা সঞ্চালক পালন সম্পৰ্কে
বিচৰ বহুল আচৰণ পাঠ কৰা হ'ল আৰু অহযোগিত
হ'ল।

৮। প্ৰযোজনীয় প্ৰযোজন-গুণ পৰীকাৰ সম্পৰ্কে
আলোচনা কৰা হ'ল। বিবাদ কৰা হ'ল যে তলত
নাম দিয়া সদস্য কৈকীয়াৰ লৈল পৰীকাৰ সংস্কৃত
কৰি আছ। আচৰণ মাহত পাতিম আৰু দিয়া
হৈলক। সভাপতি, অসম সাহিত্য সভা (পদেন
সভাপতি), প্ৰদৰ্শন পত্ৰিকাৰ অধ্যক্ষ (পৰীকাৰ
পত্ৰিকা) ডাঁড়া প্ৰেৰণ গোৱাবী, শৈলীভূমিৰ বৰষাবৰী
শৈলোক্য নাম গোৱাবী, প্ৰিয়বিদ্যুৎ নামেও।

৯। একলাখ শৈলীভূমিৰ বৰষাবৰী পৰীকাৰ আৰ্য
আৰু দৰ্শন সম্পৰ্ক পুৰু অসমৰ দিয়া। কৰ্তৃতাৰ
অপৰ্যাপ্তিৰ বৰ্তে একলাখ পত্ৰিকাৰ বৰষ কৰা
১০ আগষ্ট তাৰিখৰ প্ৰকাশকৰণৰ ষত কৰা
হ'ল। সিকাই কৰা হ'ল যে শ্ৰীবেহুনীৰ শৰীৰ আৰু
শীঝুলচৰু হাজৰিকৰণ, গোট বাটি এখনি আৰম্ভ
কৰা শ্ৰদ্ধাৰণ সম্পৰ্কক সৰলকালৈ দিয়ে ভাস
কৰিব।

১০। ১২ অক্টোবৰ ১৯৬৫ তাৰিখৰ নথি সিকাইৰ
অসমৰ ষত এগিল ১৯৬৫ তাৰিখৰ অষ্টম শিকায়ে
সমিতিটি ভৰকাৰৰ আধুনিক ভাষা উৱায়ন আচারণৰ
মহাযত চোৱাৰ সভাল পৰিশেখ প্ৰকাশৰ আৰম্ভিত তলত
দিয়া ষথণ খৰত অহযোগৰ কৰা হ'ল।

১১। ভোগাটাৰ বিশ্বিলোকনৰ অসমীয়া বিভাগত
পুত্ৰত ভৱিষ্যৎকল মেৰেৰ নামে এখনি আগম হৰি
কৰিব। অভিযোগ ভোগাটাৰ আগচনোচৰে দলন
সম্পৰ্কে আলোচনা হৈ। এই আলোচনাৰ সম্ভৱত
শৈলে দেওগ আৰু শৈলীভূমিৰ পৰীকাৰ সম্পৰ্কল
এবং দাবিবলৈ দৰ্শন। ড. বাৰু প্ৰস্তাৱিত দাবেৰে
অসমীয়া প্ৰিয়বিদ্যুৎ সম্পৰ্ক আৰু প্ৰক্ৰিয়াত
পৰিবেশৰ পৰিবৰ্তন পত্ৰ প্ৰকাশ কৰি আৰু ভোগাটাৰ
বিশ্বিলোকনৰ বৰষাবৰী দৰ্শন। মাহে ১০০০ সওৰ টকাকৈ
নিকলিত হৈকৈ।

১২। অসম সাহিত্য সভাৰ কাৰ্যনিৰ্বাহক সমিতিৰ
বিচৰি নথি পৰিবৰ্তনৰ সম্পৰ্কে বিশ্বিলোকনৰ
বিষয়ে শাৰীৰ মহাযত পৰিচাৰ কৰা হ'ল তেক্ষণেক আৰু
বিচৰি নথিৰ বৰষাবৰী পৰিবৰ্তনৰ সম্ভৱত পৰিবেশৰ
অসমীয়া প্ৰিয়বিদ্যুৎ সম্পৰ্ক আৰু প্ৰক্ৰিয়াত
বিশ্বিলোকনৰ বৰষাবৰী দৰ্শন।

১৩। নিহারণীৰ প্ৰস্তাৱিত পৰিবৰ্তনৰ সম্পৰ্কে
অভিযোগ ভোগাটাৰ কৰা হ'ল। প্ৰস্তাৱিত পৰিবৰ্তনৰ নথিতে
শাৰীৰ মহাযত মহাযত পৰিচাৰ কৰি আৰু প্ৰকাৰেৰক
বিচৰি কাৰ্যনিৰ্বাহক সমিতিক দিয়ে বৰষ বৰে তত্ত্বত
নথি সম্পৰ্কে এখনি সমিতি গঠন কৰা হ'ল—শৈলীভূমিৰ
অভিযোগ আৰু প্ৰেৰণ গোৱাবী, আলোচনাৰ কথা সম্পৰ্কল
দেওগ (আৰম্ভিক), শৈলীভূমিৰ বৰষাবৰী, আলোচনাৰ
নথি গোৱাবী, আলোচনাৰ গোৱাবী।

১৪। ১৯৬৬ প্ৰথম ৬ মাহেৰ 'শৈলীভূমিৰ নথিগ'ত
অসম সাহিত্য সভাৰ আধুনিক পৰীকাৰ সম্পৰ্কৰ
আচারণৰ তৈয়াৰ কৰা হ'ল। সিকাই নথিৰ বৰষাবৰী
সম্পৰ্কে আচারণৰ অভিযোগ ভোগাটাৰ আলোচনাৰ
কথা সম্পৰ্কল সম্ভৱত পৰিবেশৰ দাবি হৈলে।
কাৰ্যনিৰ্বাহক সমিতিতে মেই বিশ্বিলোকনৰ
সভাপতিৰ কৰ্তৃতাৰ সম্পৰ্ক আৰু কাৰ্যনিৰ্বাহক
সভাপতিৰ কৰ্তৃতাৰ সম্পৰ্ক আৰু প্ৰক্ৰিয়াত
বিশ্বিলোকনৰ সম্ভৱত পৰিবেশৰ দাবি হৈলে।

১৫। ১৯৬৬ প্ৰথম ৬ মাহেৰ 'শৈলীভূমিৰ নথিগ'ত
অসম সাহিত্য সভাৰ আধুনিক পৰীকাৰ সম্পৰ্কৰ
আচারণৰ তৈয়াৰ কৰা হ'ল। আচারণৰ অভিযোগ ভোগাটাৰ
কথা আৰু অভিযোগ পৰিবেশৰ মহাযত লগতি দিয়ে
বাহিৰ মুৰোভাৰ মুৰোভাৰ বাবে আৰু এই
বিশ্বিলোকনৰ কৰ্তৃতাৰ সমিতিতে অধিবেশনৰ আগম
কৰা হৈল।

১৬। শিলচৰ অক্ষয়কুমাৰ কুমাৰ পৰিচাৰ কৰা হ'ল।

১৭। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১৮। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১৯। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
২০। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
২১। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
২২। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
২৩। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
২৪। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
২৫। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
২৬। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
২৭। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
২৮। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
২৯। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৩০। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৩১। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৩২। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৩৩। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৩৪। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৩৫। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৩৬। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৩৭। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৩৮। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৩৯। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৪০। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৪১। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৪২। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৪৩। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৪৪। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৪৫। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৪৬। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৪৭। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৪৮। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৪৯। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৫০। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৫১। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৫২। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৫৩। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৫৪। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৫৫। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৫৬। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৫৭। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৫৮। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৫৯। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৬০। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৬১। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৬২। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৬৩। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৬৪। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৬৫। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৬৬। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৬৭। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৬৮। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৬৯। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৭০। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৭১। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৭২। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৭৩। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৭৪। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৭৫। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৭৬। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৭৭। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৭৮। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৭৯। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৮০। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৮১। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৮২। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৮৩। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৮৪। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৮৫। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৮৬। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৮৭। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৮৮। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৮৯। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৯০। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৯১। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৯২। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৯৩। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৯৪। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৯৫। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৯৬। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৯৭। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৯৮। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
৯৯। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১০০। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১০১। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১০২। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১০৩। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১০৪। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১০৫। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১০৬। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১০৭। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১০৮। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১০৯। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১১০। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১১১। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১১২। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১১৩। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১১৪। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১১৫। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১১৬। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১১৭। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১১৮। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১১৯। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১২০। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১২১। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১২২। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১২৩। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১২৪। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১২৫। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১২৬। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১২৭। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১২৮। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১২৯। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১৩০। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১৩১। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১৩২। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১৩৩। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১৩৪। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১৩৫। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১৩৬। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১৩৭। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১৩৮। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১৩৯। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১৪০। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১৪১। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১৪২। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'ল।
১৪৩। কেজীয়ে কৈলাশন মুকুট পাঠ কৰা হ'

অসম

১৯৬৪ জন্ম

ক্ষণ

সাধাৰণ পুঁজি

আৰক্ষী উৰু
চলিত বছৰ ক্ষণ

৭৬,১৪৭'৫৮
৩,৬৪৩'০৩

অক্ষয় পুঁজিসমূহৰ বাবদ :

দক্ষিণপট অধিকাৰ গোৱালীৰ অক্ষয় পুঁজি	১,০০০'০০
ক্ষেত্ৰকাষ্ট ইউকাষ্ট আৰক্ষ পুঁজি	১৭,৪০০'০০
ক্ষেত্ৰকাষ্ট ইউকাষ্ট আৰক্ষ সামাজিক সমাবেহ পুঁজি	১,৪৫০'০০
কমলাদেৱী আৰক্ষ পুঁজি	২,০০০'০০
বছৰ চেষ্টোৰী দেও পুঁজি	১,০০০'০০
আজীবন সভাৰ পুঁজি	১৪,৮০০'০০

১০,৫২১'৮১

দানাৰ পুঁজিসমূহৰ বাবদ :

বাধাকাষ্ট সমৰকৈ পুঁজি	৩,৩০৩'৮১
শৰৎক্ষে গোৱালী দতি পুঁজি	৪৮'০
অসম সাহিত্য সভা ভৱন (গুৱাহাটী) পুঁজি	৫৪,৫৫০'০০

৮৫,৯৫৪'০০

অক্ষয় পুঁজি আৰক্ষ বাচি পুঁজিসমূহৰ সংৰোজনত

অক্ষয় পুঁজিৰ বাচি পুঁজি :

দক্ষিণপট অধিকাৰ গোৱালীৰ পুঁজিৰ	৩৭১'৮৯
ক্ষেত্ৰকাষ্ট ইউকাষ্ট আৰক্ষ পুঁজিৰ	১,৮৬৫'৪৮
ক্ষেত্ৰকাষ্ট ইউকাষ্ট আৰক্ষ সামাজিক সমাবেহ পুঁজিৰ	৪৭'০৮
কমলাদেৱী আৰক্ষ পুঁজিৰ	১৪৮'০১
বছৰ চেষ্টোৰী দেও পুঁজি	৩০'০০
আজীবন সভাৰ	২০৫'০০

৬৭,১৩১'৮১

৫০৫'১০

অক্ষয় বিক্রি একোটিৰ নিৰাপত্তা আৰা

বাচিক ভৱকাৰ : অক্ষয় আৰক্ষীৰ অহুসনন বাচি

২,৬৬৮'৬৭

৮০'০০

৮,৬২৮'৫০

১,৮৮'৫৮'৫২

শ্রীগুৱামুনিৰ মহান্ত, অধিকাৰ

সভাগতি

অসম সাহিত্য সভা

মহেৰখ লেঙ্গা

প্ৰধান সম্পাদক,

অসম সাহিত্য সভা

সাহিত্য সভা

১১ মাহৰ উৰুজ্জ্বল

সম্পত্তি

আচৰণ আৰু সঞ্চলি :

আৰক্ষী উৰুজ্জ্বল

৬,৮৪৫'২৩

চলিত বছৰ ক্ষণ

২১১'০০

১,১০৬'২৬

এইগুৰু :

আৰক্ষী উৰুজ্জ্বল

৮,০৩০'৪২

চলিত বছৰ ক্ষণ

১২৪'১০

২,২২৬'৪২

সাধাৰণ ইক কিছিঙ আদি

(কিংকোৰ উৰুজ্জ্বল সংথাৰা আৰি সহকাৰী

সম্পাদকৰ চাটুকিকেট অৰ্থাৎ লোৱা হৈছে)

অক্ষয় পুঁজিসমূহৰ বিনিধান

অক্ষয় পুঁজিৰ বাচি পুঁজি সমূহৰ বিনিধান

ষষ্ঠিত বিছাপ

বাধাকাষ্ট সমৰকৈ পুঁজি পুঁজিৰ বিনিধান

অসম সাহিত্য সভা ভৱনৰ (গুৱাহাটী) পুঁজিৰ বিনিধান

(ভগৱতি প্ৰামাণৰকাৰ ভৱন নিখীৰ সমীক্ষিত)

ভৱনৰ বাচি

৭,০২৪'১৫

বেচাত ক্ষণ

২,০৪৪'৫০

ক্ষণত ক্ষণ

৩'০৫

৬৪,০০০'০০

ব্যৱসা :

প্ৰধান সম্পাদকৰ কাৰ্যালয়

৮২'১০

সহকাৰী সম্পাদকৰ কাৰ্যালয়

৬০'১৭

ভৱনৰ ইউকাষ্ট আৰক্ষ পুঁজিৰ ধন ভৱালীৰ ধনে আৰা

২'০৭

১৪৪'৬১

বেচাত :

অসম কে' অপোটেচিত এপেক্ষ দেখ লিঃ, যোৰহাট

২,২১০'৬৮

অসম কে' অপোটেচিত এপেক্ষ দেখ লিঃ, গুৱাহাটী :

৬,১৬২'১৬

৭,৭২৮'০

গুৱাহাটী

১৩'৪,৬৪

মহান চাকী

৫,৮৩'৪৬'৪২

১,৬৮,৪৬'৪২

অসম

১৯৬০-৬৪ ইয়াব

কার্য	
আবণ্ণী টেক কিডাপ আদি	
দর্শক : কেজোপ কার্যালয়	৩,০০৮'৭৪
বাধান সম্পাদকৰ কার্যালয়	১,৫০'০০
ভৱন বানচ	
ডাক আৰু টাব :	
ডাক টিকট, তাৰ, অৰ্থ প্ৰেৰণ	২,২৮'৮৩
টেলিকোম	১৮'৮১
পৰিবহন	
বাজনা আৰু কৃষি :	
মাটিৰ বাজনা	১৮'০১
পোৰ সভাৰ কৰ	৮৬'০০
ভিজুলী শক্তি	১২৬'১০
বেছন সামগ্ৰী আদি	
বৈমিক ব্যয়	
মুদ্ৰন আৰু প্ৰক্ৰিয়া :	
সাধাৰণ প্ৰচাৰ প্ৰক্ৰিয়া	
কৃষি মুদ্ৰন	১,৩৫৬'০২
সাধাৰণ প্ৰচাৰ	
বিজ্ঞাপন আদি	৩০৫'৮১
পুস্তি বিক্ৰী, বাৰষা, অৱৰ্মনী আদি	৩৬'০০
প্ৰক্ৰিয়া : সাধাৰণ	
প্ৰক্ৰিয়া অসম সাহিত্য সভা পত্ৰিকা: ছফ্প খৰচ	২,৩০'০৫
পাৰিষ্ৰম্মিক, ডাক টেক্সেলি	১৭'০০
বিবিধ :	
ভিজুল পৰীক্ষা	২৪৮'০০
বাধাকাৰ মনিক সুচি-দিবল	২৫'০০
বাধাকাৰ সমিকৰণ সূতি পুঁজি	১২'০৭
সমিকৰণ আদিৰ বৈচিক	৭২'৪৪
মন্দিৰ প্ৰতিষ্ঠান	
থেক ভৱন	২২'৪৩
ঐচ্ছিক পুঁজি—প্ৰধান সম্পাদক	২০'০০
অসমীয়া ভাষাজ্ঞান অমোৰ্পত পৰীক্ষা	১৭'০২

সাহিত্য সভা

আৱ বায়ৰ হিচাপ

কাৰ্য

ব্ৰহ্মণি :	
শ্ৰাদ্ধা সভা	২,৭১৮'৫০
প্ৰকৃত সভা	৫'০০
প্ৰেমপূৰ্ণীয়া সভা	৬'০০
আৰোহন সভা-ভৰ্তি	৫'০০
প্ৰকাৰণ :	
সাধাৰণ	৮,৪০'১৮০
অসম সাহিত্য সভা পত্ৰিকা : ব্ৰহ্মণি	৯৫'৮৮
বেছৰ অৱস্থা সাধাৰণ হিচাপ	১১১'১৪
বান সংহোপ : সাধাৰণ হিচাপ	৮'০০
বিবিধ :	
প্ৰকাশ সভাকৈ ভৱনৰ ভাৰি	১০'০০
পত্ৰিকা বিক্ৰী আদি	১২৮'৪৬
অসমীয়া ভাষাজ্ঞান অমোৰ্পত পৰীক্ষা	২৬'০০
অসমীয়া	৫'০০
সামৰণী উক্ত-কিডাপ আদি	
(সহকাৰী সম্পাদকৰ লিষ্ট অহুমাৰী)	৫৬,৮৪৯'৬৯
বাধাক চৰকাৰৰ অছৰণ : বাধিক	১০,০০'০০
বাধাক চৰকাৰৰ অছৰণ :	
প্ৰকাৰণ হিচাপ	২৬,০০'০০

৫২৪'৬৯
১১,৯৩'৯৬

১,০৬,৪৪৩'৮২

অসম

১,৯৬০-৬৪ জন্ম

৭,১৭৬.৮৮

(সিলিটির পরা)	
বিশেষ পুঁজি : চৰকাৰী অছদান :	
বাণিজ্য চৰকাৰ :	
ভাৰা লিকা আৰু সাংগ্ৰহিক সমৰূপ আঁচনি	
চলিত বছৰ ব্যায়	
একাধন আঁচনি :	
মোৰা বছৰ ব্যায়	২,২৩৪.০০
চলিত বছৰ ব্যায়	১৮,৮৩৬.৮০
অছদানৰ খাকী	<u>৮,১৬২.৫০</u>

১,৭৮৪.০০

কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰ :

প্ৰাথমিক ভাৰা পুৰি প্ৰণয়ন আঁচনি :

চলিত বছৰ ব্যায়

২৬,০০০.০০

কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰ :

সাংগ্ৰহিক সম্পর্ক উন্নয়ন আঁচনি

৮,৯৬৮.০০

চলিত বছৰ ব্যায়

২০.০০

৩,৬৩৩.৮০

মুঠ ১,৯৬,৮৩৬.৮২

ঙুঁইমিজদেহ মহড়, অধিকাৰ
সভাপতি,
অসম সাহিত্য সভা

মহেশ্বৰ মেৰগ
প্ৰধান সম্পাদক,
অসম সাহিত্য সভা

সাহিত্য সভা

আৱা ব্যাব হিছাপ

(সিলিটিৰ পৰা)

বিশেষ পুঁজি : চৰকাৰী অছদান ;
কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰ : অছদান
প্ৰাথমিক ভাৰা পুৰি প্ৰণয়ন আঁচনি ;
মোৰা বছৰ অছদানৰ খাকী

১,৫,৮৪৩.৮২

২,০০০.০০

মুঠ ১,০১,৮৪৩.৮২

মইৰ চাকী
চাটীগড় একাউন্টেণ্ট,
হিছাপ গবীকৃ

অসম

বিশেষ পুঁজি: (ক) অক্ষয় পুঁজির

(১) বার্ষিকগত উৎকর্ষ

১৫,০০০	১৫,০০০
<u>মুঠ</u>	<u>১৫,০০০</u>

(২) জ্ঞান ইনকাউ

১৭,৮০০	১৭,৮০০
<u>মুঠ</u>	<u>১৭,৮০০</u>

(৩) জ্ঞান ইনকাউ প্রাপক

১৫,৫০০	১৫,৫০০
<u>মুঠ</u>	<u>১৫,৫০০</u>

(৪) কমলাবেদী

২,০০০	২,০০০
<u>মুঠ</u>	<u>২,০০০</u>

(৫) হিবিশ টোকুরী

১,০০০	১,০০০
<u>মুঠ</u>	<u>১,০০০</u>

(৬) আজোন

১৩,৯০০	১৩,৯০০
<u>মুঠ</u>	<u>১৩,৯০০</u>

১৪,৮০০

মাসভূট উৎকর্ষ

মূল পুঁজি

মূল পুঁজি

মূল পুঁজি

মূল পুঁজি

মাসভূট উৎকর্ষ
চালিত বছৰ বৰঙলি

সাহিত্য সভা

১৯৬০-৬১ ছুবৰ আৱৰ ব্যৱহাৰ

গোপনী অক্ষয় পুঁজি

সময়লী উৎকর্ষ :

(বিনিধান-চৰকাৰী ৪% ক্ৰম-গতি ১৯৬০-৬১)

১,০০০

মুঠ ১,০০০

বাবক পুঁজি

সময়লী উৎকর্ষ :

(বিনিধান-চৰকাৰী অৱা, অসম কো'অপাৰেটিভ

এপেৰ বেক লিঃ (মোবহাট শাখা)

১,৮০০

মুঠ ১,৮০০

সামাজিক সমাবোাহ পুঁজি

সময়লী উৎকর্ষ :

(বিনিধান-চৰকাৰী অৱা, অসম কো'অপাৰেটিভ

১,৫৫০

মুঠ ১,৫৫০

বাবক পুঁজি

সময়লী উৎকর্ষ :

(বিনিধান-চৰকাৰী অৱা, অসম কো'অপাৰেটিভ

২,০০০

মুঠ ২,০০০

ঠাঠা পুঁজি

সময়লী উৎকর্ষ :

(বিনিধান-চৰকাৰী অৱা, অসম কো'অপাৰেটিভ

১,০০০

মুঠ ১,০০০

শচাৰ পুঁজি

সময়লী উৎকর্ষ :

(বিনিধান : মেচেনেশ চেতিংহ ছাটফিল্ড

৫,০০০

মুঠ ৫,০০০

শাখা অৱা, অসম কো'অপাৰেটিভ

এপেৰ বেক লিঃ (মোবহাট শাখা)

সাধাৰণ পুঁজি

৫,০০০

মুঠ ৫,০০০

১৪,৮০০

মুঠ ১৪,৮০০

অসম

(খ) অক্ষয় পুরি বাচি পুরিয়

(১) সমিতিপাট অধিকার গোবারী

১৬২৫৮
২০০০
১৬৪১
৬০০
<u>৪৩৮৫২</u>

আবক্ষণী উৎস

চলিত বহব মূল পুরিয় বাচি
চলিত বহব বাচি পুরিয় বাচি
আইকন

(২) চেমকাল টেক্সার আবক

১,১০৮৭৬
৬০০
১৭১৩
৬২৫০০
৮৯০৫০
<u>২০০০</u>
<u>১,১২৪৮৮</u>

আবক্ষণী উৎস

চলিত বহব মূল পুরিয় বাচি
চলিত বহব বাচি পুরিয় বাচি
শ্রীকৃষ্ণকান্ত সমিতিক ডাক্যোৱাৰ বাব
চেমকাল অভিভাৰ বিক্রীৰ বাবক
পুরিয় আচার্যাৰ বাবক

(৩) চেমকাল আবক সামাজিক

১৬১৪
১০৫
২১১১
<u>১০৮০০</u>

আবক্ষণী উৎস

চলিত বহব বাচি পুরিয় বাচি
সামাজিক পুরিয়েণ্ডা কল

(৪) ক্ষমাদেৱী আবক

৮৪৫২৯
১২৭২
<u>৮৬৫০১</u>

আবক্ষণী উৎস

চলিত বহব বাচি পুরিয় বাচি

(৫) হিনহিয় চৌপুৰী বটা

৩০০
<u>৩০০</u>

আবক্ষণী উৎস

চলিত বহব বাচি পুরিয় বাচি

(৬) আজীবন সভাৰ

২০০০
<u>২০০০</u>

আবক্ষণী উৎস

চলিত বহব বাচি পুরিয় বাচি

সাহিত্য সভা

১৯১৩ খন ইন্দো বিহার

অক্ষয় পুরিয় বাচি পুরিয়

চেমকাল কর্তৃৰ আৰু বেঁক ভৱণ

শ্রীমতী উৎস : বিনিধান :

(ডাক্যোৱা ছেতিছে বেঁক, যোৰছাট)

সামাজিক পুরিয়

২১০৫
<u>৩৬৬৫০</u>

৬০৫১০
<u>৩৭১৮২</u>
<u>৩৩৫৩২</u>

পুরিয় বাচি পুরিয়

চেমকাল সমিতিক ভৱণৰ কাৰ্যালয় বাব

শ্রীমতী উৎস : বিনিধান :

(ডাক্যোৱা ছেতিছে বেঁক, যোৰছাট)

নাম সমিতিক মন কড়লীৰ হাতত ক্ষমা

১,৬৬১২১
<u>২৩৭</u>

১,৬৬৪৪৮
<u>৩,৬২৪৮৮</u>

সমাবেশ পুরিয় বাচি পুরিয়

সমাবেশৰ বাবে কৰা ক্ষমা

শ্রীমতী উৎস : বিনিধান

ডাক্যোৱা ছেতিছে বেঁক, যোৰছাট

৪৭০০
<u>১০৮০০</u>

পুরিয় বাচি পুরিয়

সামাজিক পুরিয় পুরিয়েণ্ডা

শ্রীমতী উৎস : বিনিধান

ডাক্যোৱা ছেতিছে বেঁক, যোৰছাট

১১৬০০
<u>১৪৩১১</u>
<u>৩৬৩১১</u>

পুরিয় বাচি পুরিয়

শ্রীমতী উৎস :

বিনিধান : সামাজিক পুরিয়

৫০১০
<u>৩০১০</u>

বাচি পুরিয়

শ্রীমতী উৎস

বিনিধান : সামাজিক পুরিয়

২০০০
<u>২০০০</u>

অসম

(৩) ১৯৬৩-৬৪ ইয়ার

(৪) বাণিজ্যিক চেকার : তাত্ত্ব

১,৭৮৮'০০

১,৭৮৮'০০

(৫) বাণিজ্যিক চেকার:

২,১৩৪'০০

১৮,৮২৬'০০

৪,৮০৫'০০

২৬,১০৫'০০

(৬) কেন্দ্রীয় চেকার: প্রাথমিক তাত্ত্ব

৪,০৬৩'০০

৪,০৬৩'০০

(৭) কেন্দ্রীয় চেকার: সাংগৃতিক

২০'০০

২০'০০

সাহিত্য সভা

চেকারী অনুদানের ছিছাপ

শিক্ষা আৰু সাংগৃতিক সমষ্টি কাঠামো

আৰু

আবণ্ণী উৎসৃত যোৱা বছৰের অনুদানের বাবী

সাধাৰণ পুঁজিবলোৱা ব্যায়

২৬৬'৮১

১,৪১৭'১২

১,৭৮৮'০০

প্ৰকাশন কাঠামো

চেলিত পছন্দত অনুদান

২,৬১'০০'০০

১,৭৮৮'০০

পুৰি প্ৰদৰন কাঠামো

আবণ্ণী উৎসৃত:

যোৱা বছৰের অনুদানের বাবী

২,০০০'০০

সাধাৰণ পুঁজিবলোৱা ব্যায়

২,০৬৮'০০

১,৭৮৮'০০

সপ্লেক উন্নয়ন কাঠামো

সাধাৰণ পুঁজিবলোৱা ব্যায়

২০'০০

২০'০০

অসম

(ৰ) দামৰ পুঁজি

(১) বাধাকাৰ সন্দৰ্ভে

৩১৬৯.১
১১৬.০
<hr/>
৩০৫৩.১

(২) শব্দকলা গোধামী
৪১.০

৩১.০

(৩) অসম সাহিত্য সভা
(ভগৱতী প্রসাদকুমাৰ ভৱন)

১০,১২১.৭
২৬,০০০.০
২৯,১২১.৭

৬৪,১২১.৭

আবক্ষণী উৎকৃ

চলিত বছৰত বেদন বাচি

আবক্ষণী উৎকৃ

আবক্ষণী উৎকৃ

চলিত বছৰত বেজীয় চৰকাৰৰ অছৰণ

চলিত বছৰত অপৰাধ বকলাৰ প্ৰাৰ্থনা দান

সাহিত্য সভা

১৯৬৩-৬৪ ইমৰ ছিছাপ

পুঁজি

সামৰণী উৎকৃ বিনিধান

অসম কো'অপাৰ্টেমেন্ট এপেক্ষ বেষ্ট লিঃ, ঘোৰহাট

০,০৫৩.৪
<hr/> ৩,৭৩৩.৪

পুঁজি

সামৰণী উৎকৃ সামাজিক পুঁজি

৪১.০
<hr/> ৩১.০

ভৱন (গুৱাহাটী)
বিধান সন্দৰ্ভ)

চলিত বছৰত ভৱনৰ কামত ব্যয়
সামাজিক পুঁজি কো' পৰিশোধ
সামৰণী উৎকৃ বিনিধান

৫০,৪৬৬.৮
<hr/> ৫০,৪৬৬.৮

অসম কো'অপাৰ্টেমেন্ট এপেক্ষ বেষ্ট, লি:

গুৱাহাটী ২০,৪৪.৫০

০০.০৫

২০,৪৪.৫০
<hr/> ৬৪,১২১.৭

আমীৰিয়াদেৱ মহসূল, আধিকায়
সভাপতি,

অসম সাহিত্য সভা

মহেশ্বৰ মেওগ
অধান সম্পাদক,
অসম সাহিত্য সভা

গুৱাহাটী
১৩১০/৬৪

অহমদ চাকী
ছিছাপ পৰীক্ষক

অসম

১৯৬৪-৬৫ চল্লিং আয়োজক

সাহিত্য সভা

সাধাৰণ পুঁজি : আহু

ଅନ୍ତର ଆସ	ଅତ୍ୟାପିତ ଆସ	ଅନ୍ତର ଆସ	ଅତ୍ୟାପିତ ଆସ
୧୯୬୨.୬୩	୧୯୬୦.୬୮	୧୯୬୦.୬୪	୧୯୬୦.୬୫
—	୧୯୦.୮୬	୧୯୦.୮୬	୧୨୦.୧୫
୧୨୦୩	୨୬୯	୨୬୯	୨୬୯
—	—	—	—
—	—	—	—
୩୬,୨୬୩.୫୦	୩,୮୬୧.୨୪	୩,୮୬୧.୨୪	୬,୧୨୨.୨୯
୬,୮୮୦.୭୧	୨,୦୬୫.୬୯	୨,୦୬୫.୬୯	୮୦୩.୬୭
୭,୦୮୮.୭୯	୭୮୨.୭୦	୭୮୨.୭୦	—
୨୬୮.୮୯	୨୧୮.୨୧	୨୧୮.୨୧	—
୧୬,୨୯୩.୨୦	୮,୬୮୮.୨୭	୮,୬୮୮.୨୭	୧୦,୧୦୧.୨୬
—	୧୯୬.୦୬	୧୯୬.୦୦	—
୮୮୦.୦୦	—	—	—
—	୨,୨୦୮.୦୦	୨,୨୦୮.୦୦	—
—	—	—	—
୧,୧୩୦.୫୫	—	—	—
—	୫୮୯.୦୦	୫୮୯.୦୦	—
୧,୮୮୦.୨୨	୭,୬୬୮.୦୬	୭,୬୬୮.୦୮	—
—	୩୦,୦୦୭.୦୦	୩୦,୦୦୭.୦୦	—
୧୦,୦୦୦.୦୦	୧୦,୦୦୦.୦୦	୧୦,୦୦୦.୦୦	୧୦,୦୦୦.୦୦
୧୮,୮୬୨.୬୩	୧୮,୮୬୮.୦୦	୧୮,୮୬୮.୦୦	୧୮,୮୬୮.୦୦
୮୧,୮୬୨.୬୩	୮୧,୮୬୮.୦୦	୮୧,୮୬୮.୨୧	୮୧,୮୬୮.୨୧

অসম

১৯৬৪-৬৫ চের আজৰায়ক

পূর্ব পুষ্টি মুঠ

বৰতনি

শাখা সভা

শীক্ষণ সভা

গোলাপিয়া সভা

আজৰায়ক সভা : ভৰ্তি

অকাশন : সাধাৰণ

ওকাশন : অসম সাহিত্য সভা পরিকা (বিশেষ পুঁজিৰ উপৰ্যুক্ত)

বৰতনি

অকাশন : সফটকালীন

বেক্ষণ কয়াৰ বাচি সাধাৰণ হিছাগ

আজৰায়ক সভাৰ অক্ষয় পুঁজি

দান-সংগ্ৰহ

বিৰিদি

চৰকাৰ সভিকৈ ভদনৰ ভাষা

গৱাক্ষ-বিজী আদি

অসমা (সাময়িক বিশেষ দান অসমি)

অসমীয়া ভাষাজ্ঞাম প্ৰমাণণ গৰোফা

সাধাৰণ পুঁজিৰ মুঠ আৰ

প্ৰক্ৰিত আৰ	প্ৰচাৰিত আৰ
১৯৬৪-৬৫	১৯৬৪-৬৫
২২,৯১০'১২	৫০,৫৮০'৪৪
৪,৫০৫'৭৫	৫,৫০৫'০০
১২৪'০০	২০০'০০
১০'০০	১০'০০
১৫'০০	২'০০
৮,৬৫৩'২৫	৮,৬২০'০০
৭,২৮৭'২০	৫,৫০০'০০
৭,২৮৭'২০	৫,৫০০'০০
(১,২১৪'২৫)	—
১,১২৩'০৩	১,২০০'০০
১,১৯৩'০১	১,২০০'০০
—	—
—	—
২১৭'৬৮	২০০'০০
—	২০০'০০
২৩৭'৬৮	৮০'০০
৮,৮৫৭'১০	২,০০০'০০
৮,৮৬৭'১০	২,০০০'০০

সাহিত্য সভা

সাধাৰণ পুঁজিৰ আৰ

প্ৰক্ৰিত আৰ	প্ৰচাৰিত আৰ	প্ৰক্ৰিত আৰ	প্ৰচাৰিত আৰ
১৯৬২-৬৩	১৯৬৩-৬৪	১৯৬৩-৬৪	১৯৬৪-৬৫
৮৯,৮৫২'৬২	১৬,২৪৫'০০	১৬,২৪০'৮১	১৬,১০১'২৫
২,৬৮১'০০	৫,৫০০'০০	২,৭৯৮'৮০	৫,০০০'০০
২'০০	১০'০০	৮'০০	৫'০০
৮'০০	৫'০০	৮'০০	৫'০০
৪'০০	২'০'০	৫'০০	২'০'০
৫,৫১৯'০০	১০,৬৭১'০০	২,৬৩৭'০০	৫,১১০'০০
২,১০৯'৮৬	৫,০০০'০০	৪,৮০১'৮০	৫,০০০'০০
২,১০৯'৮৬	৫,০০০'০০	৪,৮০১'৮৩	৫,০০০'০০
—	—	—	—
১,১২২'২৭	১,২০০'০০	১১৭'৮৮	১,২০০'০০
১,১২২'২৭	১,২০০'০০	১১৭'৮৮	১,২০০'০০
'০	৫০০'০০	—	৫০০'০০
'০	৫০'০০	—	৫০'০০
২৪৮'১৮	৫০'০০	১১৮'১৪	১০০'০০
৬২'০০	৫'০'০০	—	৮২'০'০০
৭১৮'১৮	৫'০'০০	১১৮'১৪	৫'০'০০
৭৪৮'১০	—	৫'০'০	—
৭৬৫'১০	—	৫'০'০	—
—	—	—	—
১৫'০০	৫'০'০০	১০'০০	১০'০০
২২১'৮০	২৫'০'০০	১৫'০'০০	১০'০'০০
—	—	৫'০'০	—
১৬'০০	২০'০'০০	১৮'০'০০	—
০২১'৮০	৪৮'০'০০	২৭'৮'৮৫	১০'০'০০
৪৬,১১১'১৭	৫৬,৯৮'৪৪	৫৮,৮৪'৯৭	৫৮,৮১'২৫

অসম

১৯৬৪-৬৫ চলন আয়ব্যবস্থক

প্রক্রিয়া	প্রতিক্রিয়া
১৯৬১-৬২	১৯৬২-৬৩
৫,৮৫১১.১৭	৫,৯৬৮০.০০
৮৭৪.৬৩	২,০৪৮.০০
৮,২৮৬.৭৮	৬,০৪৮.০০

অবশ্যানচ আদি	৮,২৮৬.৮০	৬,০৪৮.০০
	৮,২৮৬.৮০	৬,০৪৮.০০

ডাক আক তাব	১,৫১৬.৬৩	২,০০০.০০
ডাকটিক্ট, টেব, অর্থ-প্রেস	১১৪.১৯	৮.০০.০০
টেলিফোন	২,৬২৫.৮০	২,৮০০.০০

পরিবহন	৪৪৪.৬৬	১,০০০.০০
	৪৪৪.৬৬	১,০০০.০০

পরিমাণ আক ক্ষম	৪৪৪.৬৬	৫৬৮.২৬
পৌর সভায ক্ষম	৫৮.০০	৮৮.০০
বিদ্যুলী শক্তি	১৪০.৭০	১৪০.০০
অগাম সম্পাদক কার্যালয়ৰ ঘৰভাব	—	৫০.০০
	২৪৩.০০	২৪৮.২৬
	১২,৬১৯.১২	১৪,৭৭৬.২৬

সাহিত্য সভা

সাধাৰণ পুঁজি ও ব্যয়

প্রক্রিয়া	প্রতিক্রিয়া	প্রক্রিয়া	প্রতিক্রিয়া
১৯৬২-৬৩	১৯৬৩-৬৪	১৯৬৩-৬৪	১৯৬৪-৬৫
৫,২৪৮.০০	৮,০০২.০০	৫,০০৮.৭৯	৫,১৮৮.০০
১,১০৮.২৮	২,০৪৮.০০	১,০৩০.০০	১,১৮৮.০০
১,০২৮.২৮	৬,০৭২.০০	৮,০৬৮.৭৯	৮,১৬৮.০০

১,০১০.৬২	৮,৪০০.০০	৮,১৬৮.৭৯	৮,৪০০.০০
১,০১০.৬২	৮,৪০০.০০	৮,১৬৮.৭৯	৮,৪০০.০০

১,০১১.৯৮	২,২০০.০০	২,২৪৮.৮৩	২,৪০০.০০
১১৬.৬০	৮৮০.০০	৯৮০.৮১	১০০০.০০
২,৭২৮.৮৩	৫,০০০.০০	৫,০২৮.৯৮	৫,০০০.০০

১,১৬৮.৬১	১,২০০.০০	১৪৩.৮৮	১,০০০.০০
১,১৬৮.৬১	১,২০০.০০	১৪৩.৮৮	১,০০০.০০

১৬.২৬	১৬.০০	১৮.০৩	১০০.০০
৫৭.৬০	১০.০০	৮৮.০০	১০০.০০
১০২.৬৯	১২.০০	১২৮.১০	১৫০.০০
—	১০০.০০	—	১০০.০০
২৪৮.০৮	২,২০০.০০	২৪৮.৮৮	১,০০০.০০
১১,৬১২.২০	১৬,০৮২.০০	১২,৬৮১.৮৮	১৬,০৮২.০০

অসম

১৯৬৪-৬৫ চনের আয়োজন

ପୂର୍ବ ପୃଷ୍ଠାର ମୁଠ—
ଆଚାରାବ ଅକି ସେବନି
ଆଲମାରି
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ

ଲେଖନ-ଗାସତ୍ରୀ ଆଦି

ଲୈଖିତିକ ସାହୁ

ମୁଦ୍ରଣ ଆକ୍ତ ପ୍ରକାଶନ
ମାଧ୍ୟାବଳ୍ୟ ପ୍ରଚାର-ପ୍ରକାଶନ
କୃତ ମହିନେ

ମଧ୍ୟବିଳ ପ୍ରଚାର
ବିଜ୍ଞାପନ ଆଦି
ପୁସ୍ତି-ବିଜ୍ଞାପନ ବାହ୍ୟା, ପ୍ରସରି ଆଦି

পর্যালোচনা : সাধাৰণ

প্রকাশন : অসম লাইভ্য মডা পরিক।

ছপ। খৰছ
পাৰিশ্বমিক, লেখন-সামগ্ৰী, ডাক গবেষণা

અકાશન : ગંગાટેકાલીન

সাহিত্য সভা

সাধাৰণ পুঁজি : ব্যক্তি

অসম

୧୯୬୪ ୬୫ ତମିର ଆଶ୍ଵଦାଯକ

ପ୍ରକଟ ବ୍ୟାସ	ପ୍ରକଟ ବ୍ୟାସ
୧୯୭୧-୭୨	୧୯୭୨-୭୩
୧୯୭୨-୭୩	୩୦,୨୭୧-୭୫
୧୯୭୩-୭୪	୩୦,୨୭୧-୭୬
୧୯୭୪-୭୫	୩୦,୨୦୦-୦୦
—	୩୦,୦୦୦-୦୦
୧୯୭୫-୭୬	୩୦,୦୦୦-୦୦
(*)	—
—	୩୦,୦୦୦-୦୦
—	୧,୨୦୦-୦୦
—	—
—	୧୧,୨୦୦-୦୦

ପ୍ରକାଶ ପୃଷ୍ଠାର ମୁଠ—
ଅନୁଷ୍ଠାନ
କିତ୍ତାପ ଆଲୋଚନ
ପୂର୍ବପି ପୁଦି

ବିଶେଷ ପୁଁରିଲେ ସନ୍ଦର୍ଭ
ଅକ୍ଷାମଳ ଆଚନ୍ତି

সাংস্কৃতিক সম্পর্ক উন্নয়ন আচারণ
চুল্ল'ড পুস্তি-প্রকাশ আচারণ
আগম্যিক পদ্ধি প্রকাশন

৫৬

କିଛାମ-ପ୍ରୀକ୍ଷା

ରାଜୀ ଟିକ୍କା ଡେକ୍କାର ବାବନ୍ଦା

ମୁଦ୍ରଣ ମାଲିକେ ଅତି ହିତମ

Digitized by srujanika@gmail.com

ବିଜ୍ଞାନ ପାଠ୍ୟକର୍ତ୍ତା

ଶାନ୍ତି ଆମ୍ବଦ

সম্পাদক-প্রতিক্রিয়া

ଭୂମି-ଆଧୁନିକତା

ବେଷ୍ଟ ଡାକି

ପ୍ରାଚ୍ୟକ ପୁଞ୍ଜି : ମଭାପତି

ଉଚ୍ଚିକ ପୁଣି : ଅଧାନ ମଞ୍ଜାରକ

କ୍ରମାନ୍ତି (ସାମାଜିକ ବିଶେଷ ଦାନ ଆଦିର ବ୍ୟାହ)

ମେଲ୍‌ଟାଇପ୍ କ୍ଲାଯାର୍କ୍‌ର ଅଭିନ-ପତ୍ର ପ୍ରୀକ୍ଷା

— ପରିମାଣ ଅନ୍ତରେ ଆଜ

ଶାନ୍ତିକଣ୍ଠ ପାତ୍ର

ମାଧ୍ୟବଳ ପୁସ୍ତିକର ମୁଠ ମେଲ

সাহিত্য সভা

সাধানণ পুঁজি : ব্যাঙ্গ

ଅନ୍ତର ବ୍ୟାପ	ଅନ୍ତର ସମ୍ଭାବିତ ବ୍ୟାପ	ଅନ୍ତର ସମ୍ଭାବିତ ବ୍ୟାପ	ଅନ୍ତର ସମ୍ଭାବିତ ବ୍ୟାପ
୧୯୫୨-୬୦	୧୯୫୦-୬୪	୧୯୫୦-୬୪	୧୯୫୦-୬୫
୨୯,୬୭୦-୯୮	୨୭,୧୮୨-୦୦	୨୨,୧୪୭-୦୮	୨୨,୨୮୦-୦୦
—	—	—	—
୫୩୧-୦୬	୨,୦୦୦-୦୦	୧୫୮-୧୦	୧,୦୦୦-୦୦
—	୦୦୦-୦୦	—	୨୦୦-୦୦
୫୩୧-୦୬	୨,୦୦୦-୦୦	୧୨୮-୧୦	୧,୨୦୦-୦୦
—	—	—	—
୧,୬୨୨-୨୫୬	—	୨୦-୦୦	—
—	—	—	—
—	—	—	—
—	୨,୦୦୦-୦୦	୨,୦୫୮-୦୦	—
୧,୬୨୨-୨୫୬	୨,୦୦୦-୦୦	୨,୦୫୮-୦୦	—
—	—	—	—
୮୬୨-୦୦	୮୬୦-୦୦	୮୮୩-୦୦	୮୬୦-୦୦
—	୧୦୦-୦୦	—	୧୦୦-୦୦
୮୬୦-୦୦	୧୫୦-୦୦	୧୫୦-୦୦	୧୫୦-୦୦
—	—	—	—
୮୬୨-୨୨	୧୦୦-୦୦	୧୨୨-୭୧	୧୦୦-୦୦
୮୬୮-୯	୨୦୦-୦୦	୧୫୮୮	୨୦୦-୦୦
୧,୬୮୦-୦୦	୧୦୦-୦୦	—	୧୦୦-୦୦
୮୮୨	୧୦୦-୦୦	—	—
—	୧୦୦-୦୦	—	୧୦୦-୦୦
—	—	—	—
୧୨୨-୬୯	୧୦୦-୦୦	୧୨୭-୭୨	୧୦୦-୦୦
୧,୬୮୦-୦୦	—	—	—
୧,୬୮୦-୨୨	୨,୧୦୮-୦୦	୮୮୮-୫୬	୧,୮୮୮-୦୦
୧୦୮,୮୮୮-୦୭	୧୦୮,୮୭୭-୦୦	୧୦୮,୮୮୮-୫୬	୧୦୮,୮୯୧-୦୦

অসম

୧୯୬୪ ଛମ୍ବ

চৰ্মাব তপজিল

কেন্দ্ৰীয় কাৰ্যালয় :	
মুখ্য কাৰ্যালয়ৰ সহকাৰী আৰু হিতাপ-ব্যক্তি	১×৫০*০০ × ১২
কাৰ্যালয়ৰ সহকাৰী	১×৮*০০ × ১২
৬৫-৮-১২০, মৰণীয়া দামচ	১৫*০০
চাকৰীৰ	১×৭২*০০ × ১২
৬০-৮-১২০	
আৰম্ভৰ	১×৫০*০ × ১২
মালী (অংশ চাকৰী)	১×৩৫*০০ × ১২
প্ৰধান সম্বন্ধক কাৰ্যালয় :	
কাৰ্যালয়ৰ সহকাৰী	১×১৪০*০০ × ১২
পিষ্টু (অংশ চাকৰী)	১×২০*০০ × ১২

সাহিত্য সভা

୩୧ ଆଛ'ତ ଉଦ୍‌ଦ୍‌ରୁପତ୍ର

ଅନୁତ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ	ଆମାରିତ ସାମଗ୍ରୀ	ଅନୁତ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ	ଆମାରିତ ସାମଗ୍ରୀ
୧୨୬୨-୬୦	୧୨୬୩-୬୯	୧୨୬୩-୬୯	୧୨୬୪-୬୯
୩୬,୫୮୩-୦୭	୩୬,୮୭୭-୦୦	୨୬,୨୨୬-୦୬	୩୬,୮୧୫-୦୦
—	୩୦'୦୦	—	୩୦'୦୦
—	୨,୧୨୦-୦୦	—	୨,୧୬୦-୦୦
୬୦'୦୦	୧୬୧'୦୦	—	୧୬୮'୦୦
—	୩୫୦'୦୦	—	୩୬୮'୦୦
—	୩୦'୦୦	—	—
—	—	—	—
୧,୨୫୨-୦୦	୧,୨୬୮-୧	୧,୨୬୮-୧	୧,୨୬୯-୧
—	—	—	—
୧,୫୫୫-୦୦	—	—	—
୫୦'୦୦	—	—	—
—	୨,୦୦୦-୦୦	୨,୦୦୦-୦୦	—
—	୧୬'୦୦	—	୧୮'୦୦
୧୦,୦୨୨-୦୦	୧୦,୦୬୮-୦୧	୧୦,୦୬୯-୦୧	୧୦,୦୮୨-୦୦
୧୧,୨୪୦-୦୭	୧୧,୨୬୨-୦୧	୧୧,୨୬୩-୦୧	୧୧,୨୮୨-୦୦

অসম
বিলের পুঁজি :

প্রকল্প নাম	প্রকল্প বায়	প্রযোগিত বায়
১. যাস পুঁজি	১২৬১-৬২	১২৬২-৬৩
নির্বাচনী অধিকার গোচারী অক্ষয় পুঁজি	৫,০০০*০০	৫,০০০*০০
অসমান্তরীকৃত আবক পুঁজি	১৭,৮০০*০০	১৭,৮০০*০০
অসমান্তরীকৃত আবক সামাজিক সমাবোহ পুঁজি	১,৫৫০*০০	১,৫৫০*০০
কমলাদেৱী আবক পুঁজি	২,০০০*০০	২,০০০*০০
ইবিএ চৌধুরী বটা পুঁজি	১,০০*০০	১,০০*০০
	<hr/> ২৬,৪৫*০০	<hr/> ২৬,৪৫*০০

২. আভীনন সভাৰ পুঁজি

গোৱা বছৰ উৎস	১১,০০*০০	১১,০০*০০
শাহী জমানকণ	২,৫০*০০	৮,০০*০০
সামাজিক পুঁজি	১,৫০*০০	২,০০*০০
অস্থাবিহীন বছৰ		
	<hr/> ১৪,০০*০০	<hr/> ১১,০০*০০

সাহিত্য সভা।

(১) অক্ষয় পুঁজি আয়

প্রকল্প নাম	প্রকল্প বায়	প্রযোগিত বায়	প্রকল্প বায়	প্রযোগিত বায়
১২৬২-৬৩	১২৬৩-৬৪	১২৬৩-৬৫	১২৬৩-৬৪	১২৬৩-৬৫
৫,০০*০০	৫,০০*০০	৫,০০*০০	৫,০০*০০	৫,০০*০০
১৭,৮০*০০	১৭,৮০*০০	১৭,৮০*০০	১৭,৮০*০০	১৭,৮০*০০
১,৫৫*০০	১,৫৫*০০	১,৫৫*০০	১,৫৫*০০	১,৫৫*০০
২,০০*০০	২,০০*০০	২,০০*০০	২,০০*০০	২,০০*০০
১,০০*০০	১,০০*০০	১,০০*০০	১,০০*০০	১,০০*০০
	<hr/> ২৬,৪৫*০০	<hr/> ২৬,৪৫*০০	<hr/> ২৬,৪৫*০০	<hr/> ২৬,৪৫*০০

১১,০০*০০	১১,০০*০০	১১,০০*০০	১১,০০*০০
২,৫০*০০	২,৫০*০০	২,৫০*০০	২,৫০*০০
১,৫০*০০	১,৫০*০০	১,৫০*০০	১,৫০*০০
১,০০*০০	১,০০*০০	১,০০*০০	১,০০*০০
	<hr/> ১৪,০০*০০	<hr/> ১৪,০০*০০	<hr/> ১৪,০০*০০

কাস্টম

বিলেম পুরি:

ক, বিনিধান: নাম পুরি
সম্পত্তি অধিকার মোহাম্মদ আকর পুরি

চৰকাৰী ৫%ৰ চৰোৱা

চৰকাৰ-ইন্সুকাস্ট প্রাৰ্ক পুরি

বিজ্ঞান বেক অৰ. ইণ্ডিয়া, কলিকতা।

চৰকাৰ-ইন্সুকাস্ট প্রাৰ্ক সামৰিক সমাবেশ

আগাম কো-অৰ: এপেক্ষ বেক, মোৰছাটি

কম্পানী প্রাৰ্ক পুরি

আগাম কো-অৰ: এপেক্ষ বেক, মোৰছাটি

ইন্দ্ৰিয় চৌধুৰী বেক পুরি

আগাম কো-অৰ: এপেক্ষ বেক, মোৰছাটি

প্রক্রিয়া
বাব
১৯৬১-৬২

প্রক্রিয়া
বাব
১৯৬২-৬৩

৫,০০০'০০

৫,০০০'০০

১৭,৮০০'০০

১৭,৮০০'০০

১৫৫০'০০

১,৬৫০'০০

২,০০০'০০

২,০০০'০০

১,০০০'০০

১,০০০'০০

২৬,৮৫০'০০

২৬,৮৫০'০০

খ, বিনিধান: আজীবন শভাব পুরি

নেচৰলে ছেড়িছ চাটিফিল্ট, মোৰছাট ডাক্যৰ

আগাম কো-অগামেটিভ এপেক্ষ বেক, মোৰছাট

নতুন বিনিধান: শাখী ঘৰা

মাধ্যম পুরি

৫,০০০'০০

৫,০০০'০০

৫,০০০'০০

৫,০০০'০০

—

৫,০০০'০০

—

—

১১,০০০'০০

১১,০০০'০০

সাহিত্য সভা।

(১) অক্ষয় পুরি বাব

প্রক্রিয়া
বাব
১৯৬২-৬৩

৫,০০০'০০

১৭,৮০০'০০

১,৬৫০'০০

২,০০০'০০

১,০০০'০০

২৬,৮৫০'০০

প্রক্রিয়া
বাব
১৯৬০-৬১

৫,০০০'০০

১৭,৮০০'০০

১,৬৫০'০০

২,০০০'০০

১,০০০'০০

২৬,৮৫০'০০

প্রক্রিয়া
বাব
১৯৬০-৬১

৫,০০০'০০

১৭,৮০০'০০

১,৬৫০'০০

২,০০০'০০

১,০০০'০০

২৬,৮৫০'০০

প্রক্রিয়া
বাব
১৯৬৪-৬৫

৫,০০০'০০

১৭,৮০০'০০

১,৬৫০'০০

২,০০০'০০

১,০০০'০০

২৬,৮৫০'০০

খ, বিনিধান: আজীবন শভাব পুরি

নেচৰলে ছেড়িছ চাটিফিল্ট, মোৰছাট ডাক্যৰ

আগাম কো-অগামেটিভ এপেক্ষ বেক, মোৰছাট

নতুন বিনিধান: শাখী ঘৰা

মাধ্যম পুরি

৫,০০০'০০

৫,০০০'০০

৫,০০০'০০

৫,০০০'০০

—

৫,০০০'০০

—

১১,০০০'০০

৫,০০০'০০

৫,০০০'০০

৫,০০০'০০

—

৫,০০০'০০

১১,০০০'০০

৫,০০০'০০

৫,০০০'০০

৫,০০০'০০

—

৫,০০০'০০

১১,০০০'০০

৫,০০০'০০

৫,০০০'০০

৫,০০০'০০

—

৫,০০০'০০

১১,০০০'০০

৫,০০০'০০

৫,০০০'০০

৫,০০০'০০

—

৫,০০০'০০

১১,০০০'০০

অসম
বিশেষ পুঁজি : (২) অক্ষয়

	প্রকৃত আয়	প্রয়ালিত আয়
দক্ষিণগাঁথ অধিকার গোপনীয় অক্ষয় পঁজি	১২৬১.৬২	১২৬২.৩০
আবস্থানী উৎস	৮৮৫.২৪	১,০৩০.২৯
নতুন আয়	২০০.০০	২০০.০০
আকর্ষণ-পরিশোধ	—	—
	<u>১,০৮৮.২৪</u>	<u>১,২৩০.২৯</u>

	চেকাস্ট-ইনকাম প্রাবক পঁজি
আবস্থানী উৎস	৬৬২.৭১
নতুন আয়	৬১৫.৮৮
ভিত্তিকারী সম্পর্কের সাম	—
	<u>১,২৭২.৮১</u>
	<u>৬,২২৯.৮১</u>

	চেকাস্ট-ইনকাম প্রাবক সামাজিক সমাবেশ পঁজি
আবস্থানী উৎস	৮৭.০৬
নতুন আয়	—
	<u>৮৭.০৬</u>

	কমলাহোৰ প্রাবক পঁজি
আবস্থানী উৎস	৮০৭.৬১
নতুন আয়	১২০.০০
সাধারণ পুঁজিবগু খণ্ড	—
	<u>৮২৭.৬১</u>
	<u>২৮৭.০৩</u>

	হরিচৰ চৌধুরী ব'টা পঁজি
আবস্থানী উৎস	—
নতুন আয়	—
	<u>৫০.০০</u>
	<u>৫০.০০</u>

সাহিত্য সভা
পুঁজির বাঢ়ি আয়

	প্রকৃত আয়	প্রয়ালিত আয়	প্রকৃত আয়	প্রয়ালিত আয়
১২৬২.৬০	১২৬০.৬৫	১২৬০.৬৫	১২৬২.৬৮	১২৬৪.৬৫
১,০৩০.২৯	১০২৮.২৮	১০২৮.২৮	১০২৮.৮৮	১০৩০.০০
২০০.০০	২০০.০০	২০০.০০	২০০.৮৮	২০০.০০
—	—	—	৫০.০০	৫০.০০
	<u>১,২৯৬.৮৮</u>	<u>১১৮৮.৮৮</u>	<u>১০৮৮.৮৮</u>	<u>১০৩৮.৮৮</u>

২০৭.৮১	১,১২২.৬৪	১,১২২.৬৪	১,১২২.৯৬	১,১২৬৫.৮৮
৬২৮.৭	৬০০.০০	৬০০.০০	১,৮২৬.১০	৫০০.০০
১,০০০.০০	—	—	৬২৮.০০	—
<u>১,২০৫.৮৮</u>	<u>১,১২২.৬৪</u>	<u>১,১২২.৬৪</u>	<u>১,১২৮.৮৮</u>	<u>২,৫০৬.৮৮</u>

৮৭.০৬	১০৮.৮৮	১৮.৯৮	৮৭.০২
২৭.০৬	৪.০০	১.০৬	১.০০
<u>১১৪.৯২</u>	<u>১১২.৮৮</u>	<u>১৮.৯৮</u>	<u>৮৭.০২</u>

২২৭.৬১	১৮৮.১২	১৮৮.১২	১৮৮.১২
৫১.৬৮	৫০.০০	১৮.৭২	৫০.০০
১৩৪.০০	—	—	—
<u>৩,৪১২.৬২</u>	<u>৩,১২২.৬৪</u>	<u>১৮৮.১২</u>	<u>১৮৮.১২</u>

—	৫০.০০	৫০.০০	৫০.০০
৫০.০০	—	৫০.০০	৫০.০০
৫০.০০	৫০.০০	৫০.০০	৫০.০০

অসম

ବିଶେଷ ପ୍ରତିକାଳୀନ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ

ଅନୁଷ୍ଠାନ ବାର	ଅନୁଷ୍ଠାନ ସାହ
୧୯୬୧ ୬୨	୧୯୬୨-୬୦
୧୯୬୨-୨୯	୧୯୬୨-୨୯
୧୯୬୩-୧୦	—
୧୯୬୩-୧୫	—

ମହିଳାଟ ଅଧିକାର ଗେନ୍ରାମି ଅଫ୍ଫା ପତ୍ର

বিনিষ্পন্ন : গোটেঅফিচ কেডিঃক ব্রহ্ম মোরগাট

ମଧ୍ୟାବଳୀ ପେଜ୍

ଆରକ୍ଷ ଆମି

ହଲ୍ଡ ପୁଣି ଏକାଶ ଆଚନ୍ଦିତ ସମ୍ବନ୍ଧି

ଚକ୍ରକାଳ-ଟିମ୍‌ବାଜାର ପ୍ରାଚୀକ ପେଟ୍ରି

চল্লকাম সম্বিধান ভৱনের প্রতিগাতন

ପ୍ରକାଶ ମନ୍ତ୍ରିକେ ଲବନ୍ଦ ଗାଁରୀମାର୍ଗ

ବିନିଶାନ : ପୋଡ଼ିଆଙ୍କ ଛେତ୍ରିକ ବେଳେ ଯୋଗଦି

ଅନ୍ତରୀଳ କୁଣ୍ଡଳ ପାଦି ମହାଦେଶ ପାଦି

୩୫

ହେଉଥିବା କାରିତା ମଧ୍ୟରେ ପରିଚାଳନା କରିଲା

સામાજિક સમાજ

विविधतः आदेशालिक विविध रूप विविध

মাধ্যমিক পেজ

कामा (खड़ी) यात्रा का ऐसा

સાધુઓ મિશન-માર્ગ

ବିଭାଗ : ପ୍ରେସରି ଏକ୍ସାର୍ଜ୍ ଏଟ୍ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୂର

३५

৩৫ পরিচয়

Digitized by srujanika@gmail.com

સાધુવાની

卷之三

সাহিত্য মন্ত্র

পুঁজিৰ বাটি বায়

অসম

বিশেষ পুঁজি : (৩) চৰকাৰী

প্ৰকৃত আয়	প্ৰয়াপিত আয়
১২৬১-৫২	১২৬২-৬০
বাজীক চৰকাৰ	
ভাষাশিক আৰু সাংস্কৃতিক সংস্থাৰ আঢ়নি	
আৰক্ষুলী উৎকৃ	১০,২০২.৮৮
প্ৰকাশন আঢ়নি (নতুন : চৰকাৰৰ মূল্যৰ মাপেক)	—
সাধাৰণ পুঁজিবলোৱা খণ্ড	—
কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰ	—
সাংস্কৃতিক সম্পর্ক-উদ্যোগ আঢ়নি	
আৰক্ষুলী উৎকৃ	৮,৭৫***
সাধাৰণ পুঁজিবলোৱা খণ্ড	—
ছৰ্গত পুঁজি প্ৰকাশন আঢ়নি : আৰক্ষুলী উৎকৃ	৫***
নতুন অঞ্চল	—
অফিসেট অধিকাৰ গোৱাবী অক্ষয় পুঁজি অঞ্চল	—
আধুনিক ভাষা পুঁজি প্ৰযোগ	—
২২,৪৬৭.৮৮	১১,১৯৮.০১

বাজী

বাজীক চৰকাৰ		
ভাষাশিক আৰু সাংস্কৃতিক সংস্থাৰ আঢ়নি	১,০৯০.৬৭	১,১৬২.০১
প্ৰকাশন আঢ়নি (নতুন : চৰকাৰৰ মূল্যৰ মাপেক)	—	৫০,০০০.০০
সাধাৰণ পুঁজিবলোৱা	—	
কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰ		
সাংস্কৃতিক সম্পর্ক-উদ্যোগ আঢ়নি	৫০০.০০	১১,৫০০.০০
ছৰ্গত পুঁজি প্ৰকাশ আঢ়নি	—	৫,৮০০.০০
আধুনিক ভাষা পুঁজি	—	
১,০৯০.৬৭	১১,৫০২.০১	

সাহিত্য সভা

অঙ্গুলীয় আৱ

প্ৰকৃত আয়	প্ৰয়াপিত আয়	প্ৰকৃত আয়	প্ৰয়াপিত আয়	প্ৰতাপিত আয়
১২৬২-৬৩	১২৬০.৬৯	২,১৬২.০১	২৬৬.০১	২৬৬.৮১
		{ ২৬,০০০.০০	২৬,০০০.০০	—
		৫০,০০০.০০	—	৫,৫০০.০০
		২,২৫৮.০০	—	১৩,১৬৮.১০
৮,৬৫০.০০	—	—	—	—
১,৬২৭.১৬	—	—	১০.০০	—
৫০০.০০	—	—	—	—
১,৩০৩.০০	—	—	—	—
১,০৮২.০০	—	—	—	—
২,০০০.০০	১,০০০.০০	১,০০০.০০	১,০০০.০০	—
১২,৪০৮.৮৭	১০,১৬৮.০১			১৩,১৬৮.১০

১,০০২.৬০	২৬৬.০১	২৬৬.৮১	—	—
২,২৫৮.০০	১০,১৬৮.০০	১৮,৮২৬.৯৫	১০,৮২৬.৮০	১০,৮২৬.৮০
—	২,২৫৮.০০	—	২,২৫৮.০০	—
১৮,২৪৭.১৭	—	—	১০.০০	—
২,৮৪৮.০০	—	—	—	—
—	১,০০০.০০	১,০০০.০০	১,০০০.০০	—
২৬,২০৮.৮৮	১০,১৬৮.০১	১১,৫০২.০১	—	—

**অসম
বিশেষ পুঁজি**

আয়

বাধাকান্ত সন্দৰ্ভে স্বতি পুঁজি

আবক্ষণী উৎস

সংগ্রহ

বাচি

প্রকৃত আয়

১৯৬১-৬২

প্রয়াশিত আয়

১৯৬২-৬৩

৫,১৫৮.৭০

৫,১০৫.২৭

—

১,০০০.০০

৫৫.৭১

২০.০০

৫,১০৫.২৭

৮,১২৫.২৭

শব্দচক্র গোবামী স্বতি পুঁজি

আবক্ষণী উৎস

সংগ্রহ

বাচি

প্রকৃত ব্যয়

১৯৬১-৬২

প্রয়াবিত ব্যয়

১৯৬২-৬৩

৫,১০৫.২৭

৮,১২৫.২৭

৫,১০৫.২৭

৮,১২৫.২৭

বাধাকান্ত সন্দৰ্ভে স্বতি পুঁজি

বিনিদান : অসম কো-অপারেটিভ

এপের বেক, যোবহাট

শব্দচক্র গোবামী স্বতি পুঁজি

বিনিদান : অসম কো-অপারেটিভ

এপের বেক, যোবহাট

—

১,০৮৬.৮০

—

১,০৮৬.৮০

—

১,০৮৬.৮০

সাহিত্য সভা

(৪) সামৰ পুঁজি আয়

প্রকৃত আয়

১৯৬২-৬৩

৩,০৪৮.৯০

—

১২৮.০১

৩,১৮৬.৭১

৮৮.৩০

—

১২.৮০

৩,১৮৬.৭১

৮৮.৩০

৩,১৮৬.৭১

৮৮.৩০

১২.৮০

১২.৮০

প্রয়াশিত আয়

১৯৬৩-৬৪

৩,১৮৬.৭১

১০০.০০

৩২.০০

৩,১৮৬.৭১

৮৮.৩০

—

১২.৮০

৩,১৮৬.৭১

৮৮.৩০

৩,১৮৬.৭১

১০০.০০

১২.৮০

১২.৮০

প্রকৃত আয়

১৯৬৩-৬৪

৩,১৮৬.৭১

—

১১৬.৭০

৩,১৮৬.৭১

৮৮.৩০

—

১২.৮০

৩,১৮৬.৭১

৮৮.৩০

প্রয়াশিত আয়

১৯৬৪-৬৫

৩,১৮৬.৭১

—

১০০.০০

৩,১৮৬.৭১

৮৮.৩০

—

১২.৮০

৩,১৮৬.৭১

৮৮.৩০

৩,১৮৬.৭১

১০০.০০

১২.৮০

১২.৮০

১২.৮০

১২.৮০

১২.৮০

১২.৮০

১২.৮০

১২.৮০

১২.৮০

১২.৮০

**অসম
বিশেষ পুরি**

উদ্দেশ্য—
ভগবান প্রসাদ বকরা ভবনের বাবে

শ্রীপাতিপ্রসাদ বকরাদেবৰ মান

বনুনাথ চৌধুরী গবেষণা একাগারৰ বাবে

শ্রীবনুনাথ চৌধুরীদেবৰ মান

বেঙ্গলী চৰকাৰৰ বৈজ্ঞানিক গবেষণা আৰু

সাংস্কৃতিক পৰিজ্ঞান অনুষ্ঠান

সাধাৰণ পুঁজিবলোৱা ব্যৱ

আয়

প্ৰকৃত আয়

১২৬১-৬২

—

—

—

ব্যয়

প্ৰকৃত ব্যয়

১২৬১-৬২

—

—

—

**অসম
বিশেষ পুরি**

সাহিত্য সভা

অসম সাহিত্য সভা ভবন (উচাইটি)

প্ৰকৃত আয়

১২৬২-৬০

—

—

—

—

প্ৰত্যাশিত আয়

১২৬০-৬৪

১০,১৯১.৭৫

১০,০০০.০০

১০,০০০.০০

—

প্ৰকৃত আয়

১২৬০-৬৪

১০,১৯১.৭৫

১০,০০০.০০

১০,০০০.০০

প্ৰত্যাশিত আয়

১২৬০-৬৪

১০,১৯১.৭৫

১০,০০০.০০

১০,০০০.০০

—

উচাইটি অসম সাহিত্য সভাৰ ভবন নিৰ্মাণ

অধিনিৰ্বাচন

১,২০,০০০.০০

প্ৰত্যাখ্যাত ব্যয়

১২৬২-৬০

১,২০,০০০.০০

১,২০,০০০.০০

প্ৰকৃত ব্যয়

১২৬২-৬০

৮৬৭.০৫

৮৬৭.০৫

৮৬৭.০৫

প্ৰত্যাখ্যাত ব্যয়

১২৬০-৬৪

১,১৭,৬৪২.০৫

৭৪৮.০০

১,২০,১৯১.৭৫

প্ৰকৃত ব্যয়

১২৬০-৬৪

৮৩,১৫২.০০

৭৪৮.০০

১,২০,১৯১.৭৫

প্ৰত্যাখ্যাত ব্যয়

১২৬০-৬৪

৮৩,১৫২.০০

৭৪৮.০০

১,২০,১৯১.৭৫

শ্ৰীমতি মিত্রদেৱ অহস্ত অধিকাৰ

সভাপতি

২৮৬৬৭৪

মহেশ্বৰ লেওগ

অধিন সম্পাদক

অসম সাহিত্য সভা

କାଲିଯନ୍ଦମ୍ବକ-ଶାନ୍ତା (ସଂପାଦିତାଚବୀ)

ଶ୍ରୀବାଜ୍ମୋହନ ନାଥ

କ୍ଷେତ୍ର ମାଟିଯି ପଦା ପରିଜୀଳିକା ୨୧ ସହି ୨୩ ବୟସରେ
ମୁଖ୍ୟାତ୍ (୧୯୪୮ ଶକ, ଡାକ-ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) ଓ ହିନ୍ଦୁଚାର
କ୍ଷେତ୍ରଧୀରୀ ଡାକ୍‌ବୋଇଷି ମହାପ୍ରଦ୍ୟ ଶ୍ରୀଶ୍ଵରରେ ବ୍ୟକ୍ତ
କାଲିନିଦିମନ୍ ଅଛୀଯା ନାଟିର ବଚନ କାଳ ମନ୍ଦିରରେ
ଅଳୋଚନା କରିଛେ। ଏହି ସମ୍ପାଦନ କାଳ କାଲିନିଦିମନ୍
ନାଟିର୍ (୧୯୪୯ ଶକ) ପାଇବିଲି ଏହି ସମ୍ପକ୍ତ ବିବହ
ଅଳୋଚନା କରି ହେଲି, ମେଲିମେ ହେଲେମେ ମନ ନାହିଁ
କଥା ଯେଣ ଲାଗି। ଅବ୍ୟା ଏହି ଅଳୋଚନାକ ଦେଖେ
ବ୍ୟେକ ଶୋଇଲା ନାହିଁ।

সাতটুরো লক্ষণীয় বেষ্টকরা হই আবশ্য ঘৰত
নিক কৰি লেখিছিল যে কলিয়ামন নাটখন
পাটাইচোল চনা কৰা হৈছিল। ৮৭লিয়াম
মেধি ডাঙোরীয়া আবশ্যিক পাতিনিত লেখিছে
কলিয়ামন নাটখনেই শক্তবৰ্দের অথবা নাট আৰ
জগহানৰ অংশবৰ্দে গোকৰণী (Probably)
বৰ্দেহাত ১৫১৮ পৃষ্ঠ এত মাট চনা কৰা হৈছিল
(আৰো পাতন পৰি-LXXV।) তেখেতে আকে
লেখিছে যে—“ত্ৰিপুৰা” শক্তবৰ্দের বিজীয় নাট আৰ
ইশিন নাট বেষ্টকৰ্ণী (Probably) ১৫২১ পৃষ্ঠাত
ধৰাণাট চনা কৰা হৈছিল। ডঃ চট্টোয়ারী লেখিছে
তেখেৰ বৰ্ষ হৈলিল ৫০ বছৰ। ১৪৪০ পৃষ্ঠাখ অৰ
হৈলে ৫০ বছৰ বৰ্ষপৰি কাল—১৫০২ পৃষ্ঠাত। তাৰ অৰ্পণ
বৰ্ষ বৰ্ষ কাল; গতিকে ১৪৩০ পৃষ্ঠাত তাৰীখৰা
আৰম্ভ হৈছিল। অৰ্পণিব বৰ্ষতেই বৃহদানন্দ উপৰিব
গোৱা স্থৰবৰ্ষ নহাইল। গতিক কৰ্ত্তাচৰ্যা ডাঙোৰীয়া
কৰি নিটিকে।

୧୯୪୭ ଖୟାତିର ଘଟନା (ବୀର ଚିଲାବାଗ୍-ବାଜମେହନ
ନାଥ-ପୃଷ୍ଠ ୩୫) । ଗତିକେ ଶକ୍ତିବଦ୍ୟେ ଧୂରାହାଟିଲ ଗମନ
କାଳ ୧୯୩୦ ଖୟାତି ।

ପାତ୍ରପ୍ରମାଦ ନାଟ୍କ ସରଳାଚରମ, ନାଲୀ ଆଜି ଯୁକ୍ତି
ମନ୍ଦ ନାହିଁ; ଗତିକେ ଏଇମନ୍ ଶକ୍ତିବେଳେ ନାଟ୍କ ଚନ୍ଦାର
ଅଧ୍ୟ ଉଦ୍ସୟ ବୁଲି ବିଦେଶୀ କଥା ଅଣ୍ଟିକିମ ନହିଁ।
ପାତ୍ର ପ୍ରମାଦ ନାଟ୍କ ଉପାଧିମନ୍ ତାଙ୍ଗରତ୍ନ ଆଖାନ ହଲେ,
ହେଠାତ୍ ଆଶାପରିକରନ ଜିଜାକାନ୍ତ ନିଜୀ ଆଜି ଦେଖିବେ
କଥା ହେବେ। ସୁରାହାଟ ସାଂକେତିକ ଆଶାପରିକରନ ଲଗତ
ଶକ୍ତିବେଳେ ଶାରୀରି ବିଦେଶୀ ପ୍ରତିକରିବ ପାତ୍ରପ୍ରମାଦ
ପ୍ରତିକରିବ ହେଠାତ୍ ବୁଲି ସହତେ ଭାବେ। ଗତିକେ ଏହି
ନାଟ୍କର ଯେ ଅଧ୍ୟ ନାଟ୍କ ଆଜି ସୁରାହାଟ ପଢିଛି ଏହି
ପାତ୍ରିନ୍ତିକ ବୁଲି ଯତେ ଶକ୍ତିବେଳେ ଶର୍ଷାଟିଲେ
୧୫୩୦ ପୃଷ୍ଠାକୁଟ ହେଲିଥିଲା; ଗତିକେ ମେରି ଡାକ୍ତରୀରୀ
କୋମା ମତେ ୧୫୨୧ ପୃଷ୍ଠା ପାତ୍ରପ୍ରମାଦ ଚନ୍ଦା କାଳ
ବୁଝିବ ଯତେ ନିମିଲିଲା । ୧୫୩୦-୧୫୪୬ ପୃଷ୍ଠାରେ ମାତ୍ରକ
୧୦୦ ପୃଷ୍ଠାର ବା କେତେ କୋମା ମଧ୍ୟ ପାତ୍ରପ୍ରମାଦ ନାଟ୍କର
ବନ୍ଦନାର କଳ ବୁଲିବ ପାରି ।

କୋମୋ କାର୍ବଲ ସକା ଶାତ୍ରମାନଟ ନହାଇ । କାଳିଆର ନାଟେ କିମ୍ବା ନିଜର ପିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିଗୀତୀ ବା ସାହାମ ଏବି ଦୈନେରେ ଡିଲ୍‌ଟେଇଁ ନହାଇ ଅଜାମ ବାସମାନଟେ ତେ ଆପଣ ଶାତ୍ର କରିବାର ସମୟର ବେଜାର ତାତେହେ ଅଣେ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନିତି ।
ଗଠିତିବା କାଳିଆର ନାଟର ସୂଚିତ ଶର୍କରାମର ନିଜ ଶବ୍ଦ ତିଥାର ଉପି ସବି ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନିତି ହେବେ, ହି ଅବ୍ୟାହାରିତାରୁ ପାରାମାର୍ତ୍ତୋଲେ ଅହାର ଉତ୍ସମାନରୁ ହେବ ;
ଆମ ଏଠ ପରିମା ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନିତି-ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମତେ ୧୫୯୩ ଅଛିବାଟ ।
ପଞ୍ଜିକା କାର୍ବଲମାନ ନାଟ ସନାମ କାଳ ୧୯୪୮ ମୁହଁମାର୍ଗ
ଆଗାମ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ ମୋଦାରେ ।

ପୃଷ୍ଠା ୩ ଏକାଶମ ଶତିକା ମାନ୍ୟ ମହିଦୀଜୀର କର୍ମଚାରୀ
ମଧ୍ୟ ମାଧ୍ୟମ ଅବୈତବସୀ ଶତାବ୍ଦୀ ଏବଂ ଅବୈତବସୀର
ତତ୍ତ୍ଵମୂଳକ ଅଧ୍ୟୋତ୍ତମାଜୀବନ ନାମର ଏଥିମ ସଂକଳିତ
ଲକ୍ଷଣାଙ୍କ ମାଟେ ବନ୍ଦ କରିଛି । ଇହାତ ଦେଖ-ଦେଖ ଧ୍ୟ-ଧ୍ୟ
ଆଦିକ ଭାବରେବେ ମହୋରା ହେଉ । ଯତ୍କରବେଳେ ମହାଶୁକ୍ରର
କେବଳ ଡିଭିନ୍‌କାରକ ୧ ଏହିତ ଏହି ନାଟିଥିବନପଥ
କେଇଟାମାନ କେବଳ ଉତ୍ତର କରିଛେ (ଭାବି ସବାକ୍ରି-
ସବାକ୍ରିଯନ ନାମ, ମୂଲ୍ୟ ୫୫୫) । ପରିମା ଗୋପାଲୀର
ବିଭିନ୍ନମାତ୍ରାର ଆକାଶ ନିରମିତ୍ୟାର କରି ଅଧ୍ୟୋତ୍ତମାଜୀ
ଆହିଏ ଦେଖ । କରି କର୍ମବୁଦ୍ଧି ଡିତେନ୍ଦ୍ରଜ୍ଞାନାମ୍ବା

ମାଟେ କର୍ମବୁଦ୍ଧି ମେଲେ ମାଟେ ନାଥ ମୁଖ୍ୟବସନ୍ନାମ । ଅଭ୍ୟମାନ
ହେ, କର୍ମବୁଦ୍ଧିର ସମ୍ମନ-ତୁମ୍ଭୁକ୍ର ନାଟିଥିବନାମା
ମଧ୍ୟମ ମଧ୍ୟମ ଟାଇବ ମାଧ୍ୟମ-ପଣ୍ଡିତମନ୍ତ୍ର
ଅଭ୍ୟାସିତ ହେଇଛି । ଶର୍ଵବଦେଵ ମହାଶୁକ୍ରନେ ବାର
ପରି ମାଟିଲା ।

ব্রহ্মেশ্বর নাট-ঘোষণা সুবৃক্তি “কানিষ্ঠবন্ধন ধারা”
নামের এখন একাক মন্তব্য উল্লেখ আছে। ইবার
বন্ধনাকাল “জটাদেশ শতাদেশ শেষ তাঙ ; বৎক বৈষম্যসূচী
জিলা নিয়ামো পর্যবেক্ষণ অধিকারী।” ব্রহ্মেশ্বর একাকে
বৈষম্য-গোসাইর পদবী অধিকারী এই গোসাইবনে
হেমো ডেঙ্গ চন্দন কথা নাটবন্ধন অভিযন্ত বাণীয়
পরিবেশে দেশখন্দেশ করেন প্রাপ্ত পুনৰ্মুক্ত মালতী শানীয়

अपवाह थक मिसाल करि अभिनव करिछिल। सेउ कावहैले है बर्नलसलक बरटै आवर्दन करिब पारिछिल।” श्रीछोडाचार्ता कर खोये ये अधिकारीबो पि नाटके अभिनव करिछिल, इ आचालते शब्दग्रन्थे बठना कराख्यन्ते; कामण सेहै शमहत केल “कालिष-समन वाटा” यास भूर्जास नाट एकमात्र बठना करा हैलिल, बठक श्रीखेदवरोऽपि कि असु तुक्ति। अरथे वीकाया ये भागवत चिरिवलेण उत्तराखित कलियसमन काहिनी अश्वलय कि शब्दग्रन्थे दर्शकानुकृते भूर्जाकाम सर्वश्रद्ध बोड्डु शक्तिकार यास-होडात् एष्व नाट बठना करिछिल। बिष्ट नष्टोद्धृष्ट कार्यालय शेष-जागात अचान्त दृश व्यवहारे द्वारा देखि नाटकोहेपोटेटे चालात्त एकमात्र नाट शब्द विवाह करिछिल, आक आन देशव बोको न पठितें भागवत चिरिवलेण शक्ति आन एन नाट बठन करिब योरामिल्ले—एने शब्द अल्पक्ष यस्ति कोमात्रे थानि लग योग्यात।

ডাঁটাচার্য ডাঁটোবোর আম এটা অপূর্ব বৃক্ষ হ'ল
পুরুষীর পানীৰী উপৰত যকত সাজি কলিশদেৱম
যাবৰে অভিনন্দন কৰিব। ও শকদেৱেৰে আছিৰ অস্তুকৰণ।
কাৰণ, কেৰুৰ কজননিৰালিগতি যতে শকদেৱেৰে হৈনো
বৃক্ষবিন্দন কৰুৎ বৃক্ষ মূলত বাহ নাটুনৰ চৰণ। কৰি

ଲମ୍ବେ ଲମ୍ବେ ମାଟେରିକଲକ ଲୈ କାଲିଯତମ ଦୁଇଟି
ଅଭିନନ୍ଦ କବିଛି। ଅର୍ଥାତ୍ ଦୃଶ୍ୟବନ୍ଦ ନାଟ ଚତ୍ରମ
କରିବା କରନ୍ତି ବିଜନ କହାପାଇଁ ଯାଏ ଗେହେ। ଏତିହାସିକ
ଅଭିନନ୍ଦ କରିବା କଥା। ଅମ୍ବତ ତିନ ତିନ ସଂତତ
କାଲିଯତମ-ଧାରା'ର ଭାଗନ ସମ୍ମାନ ହେ ଥାବେ। ଆଖିମ
ନିରମିଳ ପଢିଯିବାରୁ 'ପାଲିଯତମନ ଯାତା' ବର ଆକର୍ଷଣୀୟ
ଏକ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଅଛି। ଏବାର ହେଠେ ଭାଗନ କବି
ଧାରୀକୋଟେ ଏକ ବିଶାଳକାବ୍ସ ସଂପତ୍ତି କେତେ ମୌଳ ଭାଗନ-
ଶାଶ୍ଵତ ଥାବି ଉପାଦିତ ହୈଲି। ଶର୍କକଳେ ଭୁବନେ
ଥାଇଛି, କିନ୍ତୁ ମୋଟାକୁ ପ୍ରକୃତେ ହାତ ଦିନ-ଦିନରେ ଶିଖି-
କରିବିଲେ ଆଦେଶ ଲିଖି। ଅମଲ ଶିଖିତ ସଂହିତ
ନିରମିଳ କବିତାକୁ ଶାଖି ଗଲି। ସର୍ବତ୍ରମ କାଳେ ପଢିଯିବାରୁ
କାଲିଯତମନ ଯାତା ନଥାଇ ନାହିଁ। କେବିଜ୍ଞାନମ ଆଖିଲେକେ
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ତତ୍ତ୍ଵ ଓରାତ ମଧ୍ୟବନ୍ଦୀ ସଂତତ ଧର୍ମବନ୍ଦୀ
ମୋଟାକୁ ଦେବିର ପାଲିଯତମାନ ନାଟର ଭାଗନ
ଆକର୍ଷଣୀୟ କାବ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେ ଉପାଦିତ। କିନ୍ତୁ

ପ୍ରଦୁଷଣକୁ ମହାବିନିଷତ ଥାଏନ କେବେଳେ ଗ୍ରହଣ
ଯିବିକାଳେ ସ୍ଵରୂପ ଯକ୍ଷମିଶ୍ର ତାଙ୍କା ବସାର କଥା
କାନୋରେବେ ତାଙ୍କ ନାହିଁ । ଶର୍ଦ୍ଦରଦେଶ ମହାପୁରୀ କଥା
ବସାର ଏକ ଲିଙ୍ଗ ଧରି ହିଲେ, ଗନ୍ଧବ୍ୟବସାତ ମେଇ ଆହିବେ
ତାଙ୍କା କଥା ଅମ୍ବନ ନାହିଁ ।

ପ୍ରଥି ପରିଚୟ :

পৃথিবীর শ্রেষ্ঠ ভূকুমা কিউমান—নৈরিংলেবু
শ্রমাচ এট পৃথিবীর নভম নদীয় মন্দৰের জীবনের বাণী
সংগ্ৰহ কৰি পুদিগ আকাৰে অমৃতৰ বাহুক নিমেসো
কৰিছে। পশ্চিমীয়া বিত্তোপন ইণ্ড আৰে দক্ষাচৰ্তাৰ
এই কিতাপখনৰ ম্যাল টক। অকাশক অগ্ৰম বৃক
পাঠ কৰি উত্ত আজ ডেকো-গাঙ্গাৰ মে উগ্রকৃত হ'ব
এই কথা আমি দুচৰাৰে কৰি পাখীৰ কাৰণ এই গোৱা
বচনসমূহ অতি সলল পৰ্যবেক্ষণ মাধৰে মনত সোহাই
যাব। ইই এটাচত অকাশচৰ্তা, বচনাবীজিত,
তথাপ্ৰকাশত সক হৰা ঘূঢ় ধাকিলে সে দৰোপে চৰন
গৱেষণ উগ্ৰৰ বাকলিৰ দৰেছে মাথোন। মেইছোৱে

উনিবিশ আবু দিল্লি প্রতিকার আগভাগের মানব-বন্ধু
সকলের পিছার ধীরা শব্দকলায় প্রোত্ত্বিতের সবে নিম্নল
কার পদচন। তাক বহুমান মৃগের আবিলতা, আক
ষম্ভবতা মাঝে। কুটির কুর্চাৎ ডকা-ডকাকৈরের মাঝে।
আছে অঙ্গুষ্ঠ প্রাণ প্রাহুদ সবে ঘোঁষা, শুক
অশ্বাম করিলে মাঝের মন নিম্ন প্রশংসনে উপি
গবে। এই মানব বৃক্ষকলার ডিতেড আছে এক-
কেজেন, থথা কার্যকল, ফ্রেজলিন, এমারচ, কেকা-
চন, আজ্ঞাহান লিঙ্গন, প্রভৃতিতে, মোহেনদাস কৃষ
চাল গাজী, কৃষ্ণবলু আব বিদেকামেঁ। একবিশ-
কর পুরুষিবিশাস্ত প্রেত বৃক্ষতা কিছুনামের শশমীয়া
ভাঙ্গি করি এইখন কিংবাল পরিষ্ঠি করি প্রীরিলেবের
শৰ্মাট কামার উঠি আবু পুকল পিতুর উলকাম সামৰ
করিলে। সুরু ভাস্তু কচুবল করা এবং বৃক্ষতা মুছ
একে নকবি ডিতবের সাব নিউজ, খিলুক
পুরুষিত করিবে শবিছে। অগবগাঠ শ্রীশ্রাবের
লেখিছে “কক কবিব বাহিব অলাগভিলাস বাকলি-
বিলাক পেশাই ডিতবের ডাল বৃক্ষিনি থোকাৰ সবে
এই পুরুষিমোৰে সকলো প্রকাৰ ধোৱ কৃত সহজে
ডিতবত এনে কিছুমান সাব বৰ্ষ আছে পিচিনি বাজ
নৌতিল, মুলী, হাতী পুরুষে সমাজৰ সকলো তত্ত্বে
মাঝুহৰেই কামত আহিব।” আমি এই কথাৰ সমন্বয়
কৰি কৃত দে মৰ্ম, দৰ্শন, বাধানোতি আৰু মানবতাৰ
বিষয়ে সতকৈই হৃষ্টাকৈ প্ৰে কথা চিতাৰি পাহলৈ
টান আৰু দেহৰাবেই বিৰিগানিত মুকুতামণি শিচৰতি
হৈ পৰিলে তাত হই এটা ওঁচোৰে নলগাঁওতোহে
আচৰিত। এই মুকুতামণিৰ সবে বজুলোৱা বচনাৰেবত
ক'কো ওকো ওঁচোৰে লাগাই নাই, সুলি ক'ব্বাক

শামিছে সি নথৰ আঁচোৰ নহয়, বিবিশাৰ গাতৰহে বাই নিৰলৈ তেওঁৰ হেপো ওগৱে। গতিকে তেওঁ আঁচোৰ। আমি পুৰিৰ পঢ়ি অসমীয়া সাহিত্যৰ উৎকলত হুমাই ধূলো।

অনৱ আকৃতি— এক্ষণ্টদিন কিতাপ মলে কাহকল চেমিয়াই প্রকাণিত এই এক্ষুর্যাম কিতাপখন দেখিছে মেৰাম যহুমান ইলিমটার্মে। মেচ পঞ্জাল পৰিবেশৰ কবিছে বৰপেটা বণিকান্ত বেডৰ কিমান মুঠ পাঞ্চৰী। কবিৰ বয়স কিমান যতে পঢ়ি— ‘মান-পেৱা, মানৱ-প্ৰেম, মানৱ-শ্ৰী’ মন হে আচলতে প্ৰত মুহূৰ্মান চিমাকি।’ কিতাপখন তেওঁ উচ্চৰ্মা কবিছে তেওঁৰ বক্তু মৎস্যৰ আৰু তালেৰ নামত।

আঁচোৰুকীয়ৰ

আকৃতি

বৰ্ষান বছৰটো সময় পুৰিৰোৰে হৰোগৰ বৰ্ষ; অসমীয়া ভাষা-সাহিত্য আৰু অসমীয়াৰ পৰ্যৱেক্ষণ বিশেষ বছৰ। এই বছৰতে অসমীয়া আৰু তীব্ৰতাৰ হৃষিক্ষিতি ভাস-সাহিত্যৰ সৈকত কেৱাগাকী হ'লো ও আৰু পুৰৱে কানৰ মাজাপৰা দিবাৰ লৈছে।

ডক্টৰ সুৰ্যুন্মুক্ত কুণ্ডা :

অসম সাহিত্য সভাৰ বিসৎ অধিবেশনৰ সভাপত্ৰিত আসন কলাতত কুণ্ডা অসম-বৃজীৰ বিবৰিত পত্ৰিত

কিতাপাতিতি ডক্টৰ সুৰ্যুন্মুক্ত কুণ্ডাৰেৰ শেকাতৰত অসমে অসমীয়া সংস্কৰণ এজন যাই উৰিখাল হেক্টাৰ ধূলো। আজীৱন শিক্ষাত্মক কুণ্ডাৰে বাক্তিগত সামনাবে অসমৰ বৃজীৰ একাৰ কলাত আলোক সম্পৰ্ক কৰি অসম বৃজীৰ বিশিষ্ট ঘটনাসমূহক বিশ্ব-ইতিহাসত পঢ়িছে। কিতাবৰ দৰেই নিৰ্মল আৰু মিষ্ট কৰি কুণ্ডা

পৰান দিছিল। তেওঁৰে যৰতে অৱাহাসীৰ পুৰাতন আৰু বৃঞ্জী বিশেগ হাপন হয়। এই বিভাগৰ অধীক্ষিতক সামাজিকগৱে তেওঁতে তাৰ আগ একিটা কৰিলো বৃলৰ পাবি।

তোঁটা বিশ্বিভালৰ উপাচাৰী পৰত বৰ্ষ কৰি শিক্ষাবিধানকলে তেওঁতক মাধোনোভি ফেজত প্ৰতিষ্ঠিত কৰি তেওঁটো সৰ্বৰ দেৰুৰাইছিল।

ডক্টৰ সুৰ্যুন্মুক্ত কুণ্ডাৰ অধিবেশনৰ প্ৰকাশ কৰি পৰ্যৱেক্ষণ মনোৰোগৰ প্ৰতি শক্তাগ্রলি অশৰ্ম কৰিলো।

গ্ৰিগোৰিয়ান মুৰৰো :

অসম সাহিত্য সভাৰ উৱাহাসী অধিবেশনৰ সভা-পত্ৰিত আসনৰ কলাতত কুণ্ডা অসম-বৃজীৰ বিবৰিত পত্ৰিত

বাব অসম নিগৰি গোলোকা কবিতার মধ্যে অসমৰ সাহিত্যগত নন্দন ধাৰণাৰ ঘটি কৱিতিল আৰু
তেওঁতকে বিশিষ্ট আসমত প্ৰতিটি কৱিতা।

‘বৰকুল’ৰ ঘটা কৱি হৰাই হই সাহিত্য একাডেমীৰ
পৰা অসমীয়া সাহিত্যিকৰ ভিতৰত পোন-প্ৰথমে
বাহিৰ দৈটা পাৰ। কৱি হৰবৰদেৱৰ বৰ্ণত আছাইল
শুনি উপনি কৱিলৈ।

অলবাৰী অধিবেশন

অসম সাহিত্য সভাৰ আধিবেশন মন্তব্যীতি
জ্ঞানব৾হীৰ মাজতাগত অৰ্থত হ'ব। মূল
অধিবেশনৰ লগতে ধূঢ়ী, দৰ্শন, বিজ্ঞান আৰু শাস্ত্ৰৰ
অধিবেশন আৰু শালোচনাচক্ষ, কৱি-সমিতিস আৰিত
অধিবেশন সাহিত্য সভাৰ বহুল উৱতি নিষ্ঠ আশা
কৰিব পাৰি। মেৰে জ্ঞানব৾হীৰ সাহিত্যসভাৰ সৈতে
সহজ বৃহৎ সুখ। হৰাই বহু আগতে তেওঁতে
সাহিত্য সভা গতিকৰ সম্পৰ্ক আৰু সভাৰ
প্ৰধান সম্পদকলে হৃষ্যাভিবে কাথানিৰ্বাহ কৰি
আগিছ।

মেৰে ডাক্তাৰীয়ালৈ শ্ৰীকা আৰু ওলমদি কৱাইছো।

অথিল ভাৰত প্ৰাচাৰিদ্যা সম্মেলন

জ্ঞানব৾হী হৰাই তাৰিখপৰা ডায়ালাইট
শৰিল ভাৰত প্ৰাচাৰিদ্যা সম্মেলন বহিৰ। প্ৰতি ভৱাবে
বহু প্ৰাচাৰিদ্যা সম্মেলনৰ অসমত এণ্ঠে প্ৰথম অধি-
বেশন। অসম মুখ্যমন্ত্ৰী শ্ৰীবিমলপ্ৰসাদৰ চিনামনেৰক
সভাপতি আৰু প্ৰিয়ামন্ত্ৰী শ্ৰীবৰকত বৰাবৰেৰক
কাথানিৰ্বাহী সভাপতিকে লৈ গঠিত অভ্যৰ্থনা সমিতিয়ে
সম্মেলনৰ ঢাক সম্পাদনৰ ব্যৱস্থা কৰিছে।

সম্মেলনৰ মূল অধিবেশনত সভাপতি কৰিব কালী
চিনু বিষ্঵বিদ্যালয়ৰ অধ্যাপক ডক্টৰ শাকুন্দৰেশ্বৰ
অগৱাহী যৰহোৱা যাবে। মূল অধিবেশনৰ বাহিৰেও
সম্মেলনৰ তেওঁটা শাৰীৰ বৈতৰত সহজেত পঞ্চত
পুষ্পীয়ে প্ৰাচাৰিদ্যা-বিদ্যুক প্ৰথম গঠিত আৰু শালোচনা
কৰিব।

‘অসম বাতৰি’ৰ সৌজন্যত হই কৈৰিশম কৰি পোহা হৈছে।

ভাৰতীয় আৰু পীঁচি

কলিঙ্গতাৰ ভাৰতীয় আৰু পীঁচি ভাৰতৰ সকলো
আৰ্থিক ভাৰাৰ স্থৰ্যো প্ৰেত বনাৰে এটা
এক লাখ টকায় বটা প্ৰতিবছৰে বিবৰণৈ
ডুল জনপৰ্যায়ৰ সচিব শ্ৰীগুৰু চি, কৈমন্দপৰা জানিব
বনা হৈছে। আঠ বচন বিকানেচৰ বনাৰে অভ্যৱ
ভাৰাৰ বনাৰে অকোখন উপৰেটা সমিতি আছে। সেই
সমিতি সময়ে ১৯৬৫ চনত বটা দিবখ বনাৰে নিজ
নিজ ভাৰাৰ গৰুৰ বিবে কৈভিয়ে অছুবেৰন কৰা
হৈছে। অভ্যৱিত গৰুসমূহৰ তালিকা বৰ্তমান যাই
সমিতিৰ বিচাৰণীৰে বৈ আছে আৰু ঘটি সামতিৰে
বলপঞ্চে চূকাশ নিৰ্বাচন কৰিব। এই নিৰ্বাচনত
আম পৰ্য়, ২ আলিপুৰ পাৰ্ক পেমেট, কলিঙ্গতা-২৭
এই কৈভিয়েত পটৰ পাৰি।

১৯২০ চনবৰ্ষৰা ১৯৫৮ চনলৈকে প্ৰকাশ হোৱা সকলো
গৰু লেৰত থবা হৈছে।

১৯৬৮ চনত দিবলগীয়া বটাৰ বনাৰে ১৯২১ চনৰ
পৰা ১৯৫৯ চনৰ ভিতৰত প্ৰকাশ হোৱা সকলো গৰু
লেৰত থবা হ'ব; অৰেণ্যে এনে গৰুৰ অৱকাৰ
অষ্টমোৱাৰ অনোটাৰ সময়ত কৌতুহল বাকিৰ লাগিব।
ভাৰতীয় জ্ঞানপীঁচিৰ সচিবালয়ৰ নিষিট প্ৰগতত
১৯৬৪ চনৰ ৩১ অক্টোবৰৰ ভিতৰত যাৰ নিয়মে গৰু
বিবেক প্ৰাচাৰ শ্ৰীগুৰু চি, কৈমন্দ, সচিব, ভাৰতীয়
আম পৰ্য়, ২ আলিপুৰ পাৰ্ক পেমেট, কলিঙ্গতা-২৭
এই কৈভিয়েত পটৰ পাৰি।

